KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 26.5.2004
KOM(2004) 391 končno

2004/0127 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

o vzpostaviti kodeksa Skupnosti o predpisih, ki urejajo gibanje oseb preko meja

.

(predložena s strani Komisije)

KAZALO

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM 4

1. Uvod 4

2. Cilji in vsebina predloga: od predelave skupnega priročnika glede pravil, ki urejajo gibanje oseb preko meja 7

3. Izbira pravne podlage 9

4. Subsidiarnost in sorazmernost 10

5. Posledice različnih protokolov, ki so priloženi k pogodbam 10

Združeno kraljestvo in Irska 11

Danska 11

Norveška in Islandija 11

6. Posledice za nove države članice v zvezi z dvostopenjskim postopkom za izvajanje instrumentov, ki se nanašajo na schengenski pravni red 12

7. Razlage členov 13

PRILOGA Določila Skupnega priročnika, ki niso bila prevzeta 35

UREDBA SVETA o vzpostaviti kodeksa Skupnosti o predpisih, ki urejajo gibanje oseb preko meja 37

Naslov I Splošne določbe 41

Naslov II ZUNANJE MEJE 43

Poglavje I Prehod zunanjih meja in pogoji za vstop 43

Poglavje II Kontrola zunanjih meja in zavrnitev vstopa 45

Poglavje III Pripomočki za mejne kontrole in sodelovanje med državami članicami 49

Poglavje IV Posebna podrobna pravila za mejne kontrole in posebni postopki 51

Naslov III Notranje meje 52

Poglavje I Odprava kontrol na notranjih mejah 52

Poglavje II Zaščitna klavzula 52

Naslov IV Končne določbe 55

PRILOGA I Odobreni mejni prehodi 58

PRILOGA II Dokumentarna dokazila za izkazovanje verjetnosti razlogov za vstop v državo 183

PRILOGA III Referenčne vsote, zahtevane za prehod meja, ki jih letno določijo nacionalni organi 185

PRILOGA IV Kontrole na odobrenih mejnih prehodih 195

PRILOGA V Zmanjšanje kontrol na kopenskih mejah 196

PRILOGA VI Vzorci označb, ki označujejo vhode na mejnih prehodih 197

PRILOGA VII Žigi 201

PRILOGA VIII 202

Del A Postopki za zavrnitev vstopa 202

Del B Standardni obrazec za zavrnitev vstopa 203

PRILOGA IX Seznam nacionalnih organov, pristojnih za mejno kontrolo 205

PRILOGA X Posebna podrobna pravila za različne tipe mej in različna transportna sredstva, s katerimi se prečkajo zunanje meje držav članic 207

PRILOGA XI Posebna ureditev za določene skupine oseb 213

PRILOGA XII Vzorci izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva 216

PRILOGA XIII Tabela ujemanja 217

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. UVOD

Uradno sporočilo Komisije glede integriranega upravljanja zunanjih mej držav članic Evropske skupnosti, z dne 7. maja 2002 (v nadaljevanju »Uradno sporočilo glede zunanjih mej»)[1] je določilo pet bistvenih sestavin skupne politike integriranega upravljanja zunanjih mej:

a) skupna zbirka zakonodaje;

b) skupna operativna koordinacija in mehanizem sodelovanja;

c) skupna integrirana analiza tveganja;

d) evropska razsežnost usposobljenega osebja in med-operativna oprema;

e) delitev bremena med državami članicami na poti do evropskih teles mejnih stražarjev.

Na področju skupne zbirke zakonodaje je bila določena predelava Skupnega priročnika o kontrolah na zunanjih mejah[2], kot ukrep, ki naj bi bil sprejet v kratkoročnem obdobju,[3] zlasti »da se razjasni pravni položaj njegovih določil in da postanejo vir prava poleg drugih obstoječih pravnih sredstev« in da »se v skupni priročnik uvedejo določene najboljše prakse, ki izvirajo iz schengenskega kataloga najboljših praks«.[4] Le-to je bilo vključeno v Načrt za upravljanje zunanjih meja držav članic Evropske skupnosti, ki je bil dne 13. junija 2002 odobren s strani JHA Sveta in 21. in 22. junija podprt s strani Evropskega sveta v Sevilli. Svet v Thessaloniki je dne 19. in 20. junija 2003 prosil Komisijo »da čim prej predloži predloge o predelavi Skupnega priročnika, vključno z žigosanjem potovalnih dokumentov državljanov tretjih držav«.[5]

To je iz tega razloga pomembna pobuda, kot del združitve in razvoja zakonodajne strani politike integriranega upravljanja meja, kakor tudi bodoča Evropska agencija

---

1 KOM(2002) 233 konč.

2 Sklep Izvršnega odbora z dne 28. aprila 1999 glede dokončnih različic Skupnega priročnika in Skupnih konzularnih navodil (SCH/Com-ex (99) 13) (UL L 239, 22.9.2000, str. 317). Posodobljena različica Skupnega priročnika, brez določenih zaupnih prilog je bila objavljena v UL C 313, 16.12.2002, str. 97.

3 Drugi predlagani ukrepi za kratkoročno obdobje so vključevali izdelavo praktičnega priročnika, namenjenega uporabi mejnim stražam in tudi razpoložljivega v elektronski obliki in sprejem skupnih ukrepov glede lokalnega obmejnega prometa (glej dva predloga uredb, predloženih s strani Komisije dne 14.8.2003: KOM(2003) 502 konč. - 2003/0193 (CNS) in 2003/0194 (CNS)). Ukrepi za dologoročno obdobje so vključevali formalni postopek menjave in obdelave podatkov in informacij med pristojnimi organi, ki delujejo na zunanjih mejah in tistimi, ki delujejo znotraj skupnega območja prostega pretoka in opredelitev institucionalnega in pravnega okvira (oblasti, območja delovanja, itd.) za bodoča evropska telesa mejnih stražarjev.

4 ES schengenski katalog, kontrole zunanjih meja, odstranitev in ponovni sprejem: Priporočila in najboljše prakse, Svet Evropskih skupnosti, SG - DG H, 28.2.2002.

5 Na tej končni točki glej predlog Uredbe, predložene s strani Komisije z dne 6.11.2003: KOM(2003) 664 konč.

za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah sestavlja ključ do razvoja operativne strani politike.[6] Očitno bo bistvena vloga Agencije v implementaciji skupnih pravil, ki so opredeljeni v naslovu II, te uredbe. Izrecno napotilo glede vloge Agencije je v členu 14 in sicer o operativnem sodelovanju med državami članicami »z namenom učinkovitega izvajanja mejnih kontrol« (glej razlage tega člena).

Z zakonodajne plati je Skupni priročnik, ki je nastal, kot del schengenskega meddržavnega sodelovanja in ki je vključen v institucionalni in pravni okvir Evropske skupnosti, ki je sledila začetku veljavnosti Amsterdamske pogodbe,[7] splošno osnovno sredstvo, ki ureja kontrole na zunanjih mejah držav članic Evropske skupnosti, čeprav se določena načela tudi pojavljajo v sami Schengenski konvenciji[8] in številna bistvena pravila v drugih posameznih odločitvah.[9]

Čeprav je zdaj schengenski pravni red[10] in še posebej schengenska določila, ki imajo svojo pravno osnovo v Pogodbi ES[11] del pravnega reda Evropskih skupnosti[12], ki se uporablja za vse države članice,[13] se v določenih pogledih razlikuje od običajnega prava Evropskih skupnosti:

- pravo Evropskih skupnosti ni običajno, v kolikor ni v obliki značilnih sredstev, kot so uredbe in direktive. Le-to lahko vodi do nejasnosti glede pravne vrednosti določenih schengenskih določil (glej spodaj premisleke o naravi Skupnega priročnika);

- to so odločitve in ukrepi, sprejeti v popolnoma meddržavnem okviru in na ta način očitno brez sodelovanja ustanov Evropske skupnosti,[14] in še posebej Evropskega parlamenta.

Na koncu se je postavilo vprašanje »preoblikovanja« schengenskega pravnega reda, ki je bil vključen v Skupnost, v redna sredstva prava Evropskih skupnosti in sicer v času prve tabele rezultatov in pregleda napredka pri ustvarjanju območja »Svoboda,

---

6 Glej predlog Uredbe Sveta (se sprejema v tem času) KOM(2003) 687 konč., 11.11.2003.

7 Glej Protokol, ki integrira schengenski pravni red v okvir Evropske skupnosti, priložen k Pogodbi ES in EU pogodbam, z Amsterdamsko pogodbo.

8 Konvencija, ki implementira Schengenski sporazum z dne 14. junija 1985 (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

9 Glej na primer Sklep Izvršnega odbora z dne 22. decembra 1994, ki uvaja in uporablja schengenske ureditve na letališčih in aerodromih (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) (UL L 239, 22.9.2000, str. 168).

10 Glede opredelitve schengenskega pravnega reda, glej Sklep Sveta 1999/435/ES z dne 20. maja 1999, ki zadeva opredelitev schengenskega pravnega reda z namenom določanja pravne osnove za vsako določilo ali odločitev, ki ustvarjajo pravni red, v skladu z ustreznimi določili Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbe o Evropski skupnosti (UL L 176, 10.7.1999, str. 1).

11 Glej Sklep Sveta 1999/436/ES z dne 20. maja 1999, ki v skladu z ustreznimi določili Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in Pogodbi o Evropski skupnosti določa pravno osnovo za vsako določilo ali odločitev, ki ustvarja schengenski pravni red (UL L 176, 10.7.1999, str. 17).

12 Določila s pravno osnovo v Pogodbi ES so del pravnega reda Skupnosti.

13 Trenutno, z izjemo Velike Britanije in Irske: glej komentarje v odstavku 5 spodaj, glede posamezne situacije z ozirom na schengenski pravni red in položaj Danske in dveh drugih držav ne-članic (Norveška in Islandija).

14 Komisija je, vseeno, imajo opazovalni status v schengenskih telesih.

varnost in zakonitost« v Evropski skupnosti, ki datira od 24. marca 2000.[15] Zaključek na tej točki je bil »prioriteta, s katero obstaja potreba po preoblikovanju schengenskih določil v »Amsterdamska« sredstva, bo bolj odvisna od razvoja, kot od brezpogojne zahteve po preoblikovanju samo, da se to stori« (KOM(2000)167, točka 1.3).

V primeru Skupnega priročnika so bili politični razlogi za odločitvijo o predelavi obravnavani zgoraj. Iz tehničnega in pravnega vidika je Skupni priročnik nekakšen hibrid, ki je tako vir prava Skupnosti, ki ustvarja tako pravice in obveznosti, kot tudi praktičen priročnik mejnim stražam, ki teoretično vsebuje vse podatke, ki so zanje pomembni in tudi izposojeni iz drugih pravnih virov.

Dvojna narava Skupnega priročnika lahko vodi do negotovosti glede njegove pravne veljave, zlasti, ker nekateri njegovi deli in priloge le ponavljajo vsebino drugih sredstev, kot je Schengenska konvencija ali Skupna konzularna navodila.[16]

Prvi razgovori glede potrebe po popravkih Skupnega priročnika izvirajo iz mesecev po začetku nastopa veljave Amsterdamske pogodbe, na podlagi pobude finskega predsedstva (oktober 1999), da se državam članicam pošlje vprašalnik o zadevi in zaupnih zahtevah priročnika. Posvetovanja so se nato nadaljevala z naslednjimi predsedstvi,[17] med katerimi se je izkazalo, da večina držav članic želi popraviti, razjasniti ali razviti določene dele ali določila Priročnika.[18] Kot rezultat teh posvetovanj so bile sprejete posamezne odločitve, ki razveljavljajo ali obnavljajo določena določila priročnika ali objavljajo njegove dele, vendar pa nikoli ni bila dosežena obsežna ali skladna predelava določil glede zunanjih mej.

Z ozirom na kompleksnost takšne naloge in dejstva, da so se tekom posvetovanj pojavila številna dodatna vprašanja, je Komisija smatrala, da bi bilo priporočljivo pričeti s predlogom delovnega dokument o zadevi (SEK(2003)736, 20.6.2003), da se podrobno razišče pravni red glede zunanjih meja, praznine, ki obstajajo in problemi v povezavi s trenutno sestavo Skupnega priročnika.

Na podlagi te analize je delovni dokument predstavil vrsto možnosti za prihodnost in še posebej o tem:

– ali obdržati sedanjo sestavo priročnika ali razjasniti njegov pravni status, z opredelitvijo jasne razlike med pravnim sredstvom na eni strani in praktičnim priročnikom za mejne straže na drugi strani;

---

15 KOM(2000) 167 konč. Ideja, da Komisija vzpostavi tabelo rezultatov, ki bi bila redno posodobljena, je bila dana s strani Evropskega Sveta v Tamperi dne 15. in 16. oktobra 1999. Njen namen bi bil »imeti pod stalnim nadzorom napredek izvajanja potrebnih ukrepov in izpolnjevanje rokov, določenih z Amsterdamsko pogodbo, Dunajskim načrtom ukrepanja in zaključkov iz Tampere za ustvaritev »območja svobode, varnosti in zakonitosti».

16 Sklep SCH/Com-ex(99)13, *op. cit*. Obnovljena različica je bila objavljena v UL C 310, 19.12.2003.

17 Še posebej glej memorandum švedskega predsedstva in naslednjega belgijskega predsedstva glede predelave Skupnega priročnika (Svet dok. št. 9733/01 FRONT 44 COMIX 433, 18.6.2001), ki se zavzema za trostopenjski pristop: odprava nepotrebnih določil iz priročnika, pregled določil, ki potrebujejo razjasnitev in nove sestavine za vključitev in na koncu ustvariti novo sestavo za lažjo uporabo pristojnih mejnih organov držav članic.

18 Glej odgovore držav članic na vprašalnik, ki jih je poslalo švedsko predsedstvo v juniju 2001, glede narave/sestave priročnika (Svet dok. 12290/01 FRONT 55 COMIX 654, 2.10.2001).

– ali omejiti delo na preprosto čiščenje sedanjega priročnika ali razširiti določene dele z namenom izpolnitve ugotovljenih praznin, vsebujoč ustrezna določila drugih sredstev, kjer bi to bilo potrebno;

– potrebi po »osnovni listini«, ki bi vsebovala vsa osnovna načela in pravila o zunanjih mejah, ki bi nato v skladu s členom 202 Pogodbe prenesla pristojnost na Komisijo, da sprejme ukrepe za izvajanje osnovne listine.

Komisija je tudi izkoristila priložnost, da preuči dodatno vprašanje ali bi bilo smiselno razširiti področje zbirke pravil o zunanjih mejah, ki bi pokrivala tudi notranje meje in s tem ustvarila popolno zbirko pravil Skupnosti, ki urejajo gibanje oseb preko meja, sestavljene iz dveh delov – enega glede zunanjih meja in drugega glede notranjih meja.

Vprašalnik z osnovnimi vprašanji je bil državam članicam poslan konec julija 2003 s strani predsedstva; velika večina delegacij je odobravala predloge Komisije o ločitvi pravnega sredstva in praktičnega priročnika in glede potrebe, da se gre veliko dlje od navadnega čiščenja priročnika. Večina držav članic ni izrazila dokončnega mnenja glede drugih dveh vprašanj, vendar se je strinjala, da bodo potrebna nadaljnja posvetovanja, ko bodo na mizi nekateri trdni predlogi.

Istočasno, ko so tekla ta globlja posvetovanja glede Skupnega priročnika, so bili na dveh posebnih področjih in sicer glede mejnega prometa in žigosanja potovalnih dokumentov predloženi predlogi, glede katerih je Svet prosil Komisijo, da sprejme hitre ukrepe.[19] Vsebina teh predlogov je bila seveda vključena v to Uredbo in ko bo ta predlog enkrat sprejet, bo nadomestil različne posamezne pobude glede zadev v zvezi z mejo.

2. CILJI IN VSEBINA PREDLOGA: OD PREDELAVE SKUPNEGA PRIROČNIKA GLEDE PRAVIL, KI UREJAJO GIBANJE OSEB PREKO MEJA

Cilj tega predloga, kot je bil prvotno načrtovan s strani Komisije v njenih uradnih sporočilih glede zunanjih meja in določen v Načrtu za upravljanje zunanjih meja (glej zgoraj 1. točko), je bil predelati Skupni priročnik, odpraviti zastarela in nepotrebna določila in po potrebi razviti ali razjasniti točke na osnovi analize odkritih problemov, rezultatov schengenskih misij vrednotenja, priporočil schengenskega kataloga najboljših praks ali opravljenega dela na enem ali drugem spornem vprašanju, v pristojnih organih Sveta.

Kakorkoli je tekom posvetovanj o zadevi postalo jasno, da je potrebna bolj splošna diskusija glede celotnega pravnega reda v povezavi z mejnimi kontrolami posameznikov – vključno z ustreznimi določili Schengenske konvencije in drugimi odločitvami Izvršnega odbora – z namenom, da se pripravi skladno in razumljivo besedilo, ki bo urejalo to področje.

Kakor je bilo obrazloženo v točki 1, se je Komisija poleg tega odločila, da bi to bila dobra priložnost, da se sporno vprašanje bolj splošno obravnava in da se vključijo

[19] KOM(2003)502 in KOM(2003)664.

tudi notranje meje in še posebej dogovori o začasnem ponovnem uvajanju kontrol na notranjih mejah območja prostega pretoka, v kolikor okoliščine to opravičujejo.

Zato je jasno, da ta predlog Uredbe močno presega predelavo Skupnega priročnika, ker teži k ustanovitvi resnične zbirke pravil Skupnosti, ki urejajo gibanje oseb preko meja, z enim delom na zunanjih mejah (naslov II) in z drugim delom na notranjih mejah (naslov III). Dva dela se nesporno dopolnjujeta, ne samo zaradi načina kako so zunanje meje opredeljene v odnosu do notranjih mej (člen 2, predlagane Uredbe), ampak tudi zato, ker so kontrole, ki morajo biti opravljene na zunanjih mejah (naslov II te uredbe) enaki tistim, ki so načeloma prepovedani na notranjih mejah, pod naslovom III, te uredbe (čeprav se lahko v izjemnih okoliščinah začasno ponovno uvedejo; glej člen 20 in 24 te uredbe).

Vsebina člena 2 Schengenske konvencije in sklepa schengenskega Izvršnega odbora SCH/Com-ex(95)20, rev. 2, je v primeru notranjih mej v predlogu bistveno povzeta, z določenimi spremembami, da ustreza pravnemu okviru Skupnosti. Poleg tega je bil obstoječemu pravnemu redu dodan nov element v obliki možnosti, da se skupno ali sočasno ponovno uvedejo kontrole na notranjih mejah, v primeru izjemno resne čezmejne grožnje in še posebej čezmejne teroristične grožnje.

V primeru zunanjih mej obstaja razlika med osnovnimi načeli, ki urejajo kontrole – opredeljene v naslovu II te uredbe, ki široko ponavlja člen 3 do 8, Schengenske konvencije in določene dele Skupnega priročnika – in praktične priprave za izvajanje teh kontrol, vključno s pripravami kontrole, specifičnimi glede na različne vrste mej (kopno, zrak in obala). Te priprave so vključene v Prilogah I do XII, k tej Uredbi in bodo v prihodnosti predmet sprememb na podlagi postopka odbora, v skladu s členom 202 Pogodbe ES in Sklepom Sveta 1999/468/ES.

Razlog za dopolnitev osnovne ureditve s temi praktičnimi določili je v tem, da večina teh pravil že obstaja, ker so del Skupnega priročnika ali vsebovani v obstoječih schengenskih sklepih. Le-to bo omogočilo pregled celotnega pravnega reda znotraj enega samega sredstva, glede zunanjih in notranjih mej in na ta način ustanovitev prave zbirke pravil Skupnosti, ki ureja gibanje oseb preko meja.

Istočasno Komisija upošteva, da so ta praktična določila v resnici ukrepi, ki implementirajo načela, opredeljena v naslovu II te uredbe in bi morala kot takšna biti v prihodnosti spremenjena, v skladu s postopkom odbora (glej člen 30 Uredbe).[20]

---

[20] Z Uredbo (ES) št. 790/2001, si je Svet »v času prehodnega obdobja petih let, ki se omenja v členu 67(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti»pridržal pristojnost izvajanja, z ozirom na določena natančna določila in praktične postopke za izvedbo mejnih kontrol in nadzora, »do pregleda pogojev s strani Sveta, na podlagi katerih bi bila pristojnost izvajanja podeljena Komisji po koncu prehodnega obdobja« (Poročilo 5). Podobno je Uredba (ES) št. 789/2001 pridržala Svetu pristojnost izvajanja glede določenih natančnih določil in praktičnih postopkov pri pregledu prošenj za izdajo vize. To pridržanje pristojnosti, ki se nanaša na izvajanje mejnih kontrol, pokriva velik delež veljavnih določil Skupnega priročnika in njegovih prilog. Komisija smatra, da ti dve Uredbi kršita člen 202 Pogodbe in člen 1 Sklepa 1999/468 in je 3. julija 2001 pred sodiščem Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Svetu, s katero zahteva razveljavitev teh dveh Uredb (UL C 245, 1.9.2001, str. 12 - Primer C-257/01).

Četudi vsebina teh določil v veliki meri ponavlja obstoječe besedilo Skupnega priročnika, so bile, kjer je bilo potrebno, uvedene spremembe, na primer:

a) odpraviti določila, ki so nepotrebna (na primer ponavljanje določenih členov Schengenske konvencije ali določenih delov Skupnih konzularnih navodil) ali odvečna (na primer veljavni odstavek 1.1, dela I, glede posledic odobritve vstopa, ker je pravica do gibanja znotraj schengenskega območja v roku do treh mesecev že urejena z drugimi določili pravnega reda);[21]

b) razviti določene dele v luči nedavnih posvetovanj v pristojnih organih Sveta (na primer glede reorganizacije infrastrukture/posameznih prog na kopenskih mejnih prehodih in kontrol na zasebnih letalih), predlogi Komisije ali držav članic glede specifičnih vprašanj (kot na primer lokalni mejni promet, žigosanje potovalnih dokumentov ali zavrnitev vstopa),[22] kot tudi priporočila v schengenskem katalogu najboljših praks. Za kontrole na obalnih prehodih se je izkazalo potrebno, da se opravijo bolj natančne kontrole, ki vključujejo strokovnjake iz držav članic. Iz tega razloga novi predlogi tudi upoštevajo posvetovanja s temi strokovnjaki, ki so potekala 4. decembra 2003 v Bruslju;

c) razjasniti ali posodobiti določene točke, kot odstavke glede mornarjev (točka 6.5, dela II, sedanjega priročnika).

V Prilogi XIII je podana tabela, ki postavlja v soodvisnost določila predlagane Uredbe s tistimi v Schengenski konvenciji, Skupnem priročniku in drugimi schengenskimi sklepi, ki se nadomeščajo. Priložena je tudi tabela, ki našteva določila, ki niso bila vključena in razloge za njihovo opustitev.

V novem besedilu so očitno izvedene vse spremembe, ki se zahtevajo pri spremembi iz meddržavnega okvira v okvir Skupnosti (na primer zamenjava »države članice« s »pogodbene stranke« itd.).

Komisija bo začela razmišljati o obliki in vsebini praktičnega priročnika za straže mej, ko bodo posvetovanja glede tega predloga dovolj dobro napredovala. Na tej točki bo pomembno, da se upoštevajo že opravljena posvetovanja glede tega vprašanja.[23]

3. IZBIRA PRAVNE PODLAGE

Predlagana pravna podlaga za to Uredbo je člen 62(1) in (2)(a) Pogodbe ES, ker ta uredba obsega oboje »ukrepe z namenom zagotovitve, v skladu s členom 14, odsotnosti katerihkoli osebnih kontrol pri prehodu mej, če so državljani Skupnosti ali

---

21 Člen 20 in 21 Schengenske konvencije, katerih pravna podlaga je člen 62(3) Pogodbe ES (glej Sklep 1999/436/ES oz. dne 20. maj 1999, *op. cit*.).

22 Razvoj, ki je bil predlagan in vključen v predlagano Uredbo, je osnovan na sedanjem besedilu različnih predlogov. Njihova vsebina bo očitno prilagojena v skladu z napredkom pogajanj glede teh predlogov.

23 Še posebej glej dokument, predložen s strani belgijskega predsedstva »Predlog uvedbe praktičnega vodnika za mejne straže (dok. 12876/01 FRONT 56 COMIX 679, 17.10.2001).

državljani tretjih držav« (člen 62(1)) in »ukrepe in postopke, ki jim morajo države članice slediti pri izvajanju osebnih kontrol na takšnih prehodih« (člen 62(2)).[24]

Ker predlog temelji na naslovu IV, Pogodbe ES (vizumi, azil, priseljevanje in druge politike v povezavi z gibanjem oseb), mora biti predložen in sprejet v skladu s Protokoli o stališčih Združenega kraljestva, Irske in Danske, ki so priloženi k Amsterdamski pogodbi. V skladu s členom 6 protokola, ki povezuje schengenski pravni red v okvir Evropske skupnosti (Schengenski protokol), sta Norveška in Islandija tudi povezani z izvajanjem in nadaljnjim razvojem schengenskega pravnega reda. Posledice različnih protokolov so pregledane v točki 5 spodaj.

4. SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Skupnost ima v skladu s členom 62(1) in (2)(a) Pogodbe ES, pristojnost, da sprejme ukrepe v zvezi s prehodi notranjih mej držav članic, da zagotovi odsotnost kakršnihkoli osebnih kontrol in prehode zunanjih mej. Ti ukrepi morajo biti sprejeti v roku petih let, od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe.

Veljavna določila Skupnosti glede prehodov zunanjih mej držav članic in odsotnost osebnih kontrol na notranjih mejah oblikujejo del schengenskega pravnega reda, ki je bil integriran v okvir Evropske skupnosti. Čeprav mora biti obstoječ pravni red razjasnjen, razvit in dopolnjen. Obstoječ pravni red glede notranjih in zunanjih mej bo lahko očitno razvit le s sprejemom ukrepov Skupnosti, ki temeljijo na Pogodbi ES.

Člen 5 Pogodbe ES določa, da »ukrep Skupnosti ne bo prekoračil okvirjev, ki so potrebni za dosego ciljev te Pogodbe«.

Izbrana oblika za to dejanje Skupnosti mora omogočiti, da predlog doseže svoj cilj in da je učinkovito implementiran, kolikor je le-to mogoče.

Glede na to, da predlagana pobuda – oblikovanje zbirke pravil Skupnosti, ki urejajo gibanje oseb preko meja – predstavlja nadaljnji razvoj schengenskega pravnega reda, bo zato sredstvo v obliki Uredbe, da se zagotovi enak način uporabe v vseh državah članicah, ki uporabljajo schengenski pravni red.

5. POSLEDICE RAZLIČNIH PROTOKOLOV, KI SO PRILOŽENI K POGODBAM

Pravno osnovo predlogov glede ukrepov v zvezi s prečkanjem notranjih in zunanjih mej držav članic, je mogoče najti v naslovu IV, Pogodbe ES, s tem, da se uporablja sistem nestalne geometrije, ki je določen v Protokolih o stališčih Združenega kraljestva, Irske in Danske in Schengenskem protokolu.

---

[24] Glej Uredbo1999/436/ES, *op. cit*. V primeru pravne podlage za odločitev glede dokončne različice Skupnega priročnika in Skupnih konzularnih navodil (SCH/Com-ex(99)13), obstaja razlika med različnimi jezikovnimi različicami: angleška in francoska različica v UL L 176 cite, člen 62 in 63 Pogodbe ES, kot pravna podlaga za priročnik in Skupna konzularna navodila, medtem ko vse druge jezikovne različice vsebujejo le člen 62 Pogodbe ES.

Ta predlog razvija schengenski pravni red. Iz tega razloga se morajo v zvezi z različnimi Protokoli upoštevati naslednje posledice:

Združeno kraljestvo in Irska

V skladu s členom 4 in 5 Protokola, ki integrira schengenski pravni red v okvir Evropske skupnosti, »lahko Irska in Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severna Irska, katere ne zavezuje schengenski pravni red, ob vsakem času zaprosijo, da so udeležene v nekaterih ali vseh določilih tega pravnega reda».

Ta predlog temelji na določilu schengenskega pravnega reda, v katerem ne sodelujeta Združeno kraljestvo in Irska, v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/EC, z dne 29. maja 2000, ki zadeva prošnjo Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za udeležbo v nekaterih določilih schengenskega pravnega reda in Sklep Sveta 2002/192/EC, z dne 28. februarja 2002, ki zadeva prošnjo Irske za udeležbo v nekaterih določilih schengenskega pravnega reda. Iz tega razloga Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta pri njegovem sprejemanju in tudi nista vezani s tem predlogom, niti zavezani ga uporabljati.

Glede notranjih mej (naslov III, Uredbe) se mora poleg tega za Združeno kraljestvo in Irsko upoštevati Protokol glede uporabe določenih vidikov člena 14, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s katerim lahko Združeno kraljestvo in Irska sprejemata ali izvajata kontrole na svojih mejah, vključno z mejami območij, za katerih zunanje odnose je pristojno Združeno kraljestvo. Isti Protokol drugim državam članicam omogoča, da izvajajo kontrole oseb, ki vstopajo iz območja Združenega kraljestva (ali katerihkoli območij, katerih zunanji odnosi so pod njeno pristojnostjo) in Irske.

Danska

V skladu s Protokolom o stališču Danske, priloženem Amsterdamski pogodbi, Danska ne sodeluje pri sprejemu ukrepov Sveta v skladu z naslovom IV, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, z izjemo »ukrepov, ki določajo tretje države, katerih državljani morajo imeti vizum pri prehodu zunanjih mej držav članic ali ukrepov, ki zadevajo enotno obliko glede vizuma« (prejšnji člen 100c, Pogodbe ES).

Ta predlog temelji na schengenskem pravnem redu in v skladu s členom 5 Protokola »se bo Danska v roku šestih mesecev za tem, ko bo Svet odločil o predlogu ali pobudi za razvoj schengenskega pravnega reda v skladu z določili naslova IV, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, odločila ali bo ta sklep implementirala v svojo nacionalno zakonodajo«.

Norveška in Islandija

V skladu z odstavkom ena, člena 6, Schengenskega protokola je bila dne 18. maja 1999 sklenjena Pogodba med Svetom, Norveško in Islandijo, da poveže te države z izvajanjem, uporabo in razvojem schengenskega pravnega reda.[25]

[25] UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

Člen 1 te Pogodbe določa, da bosta Norveška in Islandija povezani z aktivnostmi Evropske skupnosti in Evropske unije, na področjih, ki jih pokrivajo določila, omenjena v Prilogah A (določila schengenskega pravnega reda) in B (določila, vsebovana v sredstvih Evropske skupnosti, ki so nadomestila ustrezna določila Konvencije, podpisane v Schengenu ali sprejeta v skladu z njo), k tej Pogodbi in njihovim nadaljnjim razvojem.

Člen 2 Pogodbe določa, da bosta Norveška in Islandija implementirali in uporabljali vse akte in ukrepe, sprejete s strani Evropske skupnosti, ki spreminjajo ali razvijajo schengenski pravni red (Priloge A in B).

Ta predlog dopolnjuje in razvija schengenski pravni red, kot je določeno v Prilogi A, k tej Pogodbi.

Kot je opredeljeno v členu 4 Pogodbe, se mora iz tega razloga v mešanem odboru obravnavati, da se da Norveški in Islandiji priložnost »da obrazložita probleme, s katerimi se srečujeta v zvezi z določenim aktom ali ukrepom» in »da se izrečeta o kateremkoli vprašanju, ki se nanaša na razvoj določil, ki ju zadevajo ali njihovo izvajanje«.

6. POSLEDICE ZA NOVE DRŽAVE ČLANICE V ZVEZI Z DVOSTOPENJSKIM POSTOPKOM ZA IZVAJANJE INSTRUMENTOV, KI SE NANAŠAJO NA SCHENGENSKI PRAVNI RED

Člen 3(1), Akta o pristopu določa, da bodo določila schengenskega pravnega reda in akti, ki se nanašajo nanj ali so na drug način z njimi povezani, navedeni v Prilogi I, k Aktu, zavezujoči in se bodo od dneva pristopa uporabljali v novih državah članicah.[26] Določila in akti, ki se v Prilogi omenjajo in ki zavezujejo države članice od dneva pristopa, se bodo v novih državah članicah uporabljali samo na podlagi Sklepa Sveta, od njegovega začetka veljavnosti in v skladu s členom 3(2) Akta o pristopu).

To je dvostopenjski postopek izvajanja, pri čemer so določena določila schengenskega pravnega reda zavezujoča in se uporabljajo od dneva pristopa k Skupnosti, medtem ko so druga, zlasti tista, ki so resnično povezana z odpravo kontrol na notranjih mejah, zavezujoča od dneva pristopa, vendar se v novih državah članicah uporabljajo šele po zgoraj navedenem Sklepu Sveta.

Schengenska določila glede zunanjih mej (člen 3 do 8, Schengenske konvencije in njihovi izvedbeni sklepi, še posebej Skupni priročnik) so našteta v Prilogi in so zato zavezujoča in se za nove države članice uporabljajo od dneva pristopa.[27]

V primerjavi, schengenska določila glede odprave osebnih kontrol na notranjih mejah niso našteta v Prilogi in se zato iz tega razloga za nove države članice ne uporabljajo od dneva pristopa.

Posledično bo ta predlog, ko bo sprejet in ki nadomešča in se opira na Skupni priročnik in določena določila Schengenske konvencije, z namenom, da uvede zbirko

---

[26] UL L 236, 23.9.2003, str. 33.

[27] Z izjemo člena 5(1)(d), v zvezi s posvetovanjem schengenskega informacijskega sistema.

pravil Skupnosti, ki urejajo gibanje oseb preko mej, zavezujoč in se bo uporabljal za nove države članice samo glede določil o zunanjih mejah (naslov II in povezane priloge in naslov I in IV, v kolikor se nanašajo na določila v naslovu II).

Določila v zvezi s prehodi notranjih mej (naslov III in naslovi I in IV, v kolikor se nanašajo na določila v naslovu III) se bodo v novih državah članicah uporabljala le na podlagi Sklepa Sveta, omenjenega v členu 3(2), Akta o pristopu.

7. RAZLAGE ČLENOV

Naslov I – Splošne določbe

Člen 1

Ta člen določa namen Uredbe in sicer opredeliti pravila, ki urejajo gibanje oseb preko mej, vključiti oboje pravil glede kontrol na zunanjih mejah (naslov II in Priloge) in pravila glede odprave osebnih kontrol na notranjih mejah in ponovne uvedbe tovrstnih kontrol v določenih situacijah (naslov III).

Člen 2

Večina definicij v tem členu je povzeta po členu 1 Schengenske konvencije, vendar je obstajala potreba, da se v določenih primerih nekatere obstoječe definicije razjasnijo ali izdelajo ali da se dodajo nove. Morale so se tako tudi spremeniti, da upoštevajo okvir in terminologijo Skupnosti (na primer »države članice» namesto »pogodbene stranke«).

Očitno bi se sklicevanja na »države članice« v definicijah in pogosto v predlogu, morala sprva razumeti v luči Schengenskega protokola, glede uporabe schengenskega pravnega reda s strani Združenega kraljestva in Irske (glej točko 5 zgoraj) in šele na drugem mestu, člena 3 Pogodbe o pristopu, ki zagotavlja uporabo schengenskega pravnega reda novih držav članic v dveh stopnjah (točka 6 zgoraj). Nadalje se mora upoštevati tudi posebno stališče Norveške in Islandije z ozirom na schengenski pravni red, kot je obrazloženo v točki 5 zgoraj.V obrazložitvenem memorandumu se izraz »schengenske države« uporablja iz popolnoma praktičnih razlogov, pri sklicevanju na države, ki v celoti uporabljajo schengenski pravni red, v skladu s pogodbami in različnimi protokoli, ki so jim priloženi.

Definicije »notranjih mej» in »zunanjih mej« so bistveno povzete po členu 1 Schengenske konvencije, ki določa tako notranje meje skupnih kopenskih mej schengenskih držav, njihovih letališč za notranje lete in njihova obmorska pristanišča za redne trajektne povezave. Zasnova »pristanišč na jezerih« je bila tukaj dodana zato, da se vključijo primeri, kjer je jezero obdano z eno ali več držav članic in eno ali več držav ne-članic (na primer Jezero Constance, ki ga obdajajo Nemčija, Avstrija in Švica).[28]

[28] Brez poseganja v trajajoča pogajanja s Švicarsko konfederacijo, glede njene zveze z uporabo schengenskega pravnega reda.

Po členu 1 Konvencije je povzeta tudi definicija »notranjega leta« in obsega katerikoli let, izključno v ali iz območij schengenskih držav.

Dodana je bila definicija »redne trajektne povezave«, ker predstavlja del notranjih mej. Povzeta je iz veljavne definicije v delu priročnika, ki obravnava pomorski promet (točka 3.4.1.5., Del II), čeprav je bil spremenjena, da se uskladi z obstoječim pravom Skupnosti.[29]

Zasnova »državljana tretje države« je bila opredeljena pomotoma, z izključitvijo državljanov Evropske skupnosti v smislu člena 17(1) Pogodbe ES. Iz tega razloga tudi vključuje begunce in osebe brez državljanstva.

Definicija »državljana tretje države, za katerega je bilo razpisano opozorilo z namenom, da se mu prepreči vstop« je povzeta po členu 1, Schengenske konvencije in predstavlja kateregakoli državljana tretje države, za katerega je bilo v schengenskem informacijskem sistemu razpisano opozorilo z namenom, da se mu prepreči vstop, v skladu s členom 96 Schengenske konvencije.

Zasnova »oseb, ki uživajo pravico Skupnosti prostega pretoka» je novost pri Konvenciji in pokriva:

– Državljane Skupnosti v smislu člena 17(1) Pogodbe in državljane tretjih držav, ki so člani družine državljana Skupnosti, ki izvaja svojo pravico prostega pretoka, kot je navedeno v Direktivi 2004/38/EC, z dne 29. aprila 2004 glede pravic državljanov Skupnosti in njihovih članov družine, da se svobodno gibajo in prebivajo na območju držav članic, ki tudi določa pravice, ki jih te kategorije uživajo (glej razlago člena 3);

– državljane tretjih držav in člane njihovih družin, kateregakoli državljanstva, ki v skladu s sporazumi med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi državami na drugi strani, uživajo pravice prostega pretoka, ki so enakovredne tistim, ki jih imajo državljani Skupnosti. To vključuje države članice Pogodbe o Evropskem ekonomskem prostoru in Švicarske konfederacije.

Definicija »mejnega prehoda« je povzeta po členu 1, Schengenske konvencije in pomeni katerikoli prehod, odobren za prehod zunanjih mej, s strani pristojnega organ.

Zasnova »mejne kontrole« je povzeta po členu 1, Schengenske konvencije in pomeni kontrolo, ki se izvede na prehodu zaradi izrecne namere prečkanja meje. Splošna zasnova mejne kontrole vključuje zaradi razjasnitve pomena in bistva:

– kontrole, izvedene na odobrenih mejnih prehodih, in

– nadzor mej izven odobrenih mejnih prehodov.

---

[29] Direktiva 2002/6/ES z dne 18. februarja 2002 o formalnostih poročanja za ladje, ki prihajajo v in/ali odhajajo iz pristanišč držav članic Skupnosti (UL L 67, 9.3.2002, str. 31) in Direktiva Sveta 98/41/ES z dne 18. junija 1998 glede prijave oseb, ki plujejo na krovu potniških ladij, ki plujejo v ali iz pristanišč držav članic Skupnosti (UL L 188, 2.7.1998, str. 35).

Definicija »mejnega stražarja« je podana zato, da poenostavi sklicevanje na pristojne nacionalne organe, v skladu z nacionalno zakonodajo vsake države članice pri izvajanju nalog mejnega nadzora.

Definicija »lokalnega obmejnega prometa« je novost pri Schengenski konvenciji in se nanaša na člen 3, predloga Uredbe Komisije Evropske skupnosti, glede ustanovitve režima lokalnega obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic, ki je trenutno v diskusiji (KOM(2003)502 končen, 2003/0193(CNS)).

Definicija »prevoznika« je v celoti povzeta po členu 1(2) Schengenske konvencije in se nanaša na katerokoli fizično ali pravno osebo, katere poklic je nudenje prevoza po zraku, morju ali kopnem.

Definicija »dovoljenja za bivanje« je povzeta po členu 1(2), Uredbe (ES) št. 1030/2002, ki določa enotno obliko dovoljenja za bivanje za državljane tretjih držav.[30] Ta definicija je zaporedoma povzeta po členu 1 Schengenske konvencije, vendar v izogib vsem nejasnostim, dodaja določilo, da definicija »dovoljenje za bivanje« ne vključuje vizumov. Ni prevzeta točka (iii), člena 1(2) Uredbe (ES) št. 1030/2002, ki izključuje določena dovoljenja za bivanje, izdana s strani držav članic, ki ne uporabljajo določila člena 21 Schengenske konvencije (še posebej Združeno kraljestvo, čeprav uporablja Uredbo (ES) št. 1030/2002), ker ni pomembna za cilje te uredbe.

Te zadnje tri definicije so prevzete po sedanji točki 3.4.1, Dela II, Skupnega priročnika.

Člen 3

Ta člen določa bistvo predloga, ki se nanaša na vse osebe, ki prečkajo mejo držav članic, vendar brez, da bi vplival na pravice določenih posebnih kategorij, v skladu z drugimi sredstvi prava Skupnosti. Člen 134 Schengenske konvencije (zastarel od 1. maja 1999) je že zagotavljal, da »Se bodo določila te Konvencije uporabljala le, v kolikor so združljiva s pravom Skupnosti«.

Glede oseb, ki uživajo pravice, podeljene s pravom Skupnosti, kar pomeni, da ta uredba ne vpliva na določila Direktive 2004/38/EC z dne 29. aprila 2004, o pravicah državljanov Skupnosti in članov njihove družine, da se svobodno gibajo in prebivajo znotraj območja držav članic, niti ne na obstoječe sporazume z določenimi tretjimi državami o prostem pretoku oseb (glej razlago člena 2). Člen 5 te Direktive omogoča državljanom Skupnost pravico zapustiti območje in potovati v drugo državo članico z veljavno osebno izkaznico ali potnim listom (ta pravica bo enaka za družinske člane, ki niso državljani države članice, kot za državljane Skupnosti, katere spremljajo ali se jim pridružijo, čeprav se lahko od njih zahteva, da imajo vizum, ki mora biti izdan brez stroškov in nuditi vse ugodnosti). Potemtakem so državljani Skupnosti in druge osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka podvrženi temeljitim pregledom, opredeljenim v členu 6, samo kadar obstaja dokaz, da ta oseba predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo javnemu redu, javni varnosti ali javnemu zdravju države članice. To velja tudi za zavrnitev sprejema (člen 11 te

[30] UL L 157, 15.6.2002, str. 1.

uredbe): osebam, ki uživajo pravice, dane s pravom Skupnosti se lahko vstop v skladu s členom 27 te Direktive, zavrne samo kadar obstaja resnična, sedanja in zadostna grožnja, ki ima vpliv na enega od temeljnih družbenih interesov. Direktiva ureja tudi postopkovna jamstva, dana osebam, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka, če je sprejeta odločitev za zavrnitev sprejema.

Glede beguncev in prosilcev za mednarodno zaščito je referenca najprej in predvsem na pravice, zagotovljene z Ženevsko konvencijo z dne 28. julija 1951 o položaju beguncev, kot je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 in različnimi sredstvi prava Skupnosti, ki so bili ali se sprejemajo glede mednarodne zaščite.

Smisel priporočila dolgotrajnim prebivalcem v smislu Direktive 2003/109/EC je zaščititi pravice, dane z Direktivo, ker dolgotrajni prebivalci uživajo boljše pogoje v zvezi s prebivališčem v drugih državah članicah, kot državljani tretjih držav.

Naslov II – Zunanje meje

Člen 4

Odstavek 1 in 2 sta povzeta po členu 3(1) Schengenske konvencije in točkah 1.3, 1.3.1, 1.3.2 in 1.3.3 Skupnega priročnika (Del I). Ta določila ustanavljajo splošna načela, da se morajo meje prečkati le na odobrenih mejnih prehodih in med določenim delovnim časom, čeprav obstajajo izjeme od tega načela, na primer pri režimu lokalnega obmejnega prometa, rekreacijskem čolnarjenju in obalnem ribolovu ter mornarjih, ki gredo na obalo. Dodana in opredeljena je bila tudi obstoječa praksa, da so lahko za prebivalce obmejnih področij rezervirani posebni prehodi, v skladu z režimom lokalnega obmejnega prometa. To je v skladu s predlogi Komisije glede uvedbe režima za lokalni obmejni promet (KOM(2003)502 končen).

Seznam odobrenih mejnih prehodov je v Prilogi I, k tej Uredbi (trenutno Priloga I k Priročniku).

Odstavek 3 je različica člena 3(2) Schengenske konvencije, ki se nanaša na kazni v primeru nezakonitega prehoda zunanjih mej, ki je bil spremenjen z namenom, da se bolj približa praksi Skupnosti, ne da bi s tem vplival na načelo. Dodano je bilo priporočilo glede obveznosti mednarodne zaščite. To se nanaša predvsem na člen 31 Ženevske konvencije o položaju beguncev; ta člen prepoveduje naložitev kazni beguncem zaradi njihovega nezakonitega vstopa ali prisotnosti, ki prihajajo neposredno iz območja, kjer je bilo ogroženo njihovo življenje ali svoboda, v smislu člena 1, ki vstopijo ali so prisotni na njihovem območju brez pooblastila, pod pogojem, da se brez oklevanja javijo pristojnim organom in izkažejo vzrok njihovega nezakonitega vstopa ali prisotnosti.

Člen 5

Odstavek 1 prevzema enotne pogoje vstopa, ki so zagotovljeni v členu 5(1) Schengenske konvencije. Država članica, na kateri meji se predstavi državljan tretje države, je odgovorna za kontrolo vstopa, ne samo v lastnem interesu, ampak tudi v interesu vseh ostalih schengenskih držav, glede na to, da znotraj Schengena ni več mejnih kontrol. Iz tega razloga mora na primer ocenitev grožnje javnemu redu in

notranji varnosti odražati interese vseh schengenskih držav, prvotno s pomočjo SIS in tudi z zamenjavo drugih pomembnih informacij med pristojnimi organi.

Poleg pogojev, zagotovljenih s Schenegensko konvencijo je zdaj nov pogoj, ko ne obstaja grožnja javnemu zdravju. To se v določenih omejenih okoliščinah smatra, kot veljaven razlog za zavrnitev vstopa državljanu Skupnosti (Direktiva 64/221/EEC). Prevzet je v novi Direktivi 2004/38/EC z dne 29. aprila 2004 o pravicah državljanov Skupnosti in članov njihove družine, da se svobodno selijo in bivajo znotraj območja držav članic, ki tudi določa kako se naj to merilo uporablja. Predstavitev javnega zdravja v tej uredbi uskladi dva dela zakonodaje v enega in se tako izogne razlikam obravnavanja med državljani Skupnosti in državljani tretjih držav.

Dokumenti, ki so veljavni za prečkanje mej, so določeni s Sklepi Izvršnega odbora SCH/Com-ex (98)56 in SCH/Com-ex (99)14 z dne 28.4.1999,[31] ki med drugim uvajajo *Tabelo potovalnih dokumentov, ki upravičujejo imetnika, da prečka zunanje meje in h katerim je lahko priložen vizum,* ki jih periodično obnavlja generalni sekretariat Sveta.

Odstavek 2 se nanaša na Prilogo II, glede potrdilnih dokumentov in informacij, s katerimi se preverijo pogoji, določeni v odstavku 1. Gotovo je, da se takšen dokumentiran dokaz glede razlogov za vstop zaradi kratkega trajanja bivanja v državah članicah, ne zahteva od državljanov tretjih držav, ki imajo veljavno dovoljenje za bivanje, izdano s strani države članice. Obstoječe kategorije (poslovna potovanja, turistična potovanja, itd.) so dopolnjene s točko, ki zadeva dokumentiran dokaz, ki mora biti predložen ustreznim osebam režima lokalnega obmejnega prometa. To je povezano z dvema predlogoma Uredbe Komisije glede uvedbe režima lokalnega obmejnega prometa (KOM(2003) 502 konč.), ki med pogoji za vstop omenjata obstoj »dokumentov, ki dokazujejo status obmejnih prebivalcev in obstoj zakonitih razlogov, da redno prečkajo mejo..., kot so družinske povezave, družbeni, kulturni in ekonomski motivi». Iz tega razloga je pomembno, da se vsaj zaradi vodila opredeli, katere vrste dokumentov se v okviru lokalnega obmejnega prometa lahko sploh zahtevajo od obmejnih prebivalcev. Dodana je bila tudi točka, ki zadeva obveznost državljanov tretjih držav, ki zaprosijo za vizum, da imajo plačano tudi potovalno zavarovanje. Z manjšimi uskladitvami vključuje to odstavek, ki je bil nedavno vstavljen v Skupni priročnik, s Sklepom Sveta glede zavarovanja potovanja (Sklep 2004/17/EC z dne 22. december 2003).

Odstavek 3 zadeva merilo za ocenitev sredstev za preživljanje; nanaša se na Prilogo III (veljavna Priloga 10, k Priročniku) o referenčnih vsotah, ki so potrebne za prečkanje mej in ki jih letno določajo pristojni organi.

Načelo v odstavku 4 ni izrecno v členu 5, Schengenske konvencije, temveč izhaja iz člena 21 (ki imetniku dovoljenja za bivanje, izdanega s strani schengenske države, omogoča možnost, da potuje v druge schengenske države za obdobje treh mesecev). Le-to je tudi omenjeno v veljavni točki 6.2, Dela II, Priročnika.

Odstavek 5 prevzema člen 5(3) Schengenske konvencije glede sprejema državljanov tretjih držav v tranzitu, ki imajo dovoljenje za bivanje ali pooblastilo ali vizum za

[31] UL L 239, 22.9.2000, str. 207 in str. 298.

ponovni vstopa, izdan s strani ene od držav članic – četudi ne izpolnjujejo vseh vstopnih pogojev – razen, če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisov ukrepov držav članic, katerih zunanje meje skušajo prečkati.

Odstavek 7 določa, da dovoljenja za bivanje in pooblastila, omenjena v odstavku 4 in 5 pokrivajo vsa dovoljenja za bivanje, izdana s strani držav članic (na ali po 12. avgustu 2004), v skladu z enotno obliko, določeno z Uredbo (ES) št. 1030/2002, ki uvaja enotno obliko dokumentov za bivanje in vseh drugih dovoljenj za bivanje in pooblastil ter vizum za ponovni vstop, omenjenih v Prilogi 4, k Skupnim konzularnim navodilom.

Člen 6

Ta člen, ki široko prevzema člen 6(1) in (2) Schengenske konvencije in točko 1.2, Dela II Skupnega priročnika, določa enotna načela izvajanja mejnih kontrol.

Odstavek 2 opredeljuje, da morajo biti vse osebe, ki prečkajo zunanje meje, vključno z državljani Skupnosti, podvržene pregledu, da se lahko ugotovi njihova identiteta na osnovi predložitve oziroma prikaza svojih potovalnih dokumentov. Nato je določeno, da morajo biti kontrole izvedene v vsaki državi članici, v skladu z njihovo zakonodajo in lahko obsegajo tudi vozila in predmete v posesti oseb, ki prečkajo mejo. Čeprav so zaradi Uredbe kontrole vozil in predmetov, ki pripadajo osebam, ki prečkajo zunanjo mejo oblikovani samo zato, da preverijo ustreznost s pogoji, določenimi v členu 5. Zlasti preprečevanje nezakonitega priseljevanja (na primer kontrole, da ilegalni priseljenci niso skriti v vozilu) in možne grožnje notranji varnosti držav članic in javnemu redu (na primer kontrole, da oseba nima v posesti orožja ali drugih nevarnih predmetov). Vendar ne izključuje drugih vrst kontrol (na primer carinski, veterinarski in pregledi zdravja rastlin), ki se izvajajo na osnovi ustrezne nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti.

Državljani tretjih držav morajo biti pri vstopu in izstopu natančno pregledani (odstavek 3), da se preveri namen njihovega obiska in zagotovi, da ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti in javnemu zdravju držav članic.

Kot je razvidno (razlaga člena 3) se natančne kontrole ne opravijo pri osebah, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka razen, če obstaja dokaz, da oseba predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo javnemu redu, javni varnosti in javnemu zdravju v državi članici.

Odstavek 4 se nanaša na Prilogo 4, glede praktičnih podrobnostih o osebnih kontrolah.

Člen 7

Ta člen je spremenjena različica veljavnega člena 6(2) Schengenske konvencije. Novo besedilo, zlasti kjer omejuje možnost vzdržanja opravljanja kontrol zaradi »nepričakovanih in izjemnih okoliščin», je povzeto po predlogu Komisije glede zahteve, da pristojni organi držav članic sistematično žigosajo potne listine državljanov tretjih držav (KOM(2003)664, 6. november 2003). Poleg tega je iz tega predloga tudi povzeta možnost, da se državljanu tretje države žigosa njegov potovalni dokument tudi tam, kjer so kontrole zmanjšane.

Odstavek 3 določa, da so v Prilogi V podrobna pravila glede zmanjšanja kontrol in merila za dajanje prednosti. V veljavni zakonodaji imajo vstopne kontrole prednost pred izstopnimi.

Člen 8

Ta novi člen uvaja horizontalna določila glede vzpostavitve ločenih prog na mejnih prehodih in minimalnih označb na znakih. Določilo o ločenih progah z namenom razlikovanja med progami za osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka in tistimi, ki so namenjene državljanom tretjih držav, se trenutno na podlagi Sklepa SCH/Com-ex (94)17 rev. 4,[32] zahteva samo v primeru mednarodnih letališč. Ta sklep omogoča enotne minimalne označbe za razlikovanje med ES in ne – ES državljanov. V zvezi z obmorskimi prehodi in zlasti kontrolami potnikov na trajektu, veljavni Del II, točka 3.4.4.5 Priročnika določa, da »mora biti gradnja izvedena, kjer je mogoče«, da se zagotovi razlika med kontrolami, izvedenimi pri ES/EGP državljanih in kontrolami pri državljanih tretjih držav. Pravila, ki trenutno obstajajo v zvezi z izgradnjo ločenih prog na kopenskih prehodih so nedelujoča.

Iz tega razloga temelji ta novi člen na obstoječih določilih, vendar pa upošteva tudi sprožene diskusije znotraj delovne skupine glede mej v letu 2003 in zlasti predlog Sklepa Sveta, ki določa minimalne označbe, ki se bi naj uporabljale na mejnih mestih[33] in zaključke Sveta glede uvedbe ločenih prog na mejnih prehodih zunanjih mej.[34]

Vzdržuje se obveznost vzpostavitve ločenih prog na mednarodnih letališčih. Medtem, ko uvedba ločenih prog na obmorskih in kopenskih prehodih držav članic ostaja fakultativna. Posebna določila glede organizacije prog na kopenskih prehodih so v Prilogi X (glej razlago spodaj).

Vsebina zgoraj navedenega predloga je bila v zvezi z minimalnimi označbami na znakih vključena zato, da se upošteva potreba po vključitvi švicarskih državljanov in članov njihove družine med tiste, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka, kar sledi začetku veljavnosti Pogodbe o prostem pretoku oseb z dne 1. junija 2002, ki je bila sklenjena s Švico. Osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka lahko uporabljajo tudi druge pasove, ki niso več označeni »NE ES/EGP«, ampak »VSI POTNI LISTI«. Vzorci za te znake so opredeljeni v Prilogi VI.

Države članice morajo do 31. maja 2009 prirediti vse znake na mejnih prehodih; vendar, se morajo tukaj dogovorjene minimalne označbe spoštovati, kjer nadomestijo obstoječe znake ali postavijo nove pred tem datumom. To je bilo tudi prevzeto po zgoraj omenjenem predlogu.

Na mejah med državami članicami, kjer kontrole na skupnih mejah še niso odpravljene zaradi dvostopenjske uporabe schengenskega pravnega reda, ostaja uporaba tega člena fakultativna. Iz tega razloga, da se izognejo zahtevam do držav članic, da se morajo podvzeti pretiranih naložb na mejah, ki bodo zaradi njihove narave itak le začasno služile kot zunanje meje.

---

32 UL L 239, 22.9.2000, str. 168.

33 Dokument Sveta 16184/03 FRONT 186 COMIX 769.

34 Dokument Sveta 8498/03.

Člen 9

Žigosanje potovalnih dokumentov trenutno ureja točka 2.1., Dela II Skupnega priročnika. V skladu z zgoraj omenjenim predlogom o žigosanju je zdaj pri vstopu zagotovljena obveznost »sistematičnega« žigosanja potovalnih dokumentov (odstavek 1).

Odstavek 2 opredeljuje izjeme od načela žigosanja potovalnih dokumentov državljanov tretjih držav: razen, da prevzema izjeme v točkah 2.1.1, 2.1.5 in 2.1.6, Dela II Priročnika, vsebuje tudi izjemo od žigosanja za osebe, ki spadajo pod režim lokalnega obmejnega prometa, zaradi doslednosti predlogov glede režima lokalnega obmejnega prometa in zgoraj omenjenega žigosanja.

Odstavek 3 glede žigosanja pri izstopu določa, da morajo biti le-ti sistematično vtisnjeni na dokumente, ki nosijo večdelni – vstopni vizum, s skupno omejitvijo trajanja bivanja.

In odstavek 4, ki se nanaša na Prilogo VII glede praktičnih pravil, ki urejajo žigosanje. Postopki žigosanja dokumentov in oblika ter značilnosti žiga se niso spremenili; ne glede na to so bila dodana določila, ki odsevajo zaključke Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 5. in 6. junija 2003, glede posebnih varnostnih značilnosti pri enotnih vstopnih in izstopnih žigih (Dokument Sveta 9390/03 FRONT 60 COMIX 308). Ta določila med drugim opredeljujejo, da se morajo varnostne kode redno spreminjati in da ne sme biti ista varnostna koda veljavna več kot en mesec. Sistem za izmenjavo podatkov glede varnostnih kod se mora med drugim izmenjavati preko nacionalnih kontaktnih točk, ki so pristojne za izmenjavo podatkov glede varnostnih kod, vstopnih in izstopnih žigov, ki se uporabljajo na mejnih prehodih (našteti v dokumentu Sveta 7221/03 FRONT 23 COMIX 147 (ES OMEJITEV)).

Člen 10

Ta člen, ki se nanaša na nadzor med prehodi, prevzema člen 6(3) Schengenske konvencije in točko 2.2, Dela II Skupnega priročnika. Podrobna določila, ki urejajo mejni nadzor morajo biti sprejeta v postopku odbora, ki je določen v členu 30 te uredbe.

Člen 11

Odstavek 1 prevzema člen 5(2) Schengenske konvencije, ki se nanaša na zavrnitve vstopa državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo vseh vstopnih pogojev, ki so določeni v členu 6 te uredbe, vključno z dejstvom, da lahko država članica v izjemnih okoliščinah dovoli vstop iz humanitarnih razlogov, na osnovi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti.

Odstavek 2 se nanaša na primere, ko lahko osebi brez vizuma – in, ki potemtakem ne izpolnjuje vseh vstopnih pogojev – ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 1 Uredbe (ES) št. 415/2003, izdajo vizum na meji. Le-to zadeva osebe, ki niso mogle iz nepričakovanih razlogov vnaprej zaprositi za vizum, vendar pa izpolnjujejo druge pogoje za vstop in ki jim je zagotovljena vrnitev v državo izvora ali tranzit. Po začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 415/2003, s sklicevanjem na samo Uredbo sta bili nadomeščeni točka 5. in 5.1, Dela II, Skupnega priročnika.

Odstavek 3 prevzema točke 1.4.1 in 1.4.2, Dela II Skupnega priročnika. Sklicuje se na standardni obrazec v Prilogi VIII, Dela B, za državljana tretje države, da potrdi sprejem odločbe o zavrnitvi. Ista Priloga (Del A) določa podrobna pravila, ki urejajo zavrnitve.

Odstavek 4 določa obveznost mejnih straž, da zagotovijo, da na območje zadevne države članice ne vstopi državljan tretje države, ki je bil zavrnjen vstop.

Člen 12

Ta člen prevzema člen 6(4) in (5) Schengenske konvencije, ki zahteva od držav članic, da »razvijejo primerno osebje ... v zadostnem številu», vendar dodaja misel, da morajo biti tudi primerna »sredstva« za izvajanje kontrole visoke stopnje na zunanjih mejah.

Člen 13

Člen 13(1) je prevzet po točkah 1.1.1 in 1.1.2, Dela II Skupnega priročnika; zahteva samo mejne kontrole v skladu s cilji te uredbe, ki jih opravljajo službe držav članic, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojne za naloge mejnih straž. Mejnim stražarjem je podeljena pristojnost mejne policije in pristojnost uvedbe kazenskih postopkov.

Odstavek 3 določa, da je v Prilogi IX k Uredbi, podan seznam odobrenih nacionalnih služb, ki so v skladu z nacionalnim pravom vsake države članice pristojne za naloge mejne straže . Prej v sami Uredbi, kot v Skupnem priročniku.

Odstavek 4 je novo določilo, ki od držav članic zahteva – kjer je v skladu z nacionalno zakonodajo več različnih služb pristojnih za naloge mejne straže – da zagotovijo uskladitev in sodelovanje med vsemi temi službami, ker je le-to nujno za učinkovite mejne kontrole.

Člen 14

Ta člen nadomešča člen 7 Schengenske konvencije in točke 4, 4.1 in 4.2, Dela II Skupnega priročnika, ki se nanaša na sodelovanje med državami članicami glede učinkovitega izvajanja mejnih kontrol. Namesto, da bi prevzel obstoječa določila, se sklicuje na bodočo Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah, ki bo opravljala naloge operativnega sodelovanja med državami članicami, vključno z izmenjavo podatkov; harmonizacijo navodil in skupnega elementa urjenja mejnih stražarjev; usklajevanja skupnih del med državami članicami; skupne ocenitve tveganja; in upravljanje skupne tehnične opreme.

Člen 15

To je nov člen, ki izhaja iz sedanje prakse in zaključkov Sveta JHA z dne 27. in 28. novembra 2003,[35] glede sprejema prilagodljivih ukrepov mejnih kontrol pri razširitvi Skupnosti.

[35] Dokument Sveta 15013/03 FRONT 164 COMIX 704, 19.11.2003.

Glede dvostopenjskega postopka, ki je določen za izvajanje Schengena (glej točko 6), ne bodo nove države takoj po pristopu popolnoma sprejele schengenskega pravnega reda in se bodo tako osebne kontrole na skupnih mejah med obstoječimi in novimi državami članicami in med samimi novimi državami članicami nadaljevali, vse dokler ne bo schengenski pravni red popolnoma sprejet s strani novih držav članic. Pravila, ki se na teh mejah uporabljajo – ki se lahko smatrajo za »začasne zunanje meje«- bodo enaka tistim, ki se uporabljajo na schengenskih zunanjih mejah.

Iz tega razloga odstavek 1 državam članicam omogoča, da ne sprejmejo člena 18 in v kolikor zaradi tega še niso odpravile kontrole na njihovih skupnih kopenskih mejah, lahko do dneva sprejema tega člena te skupne meje skupno kontrolirajo, pod pogojem, da pri tem spoštujejo načela in merila, ki jih uvaja ta uredba za kontrole zunanjih mej. Države članice lahko med seboj sklenejo bilateralne sporazume za upravljanje njihovih skupnih kontrol, vendar morajo o tem obvestiti Komisijo.

Poglavje 4 – Posebna natančna pravila za mejne kontrole in posebne postopke

Člen 16

Ta člen se nanaša na Prilogo X glede posebnih natančnih pravil za različne vrste mej (kopenske, zračne in obmorske) in različnih sredstev prevoza pri prehodu zunanjih mej držav članic. Podrobna razlaga glede glavnih sprememb v zvezi z obstoječimi določili:

Kopenske meje

Točka 1.1. ureja kontrole cestnega prometa in vključuje Del II, točko 3.1, Skupnega priročnika. Dopolnjena je z določili glede možnosti vzpostavitve ločenih kontrolnih prog na kopenskih mejnih prehodih, ki upoštevajo zaključke Sveta z dne 8. maja 2003 (glej tudi razlage glede ustreznih horizontalnih določil).

Vzpostavitev ločenih kontrolnih prog na kopenskih mejnih prehodih ni obvezna; je možnost, ki ostaja odprta za države članice, če jo smatrajo za primerno in če okoliščine – še posebej lokalni prometni pogoji – le-to dovoljujejo. Nadalje lahko pristojni organi držav članic vsak čas odpravijo posebne pasove v »izjemnih okoliščinah« in »kjer promet in infrastrukturni pogoji tako zahtevajo« (tudi povzeto po zgoraj omenjenih zaključkih Sveta).

Vendar, kjer se država članice odločijo, da bodo na mejnih prehodih uporabljale posebne pasove, morajo na znakih uporabljati enotne minimalne označbe člena 8.

Države članice lahko uvedejo posebne pasove za tiste, ki spadajo pod režim lokalnega obmejnega prometa. Le-to je na vrsti z zgoraj omenjenimi predlogi Uredbe o lokalnem obmejnem prometu.

Točka 1.2 ureja železniški promet in vključuje Del II, točko 3.2 Priročnika. Ta del še ni bil predmet bistvenih sprememb, temveč samo oblikovnih in pisnih sprememb tako, da je bolj jasen.

Zračne meje

Točka 2, Priloge X vključuje Del II, točke 3.3, 3.3.1 do 3.3.7 Priročnika (razen zastaranih in nepotrebnih določil, kot je ponavljanje člena 4 Schengenske konvencije ali primerov), določene dele Sklepa SCH/Com-ex (94)17 rev. 4 in navodila glede izboljšanja učinkovitosti kontrol, ki se izvajajo pri mednarodnem civilnem letalstvu (potniki na zasebnih letih), ki jih je dne 5. junija 2003 sprejela Delovna skupina o mejah.[36]

Točka 2.1 tega dela določa postopke kontrole potnikov na mednarodnih letališčih.

Ukrepi za fizično ločevanje pritoka potnikov morajo biti sprejeti tako, da se lahko razlikuje med potniki notranjih letov, ki niso pregledani in potniki iz vseh drugih letov, ki morajo biti pregledani. Zato morajo pristojni organi držav članic v sodelovanju z upravljavcem letališča vzpostaviti primerno infrastrukturo. V praksi bi to bilo lahko na primer izvedeno z ločitvijo področij kontrole ali izvajanjem prometa na ločenih terminalih.

Mesto, kjer se osebe in prtljaga prijavijo je potemtakem določeno zlasti za prevozne lete.

Določeno je tudi, da se kontrole potnikov ponavadi opravijo izven letala; v tej zvezi morajo države članice, v skladu z dogovorom in sodelovanjem pristojnih organov letališča in letal, sprejeti ustrezne ukrepe, da se zagotovi, da je promet potnikov speljan do predelov, rezerviranih za kontrole. Posebna pravila, ki zadevajo preglede osebja na letalu so določena v Prilogi XI.

Nazadnje, kadar je letalo na mednarodnem letu (ali tuje letalo) primorano pristati na nedovoljenih tleh, zaradi višje sile ali neizbežne nevarnosti ali na podlagi navodil pristojnih organov, lahko nadaljuje svoj let samo na podlagi pooblastila pristojnih organov, odobrenih za mejne kontrole. Pod nobenimi pogoji se ne sme narediti katerakoli izjema od ustreznih pravil glede kontrol potnikov.

Točka 2.2 določa posebne postopke za kontrole na letališčih, ki nimajo statusa mednarodnih letališč (aerodromi). Ustrezni sporazumi za fizično ločevanje potnikov niso nujno potrebni, glede na bolj omejen promet na teh vrstah letališč, kakor tudi ne neprestano zagotavljanje prisotnosti mejnih stražarjev. To ne vpliva na Uredbo (ES) št. 2320/2002, ki uvaja skupna pravila na področju varnosti civilnega letalstva in še posebej glede obveznosti držav članic, da preiščejo/filtrirajo potnike, da se prepreči prenos prepovedanih predmetov na varnostno omejena območja, kjer je dostop kontroliran ali na letalo. Zagotoviti se tudi mora, da se v primeru potrebe, v primernem času pripravi ustrezno osebje. Do takrat mora direktor aerodroma pristojnim organom podati ustrezno poročilo glede prihoda in odhoda mednarodno usmerjenega letala.

Točka 2.3 združuje točki 3.3.5 in 3.3.7 Priročnika, ki se nanašata na zasebne lete (vključno z jadralnimi letali, ultra-lahkimi letali, itd.) in upoštevata zgoraj navedena

[36] Dokument Sveta 8782/1/03 REV 1.

navodila o izboljšanju učinkovitosti kontrol, ki se izvajajo pri mednarodnem civilnem letalstvu in ki jih je sprejela Delovna skupina o mejah.

To poglavje v primerjavi z obstoječimi določili, uvaja obveznost, da kapitan pred vzletom prenese mejnim pristojnim organom države članice namembnega kraja in prihoda, splošno izjavo, ki vključuje načrt leta (v skladu s Prilogo 2, h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu) in podatke o identiteti potnikov.

Razen tega, v kolikor zasebni let, ki prihaja iz tretje države v državo članico in se ustavi na območju druge države članice, morajo pristojni organi vstopa vedno opraviti pregled in vtisniti vstopni žig na zgoraj navedeno splošno deklaracijo, tako da lahko država članica namembnega kraja vidi, da je bil vstopni pregled že opravljen.

V vsakem primeru, kadar obstaja negotovost glede kraja odhoda ali namembnega kraja zasebnega letala – in glede tega ali je notranji let – mora biti vedno opravljen pregled udeleženih oseb. To velja tako za mednarodna letališča, kot tudi za aerodrome.

Nazadnje je določeno, da so dogovori, ki urejajo jadralna letala, ultra-lahka letala, helikopterje in podobno, opredeljeni z nacionalnim pravom in kjer je mogoče z bilateralnimi sporazumi.

Morske meje

Ta del in še podrobneje poglavje, ki ureja kontrole pomorskega prometa (Poglavje 3.1) je bil natančno pregledan zaradi težav, ki so se pojavile pri uporabi obstoječih določil Priročnika, zlasti pri vrednotenju Schengena. Upoštevale so se tudi točke, izpostavljene s študijo o izvedljivosti kontrol na morskih mejah Evropske skupnosti, katero je pripravil svetovalec Civipol Conseils, ki je v juliju 2003 poročal o svojih ugotovitvah. Določila tega dela nadalje vključujejo vsebino programa ukrepov v boju z nezakonitimi priseljevanjem preko morskih mej držav članic Evropske skupnosti, ki ga je Svet sprejel dne 27. novembra 2003[37] in odraža opravljena posvetovanja, na neuradnem sestanku nacionalnih strokovnjakov dne 4. decembra 2003, glede tega dela besedila.

Točka 3.1 vključuje celoten sedanji Del II, točko 3.4 Skupnega priročnika, ki je namenjen pregledom pri pomorskem prometu.

Ni se smatralo za potrebno, da bi ponavljali nekatere opredelitve, določene v veljavni točki 3.4.1 (na primer, »pomorski promet», ¨potnik», »posadka»). Druge opredelitve - »redne trajektne povezave«, »križarka«, »ladje za razvedrilo« in »obalni ribolov« - so prevzete po členu 2.

Nova točka 3.2, Priloge X združuje posebne postopke za določene vrste pošiljanja z ladjo, ki so določeni v točki 3.4.4 Priročnika. Glede na opredelitev notranjih in zunanjih morskih mej (glej člen 2 Uredbe), se pristanišča praviloma vedno obravnavajo kot zunanje meje; vsaka ladja se mora iz tega razloga prijaviti pri vsakem prihodu in odhodu, ker ni mogoče ugotoviti, kaj se dogaja izven pristanišča,

[37] Dokument Sveta 15445/03 FRONT 172 COMIX 731.

bodisi v teritorialnih ali mednarodnih vodah (vkrcavanje/izkrcavanje oseb in blaga). Vendar se lahko načelo sistematičnih kontrol tudi opusti, glede na naravo določenih vrst pošiljanja z ladjo.

Točka 3.4.4.1 Skupnega priročnika ni bila vključena v ta del, ker ureja trajektne storitve med schengenskimi pristanišči in vsebuje prečkanje notranjih in zunanjih mej.

Točke 3.2.1 do 3.2.3 urejajo gibanje križark. Ustrezajo veljavni točki 3.4.4.2, ki je bila dopolnjena z namenom, da vključi politične poti, ki so določene s programom ukrepov za boj proti nezakonitemu priseljevanju na morskih mejah in priporočila glede križark, ki so vključena v schengenskem katalogu. Kontrole potnikov na križarkah so ponavadi opravljene v začetnem in končnem pristanišču schengenskega območja, vendar se lahko opravijo tudi v drugih pristaniščih med križarjenjem, v skladu z oceno tveganja nezakonitega priseljevanja. Določena je tudi obravnava oseb, katerim se mora zavrniti vstop na območje.

Točke 3.2.4 do 3.2.7 ustrezajo točki 3.4.4.3, ki se nanaša na izletniške ladje. Vključujejo tudi nova določila, katera temeljijo na priporočilih, določenih v zgoraj omenjenem programu ukrepov in schengenskem katalogu. Izletniške ladje morajo pristati v odobrenih pristaniščih in pristojni organi za kontrole se morajo o odstopu od tega pravila v izjemnih okoliščinah ali v primerih višje sile obvestiti. Pristojnim organom mora biti predložen dokument, ki vsebuje vse tehnične značilnosti ladje in imena oseb na krovu. Pod pogojem ocene tveganja nezakonitega priseljevanja se dovoljenje da osebam, ki opravljajo enodnevne ladijske izlete in ki so znani pristojnim organom.

Točki 3.2.8 in 3.2.9 urejata obalne ribolove (veljavna točka 3.4.4.4 Skupnega priročnika) in vključujeta podobne dodatke k navedenim točkam. Kontrole na obalnih ribiških ladjah, ki se vsak dan ali skoraj vsak dan vračajo v pristanišče, se glede tveganja nezakonitega priseljevanja ne izvajajo sistematično. Kapitan ladje mora pristojne organe obvestiti glede katerihkoli sprememb njegove posadke ali prisotnosti potnikov.

Točka 3.2.10 skoraj dobesedno povzema točko 3.4.4.5 Skupnega priročnika, ki se nanaša na trajektne storitve, ki so predmet kontrol.

Spremenjena ni bila točka 3.3, ki se nanaša na notranje prevoze po vodni poteh in ustreza Delu II, točki 3.5 Priročnika. V praksi se enaka pravila glede kontrol na morskih mejah uporabljajo *mutatis mutandis* glede te vrste ladijskega prevoza.

Člen 17

Ta člen določa možnost uvedbe posebnih postopkov za kontrole posebnih kategorij oseb, vključno z letalskim osebjem, mornarji, imetniki diplomatskega, uradnega potnega lista ali imetniki službenega potnega lista mednarodnih organizacij, delavci na meji in mladoletnimi osebami. Posebni postopki so opisani v Prilogi XI. Ta Priloga prevzema nekatera določila Dela II, točke 6 Priročnika, brez točk 6.1 (ES državljani in člani njihovih družin), 6.2 (državljani tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za bivanje, izdanega s strani druge države članice), 6.3 (begunci in osebe brez državljanstva), 6.9 (skupinska potovanja) in 6.10 (prošnja za azil na meji).

Kot je že bilo obrazloženo, še ni bila vključena točka 6.1 in sicer zaradi tega, ker so pravila glede vstopa in bivanja, ki se uporabljajo za državljane Skupnosti in na splošno za osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka, že določena v ustreznih pravilih prava Skupnosti. Iz tega razloga tukaj ni potrebe po ponavljanju določil, ki so že vsebovana v drugih sredstvih Skupnosti; člen 3 Uredbe v vsakem primeru jasno določa, da določila te uredbe ne vplivajo na pravice oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka.

Točka 6.2 je že bila vključena v členu 6(4) Uredbe.

Točka 6.3 ni bila vključena, prvič zato, ker priznanje potovalnih dokumentov državljanov tretjih držav, vključno z begunci in osebami brez državljanstva, še ni bilo usklajeno in je zato v pristojnosti vsake države članice, ki pa je trenutno omejena z obveščanjem Generalnega Sekretariata Sveta o odločitvah na tem področju[38] (in ta del tudi ni sodoben). Drugič, v členu 3 Uredbe (ES) št. 539/2001 so zahteve po vizumih za te kategorije oseb že določene in iz tega razloga ni potrebe, da bi se tukaj vključila posebna določila. Tretjič, drugi odstavek, Dela II, točke 6.3.2 Priročnika (»Imetniki potovalnih dokumentov za osebe brez državljanstva bodo morali imeti vstopni vizum razen, če imajo dovoljenje za bivanje, ki jo je izdala ena od [schengenskih držav]«) je celo v nasprotju z Uredbo (ES) št. 539/2001, ker le-ta dovoljuje izjeme od zahteve po vizumu za imetnike potovalnih dokumentov za osebe brez državljanstva, ki jih je izdala tretja država, ki je izvzeta od zahteve po vizumu in na katerem območju zakonito prebivajo (vrstica dva, člena 3 Uredbe).

Ni bila prevzeta točka 6.9, ki se nanaša na možnost milejših kontrol udeležencev skupinskega potovanja (zlasti avtobusov, ki prevažajo skupine potnikov ali so namenjeni šolskim izletom), ker je v nasprotju s splošnim sistemom kontrole in še posebej z obveznostjo sistematičnega žigosanja potovalnih dokumentov pri vstopu v schengensko območje.

Nazadnje točka 6.10, ki je nepotrebna in tudi ni bila vključena, ker edino določa, da se uporablja nacionalno pravo zadevne države članice, če tujec na meji zaprosi za azil, vse dokler se ne ugotovi, kdo je pristojen za obravnavo prošnje za azil. Člen 3, Uredbe se nadalje že sklicuje na obveznosti držav članic v zvezi z azilom in mednarodno zaščito.

Deli, ki so bili po drugi strani vključeni so: točka 6.4 Priročnika, ki se nanaša na pilote letala in drugo posadko letala (točka 1 te Priloge); veljavna točka 6.5 o mornarjih (točka 2); veljavne točke 6.6 in 6.1.1, ki zadevajo imetnike diplomatskih, uradnih in službenih potnih listov ter člane mednarodnih organizacij (točka 3); veljavna točka 6.7, glede mejnih uslužbencev (točka 4); in točka 6.8 glede mladoletnikov (točka 5).

Piloti letala

Točka 1, ki zadeva pilote letala in posadko ni bila bistveno spremenjena v primerjavi s točko 6.4 Priročnika, ki opredeljuje posebne dogovore – ki temeljijo na Prilogi 9, h

[38] Glej Seznam potovalnih dokumentov, ki upravičuje imetnika, da prečka zunanje meje in h katerim je lahko pripet vizum (Sklepi Izvršnega odbora SCH/Com-ex (98)56 in SCH/Com-ex (99)14 z dne 28. aprila 1999, ibid.).

Konvenciji o civilnem letalstvu, z dne 7. decembra 1944, zlasti v točkah 3.74 in 3.75 – za imetnike pilotskega dovoljenja ali potrdila posadke. Kljub temu je bil ta del predrugačen, da zelo jasno določi pravice teh kategorij oseb in še posebej njihovo pravico med opravljanjem dela, da lahko na podlagi njihovega pilotskega dovoljenja ali potrdila posadke – in zato brez potnega lista ali vizuma – vstopijo na območje občine letališča in gredo na katero koli letališče, ki se nahaja na območju države članice.

Mornarji

Po drugi strani je bila točka 2 glede mornarjev bistveno spremenjena v primerjavi z veljavno točko 6.5 Priročnika, z namenom, da razjasni pomen in bistvo določil in jih obnovi v skladu z razvojem na mednarodni ravni (zlasti nova Ženevska konvencija – št. 185 – podpisana 19. junija 2003).

Novo besedilo določa, da lahko mornarji, ki imajo osebno izkaznico pomorščaka – sklicevanje na knjigo mornarjev je bilo črtano, ker ne uvaja osebne izkaznice, kot tudi ne potovalnega dokumenta – izdano v skladu z Londonsko konvencijo 1965 (FAL) in Ženevsko konvencijo št. 185, gredo na obalo in se zadržujejo v območju pristanišča prihoda njihove ladje ali v bližnjih občinah, brez da bi se morali javiti na mejnem prehodu. Pod pogojem, da so navedeni na seznamu posadke ladje, ki ji pripadajo in kateri je bil predhodno predložen v pregled. K temu je bila dodana obveznost opravljanja vizualne kontrole (iz oči v oči) mornarja, preden gre na obalo, kadar tako zahteva ocena tveganja priseljevanja in varnosti. Po drugi strani pa je bila črtana obveznost imetja vizuma, ker to že ureja člen 4(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 539/2001 (in na tej točki se vrhu tega razlikujejo različne jezikovne različice Priročnika: nekatere različice zahtevajo, da morajo imeti mornarji v vseh primerih vizum, druge »kadar je potrebno»).

Obveznost izpolnitve vseh pogojev za vstop, ki so določeni v členu 5 Uredbe se vzdržuje za mornarje, ki imajo namen bivati izven objektov, ki so nameščeni v bližini pristanišč. V posebnih primerih so kljub temu mogoče izjeme od tega načela in zlasti od obveznosti imetja vizuma in zadostnih sredstev za življenje. Mornarju brez vizuma, se lahko le-ta izda na meji, v skladu z Uredbo (ES) št. 415/2003, ki poleg tega, da določa primere in pogoje, pod katerimi se lahko izda vizum na meji (na splošno), vsebuje tudi posebna določila glede izdaje vizumov tovrstnega tipa za mornarje v tranzitu.

V vsakem primeru morajo mejni stražarji preveriti, da zadevni mornarji izpolnjujejo druge, v členu 5 določene vstopne pogoje, na primer, da imajo veljaven potovalni dokument, da ne predstavljajo alarma v SIS, iz razloga, ker jim je bil zavrnjen vstop in da ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju držav članic. Kjer je potrebno ali kjer je to mogoče, morajo mejni stražarji tudi preveriti določene dodatne postavke, kot je pisna izjava lastnika ladje ali zastopnika ladje, pisna izjava ustreznih diplomatskih ali konzularnih pristojnih organov ali, kjer je primerno, od drugih pristojnih uprav.

Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij

Točka 3 obsega tako obstoječo točko glede imetnikov diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in točko, ki točno določa dogovore za imetnike dokumentov, izdanih s strani določenih mednarodnih organizacij iz razloga, ker sta ti dve kategoriji predmet podobnih pravil (kjer so obstajale razlike so jih ohranili). Dokumenti, izdani s strani mednarodnih organizacij v skladu s tem poglavjem obsegajo: prepustnico, ki jo izdajo Združeni narodi (in podrejene agencije), Evropska skupnost in Euratom; legitimno dovoljenje, ki ga izda Generalni sekretar Sveta Evrope; in dokumenti, ki jih izdaja sedež NATA (in sicer vojaško osebno izkaznico, ki jo spremlja potni ukaz, potni nalog ali posamezni ali skupinski delovni nalog).

Tem kategorijam osebam se lahko zagotovi ugodnejša obravnava, z ozirom na privilegije in imuniteto, ki jo uživajo, s tem, da se jim omogoči prednost pred drugimi potniki pri mejnih kontrolah; kot splošno pravilo, niti niso zavezani dokazovati, da imajo ustrezna sredstva za življenje. Njihov položaj jih sicer avtomatično ne oprosti zahteve po imetju vizuma v skladu s členom 4(1)(a) Uredbe (ES) št. 539/2001 ostaja za države članice fakultativna oprostitev imetja vizuma za imetnike diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov.

Določeno je tudi, da se imetnikom diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, pod nobenimi pogoji ne sme zavrniti vstop na območje, brez, da bi o tem mejni stražar sprva obvestil pristojne nacionalne organe, četudi je za to osebo vključen alarm v SIS.

Člen 17(2) vsebuje napotek glede izkaznic, ki jih izda Ministrstvo za zunanje zadeve pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev in njihovim družinam, katerih vzorci so prikazani v Prilogi XII (veljavna Priloga 13, Priročnika). Te izkaznice, ki so enakovredne dovoljenjem za bivanje, omogočajo imetnikom – če imajo zraven še veljaven potovalni dokument – da prečkajo meje držav članic, brez da bi zaprosili za vizum.

Vsekakor lahko mejni stražarji pri opravljanju kontrol zahtevajo od oseb, da predložijo dokaz o diplomatskem statusu ali vsaj njihovo upravičenost do privilegijev, imunitete ali oprostitev; v primeru dvoma se lahko opravijo nadaljnja preverjanja pri Ministrstvu za zunanje zadeve.

Delavci na meji

Obstoječemu besedilu, ki se je nanašal na možnost kontrol delavcev na meji na samem mestu, dodaja točka 4 načelo, da imajo delavci na meji avtomatično pravico do katerihkoli praktičnih poenostavitev v skladu z režimom lokalnega obmejnega prometa, zlasti do pravice prečkanja meje na določenih prehodih ali po rezerviranih progah in so izvzeti iz obveznosti žigosanja njihovih potovalnih dokumentov. Le-to je podprto z dejstvom, da delavci na meji ne morejo biti vključeni v predlogih o lokalnem obmejnem prometu, ki se nanašajo le na kratkotrajno bivanje.

Mladoletne osebe

Točka 5 glede mladoletnih oseb (veljavna točka 6.8) najprej določa, da mora biti ta kategorija predmet enakih vstopnih in izstopnih kontrol, kot odrasle osebe. Obstoječa določila so bila ojačena na osnovi pobude, predložene 2. oktobra 2003, s strani italijanskega predsedstva (Dokument Sveta 13124/03 FRONT 133 COMIX 588). Za mladoletne osebe v spremstvu je bila za mejne stražarje dodana obveznost, da opravijo dodatne kontrole (ločene pogovore z mladoletno osebo, v kolikor je to potrebno), če obstajajo resni razlogi za sum, da je bila mladoletna oseba nezakonito odvzeta iz skrbništva osebe, ki po zakonu izvaja svojo starševsko pravico.

Mejni stražarji morajo posvetiti posebno pozornost opravljanju kontrol mladoletnih oseb brez spremstva, še posebej, da zagotovijo – s sredstvi natančnega preverjanja potovalnih dokumentov in spremljajočih dokumentov, ki se nanašajo na razloge in podrobnosti potovanja – da ne zapustijo območja brez dovoljenja osebe, s starševsko pravico.

Naslov III – Notranje meje

Člen 18

Člen 18(1) potrjuje načelo, da so mejne osebne kontrole, ne glede na njihovo državljanstvo, odpravljeni na notranjih mejah v skladu s schengenskim pravnim redom, člen (2(1) Konvencije) in ciljem, postavljenim v členu 14 Pogodbe ES. Pomeni, da prečkanje notranjih mej ne sme biti priložnost za kontrole ali formalnosti in praviloma lahko vsak svobodno prečka notranjo mejo ob vsakem času. Ves običajen postopek in slučajne osebne kontrole , ki prečkajo notranje meje so nezdružljivi z idejo območja brez mej in zato prepovedani (brez vpliva na člen 20 in 24 Uredbe). Prečkanje notranjih mej med dvema državama članicama, za katere velja schengenski pravni red, se ne sme obravnavati drugače, kot gibanje med dvema regijama, provincama ali drugimi upravnimi pododdelki države članice.

Člen 19

Člen 19 prevzema in razširja člen 2(3) Schengenske konvencije.

Točka a) določa, da so dovoljene osebne kontrole , ki jih na celotnem območju opravlja navadna policija. Pomeni, da kontrole na obmejnih območjih, na tej osnovi, niso nezdružljive s pravico prečkanja notranjih mej brez, da bi te pregledali, pod pogojem, da se na splošno enako pogosto in intenzivno opravljajo na ostalem območju. Zato država članica ne more uvesti pravil, ki bi se uporabljala samo na notranjem obmejnem območju, ki bi na primer določala obseg cone za preglede identitete na naključni ali vizualni osnovi, ki se ne bi opravljala nikjer drugje v državi. Tudi kontrole v manjši obliki na obmejnih ali bližnjih območjih so prepovedane. Namen teh kontrol je odločilen faktor.

Točka (b) dovoljuje varnostne preglede oseb, ob ali pred vkrcanjem na letalo ali ladjo, ki jih izvajajo pristojni organi, pristaniški ali letališki uradniki v pristaniščih in na letališčih. Tovrstne kontrole zagotavljajo, da potniki ne nosijo orožja ali nevarnih predmetov ali snovi. Z njimi lahko tudi preverijo potnikovo identiteto, če ima karto,

ki je izdana na ime. Lahko so tudi koristni v primeru, da bi bil ogrožen javni red ali varnost potnikov, če se vkrcajo znane osebe, ki povzročajo nemire.

Točka c) in d) določata, da Uredba ne vpliva na obveznost imetja ali nošenja dokumentov, če tako določa nacionalna zakonodaja države članice, niti na obveznost državljanov tretjih držav, ki morajo prijaviti svojo prisotnost na območju katerekoli države članice, v skladu z nacionalno zakonodajo in pravom Skupnosti (zlasti člen 22 Schengenske konvencije, ki zadeva naznanitev vstopa).

Člen 20

Odprava osebnih kontrol na notranjih mejah ne sme ogroziti varnosti na območju brez meja. Za ohranitev visoke stopnje varnosti so bili uvedeni spremljajoči ukrepi.

Vendar pa lahko nastopijo situacije izjemnega tveganja, ko ta sredstva ne nudijo zadostnega odgovora in v katerih bi mogoče bilo potrebno nazaj uvesti preglede oseb na notranjih mejah. Ta člen, po vzoru člena 2(2) Schengenske konvencije določa pogoje, v katerih lahko države članice ponovno uvedejo kontrole in postopke, ki jih je potrebno slediti.

Kot sedaj določa Schengenska konvencija, lahko država članica ponovno uvede mejne kontrole na svojih notranjih mejah, v primeru resne grožnje javnemu redu, javnemu zdravju ali notranji varnosti. Javno zdravje je bilo dodano, ker je tudi v členu 5 med pogoji za vstop (glej razlago tega člena). Ta predlog določa, da mora obstajati resna grožnja javnemu redu, javnemu zdravju ali notranji varnosti. Le-to pojasnjuje, da je zaščitna klavzula čisto izjemen ukrep.

Iz razloga, ker gre za izjemen ukrep, so lahko kontrole na notranjih mejah ponovno uvedene le za določen čas, ne več kot 30 dni. Ta maksimalna doba je nadalje omejena z odstavkom 1, ki odraža načelo sorazmernosti tako, da predpisuje, da bistvo in trajanje kontrol ne sme preseči to, kar je glede na resno grožnjo nedvomno nujno. Odkar deluje Schengen so izkušnje pokazale, da doba za katero so ponovno uvedli kontrole ponavadi ni presegla 30 dni, tako, da se zdi, da je v praksi omejitev opravičena.

Seveda je čisto mogoče, da resna grožnja traja več kot 30 dni. V takšnem primeru se lahko kontrole vzdržijo skozi novo, podaljšljivo dobo 30 dni (odstavek 2). S členom 23 je določen postopek za njihovo podaljševanje.

Člen 21

Iz razloga, ker niso bili vsi institucionalni elementi pravnega reda prilagojeni institucionalni strukturi Skupnosti, ko je bil schengenski pravni red vključen v okvir Skupnosti, se mora Postopek o ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah, ki je določen v Schengenski konvenciji, prilagoditi tako, da bo v celoti združljiv z institucionalno strukturo. Z razporeditvijo schengenskega pravnega reda na prvi in tretji steber[39], je Svet določil pravno osnovo prvega stebra v členu 62(1) Pogodbe ES za prečkanje notranjih mej.

[39] Sklep Sveta 1999/436/ES, *supra*.

Pomeni, da mora biti Komisija, kot varuh Pogodb izrecno vključena v postopek začasne ponovne uvedbe kontrol na notranjih mejah.

Država članica prosilka mora opredeliti razloge predlagane odločitve, ki razlaga dogodke, ki utemeljujejo resno grožnjo javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju in če je primerno tudi ukrepe, za katere želi, da jih uvedejo druge države članice, ko bo sama sprejela odločitev ponovne uvedbe kontrol, tako da se lahko druge države članice takoj pripravijo na ukrepe. Sklep schengenskega Izvršnega odbora dne 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev.2) je že poskrbel za objavo te informacije.

Komisija in druge države članice bodo v Svetu seznanjene s to informacijo, da izboljšajo dogovorjeno akcijo in sprožijo dogovore glede skupnega sodelovanja med državami članicami, če bi le-to bilo potrebno (kot je prepoved ponavljajočim kršiteljem, da zapustijo območje ali povečanje sodelovanja policije). Obstaja tudi možnost preučitve, kateri drugi ukrepi bi se nadalje lahko uvedli in v vsakem primeru omejile meje, na katerih se izvajajo kontrole. Posvetovanje se lahko izkoristi za pregled sorazmernosti v odnosu do dogodka, ki je privedel do ponovne uvedbe kontrol na notranjih mejah in pripadajočih tveganj. Ob ali po dogodkih, ki so takšni, da resno ogrožajo javni red, se lahko pošlje policija in zvezni uradniki in za primerno izbiro kontrol se lahko izmenjajo podatki. Upoštevati se mora Resolucija Sveta o varnosti na sestankih in drugih podobnih dogodkih Evropskega Sveta (Dokument Sveta 13915/03 ENFOPOL 92 COMIX 642, 4.11.2003), ki izpostavlja potrebo po vključitvi obveščevalnih služb pri ukrepih v zvezi z osebami, glede katerih obstaja trden temelj verjetnosti, da nameravajo vstopiti v državo članico s ciljem, da z dogodkom ali s storitvijo kaznivih dejanj v zvezi z dogodkom ovirajo javni red in varnost. Upošteva se lahko tudi kup izkušenj, da se vidi kaj deluje in kaj bi bilo potrebno izboljšati.

Komisija bo z ozirom na zgoraj omenjeno posvetovanje in na osnovi razpoložljivih informacij, izdala mnenje, zlasti da preuči sorazmernost v zvezi z dogodkom, ki je povod ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah in pripadajočim tveganjem.

Posvetovanje je obvezno in se mora opraviti vsaj 15 dni pred dnevom ponovne uvedbe mejnih kontrol, razen v nujnih primerih, ko javni red, javno zdravje ali notranja varnost zahtevajo takojšno reakcijo (glej člen 22).

Člen 22

Ta člen ureja postopek v sili, ko standardni postopek člena 21 ni ustrezen in določeno običajno obvestilo Komisiji in državam članicam glede ponovno uvedenih kontrol na notranjih mejah, zaradi priskrbljene informacije o razlogih, ki upravičujejo zatekanje k postopku v sili.

Člen 23

Komisija in druge države članice se morajo posvetovati o podaljšanju izjemne ponovne uvedbe kontrol na notranjih mejah, kjer resna nevarnost obstaja več kot 30 dni. Komisija izda dovoljenje o podaljšanju.

Člen 24

Ta člen določa skupno delovanje zaščitne klavzule v primeru izredno resne grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, ki zadeva več držav članic, na primer, če gre za čezmejno teroristično grožnjo. Opredelitev »čezmejne teroristične grožnje» je bila dne 23. novembra 2001 dogovorjena s strani Odbora v členu 36 (Dokument Sveta 14181/1/01, 30. novembra 2001, ENFOPOL 134 REV 1), kot sledi:

a) neposredna grožnja ali sočasno ali ujemajoče se izvajanje več terorističnih napadov v več državah članicah;

b) teroristični napad izredne teže, kjer obstaja resna osnova, da bodo storilci ali sokrivci potovali v druge države članice;

c) neposredna grožnja terorističnega napada izredne teže, v eni ali več državah članicah, pri čemer obstaja resna osnova za prepričanje, da bodo storilci ali sokrivci mogoče prišli v druge države članice.

Ta ukrep je upravičen z dejstvom, da je grožnja čezmejna ali da ena ali več držav članic prosi za pomoč pri prizadevanjih, da se sooči z izjemnim varnostnim tveganjem.

V takšni situaciji lahko Svet odloči, da vse države članice takoj ponovno uvedejo kontrole na vseh notranjih mejah ali na določenih mejah, vseh ali posameznih držav članic, na primer pri notranjem zračnem prometu. Svet odloči, da se ti izjemni ukrepi odpravijo takoj, ko izjemno resna grožnja več ne obstaja. O izrednih ukrepih mora biti Evropski parlament brez odlašanja obveščen.

Ta člen ne vpliva na katerokoli takojšno ali spremljajočo odločitev, ki jo sprejme država članica, da v sili ponovno uvede kontrole na notranjih mejah, v skladu s členom 22.

Člen 25

Ta člen omogoča, da se uporabljajo ustrezna določila naslova II Uredbe, kjer se ponovno uvedejo kontrole na notranjih mejah.

Člen 26

Kot je trenutno v schengenskem pravnem redu določeno, mora zadevna država članica poročati o sprejemu svoje odločitve glede ponovne uvedbe kontrol na notranjih mejah. Poročilo se mora zdaj glede na institucionalni okvir Skupnosti poslati tudi Komisiji in Parlamentu.

Člen 27

Ta člen določa obveznost obveščanja javnosti na primeren način o ponovni uvedbi kontrol, razen če mora informacija iz zaupnih razlogov in razlogov javnega reda ostati zaupna.

Člen 28

Ta člen omogoča posredovanje informacij v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem kontrol, ki se morajo ostati zaupni, da se izognejo ogrožanju varnosti države članice, ki se sooča z resno grožnjo javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju.

Naslov IV – Končne določbe

Člen 29

Ta člen določa, da morajo biti Priloge I do XII k tej uredbi spremenjene v skladu s postopkom Odbora, ki se navaja v členu 30. Razlog predloga, da se uporabijo postopki Odbora je ta, da Priloge vsebujejo ukrepe, ki implementirajo splošna pravila glede kontrol na notranjih mejah, katere določa naslov II te uredbe.

Člen 30

To je običajen člen o postopkih Odbora, ki se morajo upoštevati pri sprejemu ukrepov, ki v skladu s Sklepom 1999/468/ES izvajajo Uredbo. Ta urejevalen postopek je določen za ukrepe splošnega pomena, v smislu člena 2 Sklepa; uporablja se člen 5 in 7 Sklepa.

Dvomesečni rok je v skladu s členom 5(6) Sklepa 1999/468/ES določen, da Svet poda svojo odločitev, sprejeto s kvalificirano večino, glede Predloga Komisije o ukrepih, ki bi se naj sprejeli, kjer niso v skladu z mnenjem Komisije .

Člen 31

Ta člen določa teritorialni obseg Uredbe. Kot določa člen 138 Schengenske konvencije, ki opredeljuje obseg določil Konvencije, določa odstavek 1, da se Uredba ne bo uporabljala na ne-evropskih območjih Francoske Republike in Kraljestva Norveške.

Odstavek 2 določa, da določila te uredbe ne bodo protivno vplivala na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesta Ceuta in Melilla, kot to določa dokončen Akt Pogodbe o pristopu Kraljestva Španije k Schengenski konvenciji.

Člen 32

Zaradi transparentnosti in jasnosti prava morajo države članice obveščati o nacionalnih določilih, ki jih sprejmejo v skladu s členom 17(c) in (d). Objavljeni bodo v Uradnem listu Evropskih skupnosti (C serija), da se zagotovi obveščenost javnosti.

Člen 33

Glede poročila o uporabi naslova III (Notranje meje) ta člen določa, da mora biti predložen najkasneje v treh letih po začetku veljavnosti. V tem poročilu mora Komisija posebej paziti na težave, ki lahko nastanejo zaradi ponovne uvedbe kontrol na notranjih mejah in kjer je primerno, sedanje predloge, ki ciljajo na reševanje takšnih težav.

Člen 34

Odstavek 1 in 2 opredeljujeta katera določila se s to uredbo ukinjajo in nadomeščajo:

– člen 2 in 8 Konvencije, ki se nanaša na prečkanje notranjih meja (člen 2) in zunanjih meja (člen 3 do 8);

– Skupni priročnik in Priloge k temu;

– določeni sklepi schengenskega Izvršnega odbora: Sklep SCH/Com-ex (94)17, rev.4, ki uvaja in uporablja Schengenske dogovore na letališčih in aerodromih; in Sklep SCH/Com-ex(95)20, rev.2, glede postopka uporabe člena 2(2) Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;

– Priloga 7 k Skupnim konzularnim navodilom, ki se nanaša na referenčne vsote, ki jih vsako leto določajo nacionalni pristojni organi za prečkanje mej, ki je že vključen v Prilogo III, k tej uredbi;

– Uredba (ES) št.790/2001, namenjena pristojnosti Sveta glede izvajanja določenih podrobnih določil in praktičnih postopkov pri opravljanju mejnih kontrol in nadzora, ker je v členu 30 določen postopek za spremembo Prilog k tej uredbi nadomestil postopke, določene v členu 1 in 2 te uredbe.

Nadalje odstavek 2 napotuje na seznam v Prilogi XIII, ki opredeljuje določila te uredbe, ki nadomeščajo določila Konvencije, Skupnega priročnika in drugih schengenskih sklepov, ki so nadomeščeni tako, da se vsako sklicevanje na stara določila lahko ustrezno bere z novo uredbo.

Člen 35

To je standardna klavzula o začetku veljavnosti in neposredni uporabnosti.

Uporaba Uredbe je odložena za šest mesecev po začetku veljavnosti, glede na obseg vaj in primerno dajanja napotkov mejnim stražarjem in možni pripravi praktičnega vodnika.

PRILOGA
Določila Skupnega priročnika, ki niso bila prevzeta

Določila Skupnega priročnika, ki niso bila prevzeta	Razlog(i)
Točka 1.1, Dela I Posledice pooblastila za vstop	Ta odstavek samo ponavlja določila člena 20 in 21, Schengenske konvencije (SC). Nepovezan s pogoji za vstop in prečkanje meje.
Točka 3, Dela I (vključno s 3.1, 3.2 in 3.3) Vizumi, potrebni za vstop tujih državljanov na območje držav članic	Ta del samo ponavlja določila SC (členi 10-11 in 18) in Skupnih konzularnih navodil – CCI (glej: Del I; točko 3, Dela V; Del VI; Priloge 1, 8, 9, 10, 13) in je nepotreben.
Točka 4.2, Dela I Pogoji v zvezi z varnostjo	Ponavlja člen 96 SC
Točka 1.3.4, Dela II Pravica državljanov Skupnosti (in drugih, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka) do oprostitve natančnih kontrol, z izjemo izrednih primerov	Pravica, ki je že dana s sredstvi prava Skupnosti, ki se nanaša na prosti pretok državljanov Skupnosti in članov njihovih družin (še posebej Direktiva 2004/38/EC z dne 24. aprila 2004, ki v tem pogledu prevzema celoten pravni red Skupnosti). Na osnovi člena 3 te uredbe ne bodo prizadete pravice oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka. Iz tega razloga ni več nobene potrebe po tem določilu.
Točka 1.4.7 Posebni dogovori glede zavrnitev vstopa državljanom Skupnosti in drugim, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka	Glej razlago točke 1.3.4, Dela II, zgoraj.
Točke 3.4.1.1, 3.4.1.2 in 3.4.1.3 Opredelitve »pomorskega prometa«, »potnikov« in »posadke«	Se smatra za nepotrebno.

Točke 5.3 do 5.5, Dela II[**] Značilnosti vizumov, izdanih na meji	Nepotrebna določila: - Priloga 14 je bila razveljavljena (točka 5.3); - stroške za to vrsto vizuma (točka 5.4) in predhodno posvetovanje (točka 5.5.) urejajo ustrezna določila CCI.
Točka 6.1, Dela II Pravila za državljane Skupnosti in druge osebe, ki uživajo pravice prava Skupnosti	Glej zgoraj razlago točke 1.3.4, Dela II.
Točka 6.3, Dela II– Begunci in osebe brez državljanstva	Uredba št. 539/2001 ureja pravila glede vizuma za te kategorije. Priznanje potovalnih dokumentov še ni bilo usklajeno. Ta del je nepotreben.
Točka 6.9, Dela II – Skupinsko potovanje (zmanjšane kontrole v nekaterih primerih)	To določilo nasprotuje splošnim določilom glede kontrol in zlasti obveznosti njihovega žigosanja pri vstopu (člen 9).
Točka 6.10 – Tuji državljani, ki na meji zaprosijo za azil	Nepotreben.
Priloge 4, 5, 5a, 6, 6a, 6b, 6c, 8, 8a, 11, 14a, 14b	Identične skladnim prilogam (ali delom) CCI
Priloge 7 in 9 – Vzorec vizum nalepke	Ni obveznega značaja
Priloga 12 – Vzorčni prazni listi (*ki vsebujejo vizum*)	Zastarela (jo je nadomestila Uredba (ES) št. 333/2002).

[**] Točki 5 in 5.1 dela II sta bili razveljavljeni z Uredbo št. 415/2003 in nadomeščeni s sklicem na samo uredbo; točki 5.2 in 5.6 sta prevzeti v členu 11 in Prilogi VIII k tej uredbi.

2004/0127 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

o vzpostaviti kodeksa Skupnosti o predpisih, ki urejajo gibanje oseb preko meja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 62(1) in (2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,[40]

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,[41]

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 62(1) Pogodbe predstavlja oblikovanje ukrepov za zagotovitev, da ni nobenih osebnih kontrol, ki prečkajo notranje meje, del cilja Unije, da uvede območje brez notranjih mej, kjer je zagotovljen prost pretok oseb, kot je določeno s členom 14 Pogodbe.

(2) V skladu s členom 61 Pogodbe morajo drugi ukrepi spremljati ustanovitev območja, v katerem se lahko osebe svobodno gibljejo. Takšen ukrep je skupna politika glede prehoda zunanjih mej, kakor je predvideno v členu 62(2) Pogodbe.

(3) Sprejem enotnih ukrepov glede oseb, ki prečkajo notranje meje in kontrol na zunanjih mejah mora odražati schengenski pravni red, vključen v okvir Evropske unije in zlasti ustrezna določila Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985[42] in Skupni priročnik[43].

(4) Z ozirom na kontrole na zunanjih mejah je vzpostavitev „skupnega telesa" zakonodaje, še posebej po poti združitve in razvoja pravnega reda, ena od bistvenih elementov skupne politike upravljanja zunanjih mej, kakor določa Sporočilo Komisije z dne 7. maja 2002 „Na poti k integriranemu upravljanju zunanjih mej držav članic Evropske unije".[44] Ta cilj je bil vključen v „Načrt za upravljanje zunanjih mej držav članic

---

40 UL C […], […], str. […].
41 UL C […], […], str. […].
42 UL L 239, 22.9.2000, str. 19.
43 UL C 313, 16.12.2002, str. 97.
44 KOM(2002) 233 konč.

Evropske Unije“, ki ga je Svet odobril 13. junija 2002 in 21. in 22. junija 2002 potrdil Seviljski Evropski svet in 19. in 20. junija 2003 Thessaloniki Evropski svet.

(5) Opredelitev skupnih pravil glede gibanja oseb preko meja, niti ne podvomi niti ne vpliva na pravico prostega pretoka, ki jo uživajo državljani Unije in člani njihovih družin ter državljani tretjih držav ter člani njihovih družin, ki na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi državami na drugi strani, uživajo pravico do prostega pretoka, enakovredno tisti, ki jo imajo državljani Unije.

(6) Mejne kontrole niso samo v interesu držav, na katerih zunanjih mejah se opravljajo, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile kontrole na svojih notranjih mejah. Morajo pomagati v boju proti nezakonitem priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic. Izvajanje mejnih kontrol mora biti sorazmerno tem ciljem.

(7) Mejne kontrole ne obsegajo samo preglede oseb na odobrenih mejnih prehodih, ampak tudi nadzor med temi mejnimi prehodi. Zato je nujno določiti pogoje, merila in podrobne dogovore, ki urejajo kontrole na mejnih prehodih in nadzor.

(8) Določilo za zmanjšanje kontrol na zunanjih mejah mora obstajati v primeru izjemnih in nepredvidenih okoliščin.

(9) Kjer okoliščine to dopuščajo, bi morale v vseh državah članicah na zunanjih mejnih prehodih obstajati ločene proge, označene z minimalnimi enotnimi označbami, da se zmanjšajo čakalne dobe oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka in katerim ponavadi preverijo identiteto. Ločene proge bi morale obstajati na mednarodnih letališčih.

(10) Države članice morajo zagotoviti, da kontrolni postopki ne predstavljajo prevelike ovire trgovini in družbeni ter kulturni menjavi na zunanjih mejah. V ta namen bi morale razporediti ustrezno število osebja in sredstev.

(11) Države članice morajo v skladu s svojo nacionalno zakonodajo imenovati nacionalno službo ali službe, odgovorne za naloge mejnih stražarjev. V državi članici, kjer je pristojna več kot ena služba, mora med njimi obstajati tesno in stalno sodelovanje.

(12) Operativno sodelovanje in pomoč med državami članicami v zvezi z mejnimi kontrolami bo urejala in vodila “Evropska agencija za operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic“, ustanovljena z Uredbo (ES) št. ... .[45]

(13) Pri prečkanju notranjih mej se kontrole ne bi smele izvajati oziroma formalnosti izvrševati samo zaradi tega, ker se meja prečka.

(14) Vsekakor je treba poudariti, da ta uredba ne posega v opravljanje kontrol v skladu s pristojnostmi splošne politike in varnostnimi osebnih kontrol, povsem enaka tistim, ki se izvajajo pri nacionalnih letih, do možnosti držav članic, da izvajajo izredne kontrole prtljage oseb v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3925/91, ki se nanaša na odpravo

[45] UL L […], […], str. […].

kontrol in formalnosti, ki se uporabljajo za prtljago v kabini in prtljago, ki jo imajo pri sebi in letijo znotraj Skupnosti in prtljage oseb, ki opravi prehod morja znotraj Skupnosti,[46] in do nacionalne zakonodaje glede nošenja potovalnih in osebnih dokumentov ali zahteve, da morajo osebe obvestiti pristojne organe, da se nahajajo na območju zadevne države članice.

(15) Država članica bi morala tudi imeti možnost, da začasno ponovno uvede kontrole na svojih mejah v primeru resne grožnje njenemu javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju. Pogoji in postopki za to, morajo biti določeni, da zagotovijo izredno naravo ukrepa in načelo sorazmernosti.

(16) Svet mora biti v položaju, da v primeru izredno resne grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, ki ima vpliv na eno ali več držav članic, takoj odloči o ponovni uvedbi kontrol na vseh notranjih mejah ali na določenih mejah, vseh ali posameznih držav članic. Bistvo in trajanje kontrol mora biti omejeno na osnovni minimum, ki je sorazmeren tej grožnji.

(17) Ponovna uvedba osebnih kontrol na notranjih mejah mora ostati izjema na območju, kjer se lahko osebe svobodno gibljejo in država članica, ki izvaja ta ukrep mora posledično podrobno obvestiti druge države članice in Komisijo o razlogih, ki so jo spodbudili k uvedbi oziroma razširitvi ukrepov na več kot 30 dni, da jih vključijo v razpravo in skupaj preučijo, če so mogoči tudi alternativni ukrepi. Poslana informacija mora biti takšna, da se jo lahko razvrsti kot zaupno ali tajno. Država članica, ki je uporabila zaščitno klavzulo mora po odpravi kontrol poročati drugim državam članicam, Evropskemu parlamentu in Komisiji. Tudi javnost mora biti na primeren način obveščena o ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah in odobrenih mejnih prehodih, razen če razlogi za njihovo ponovno uvedbo to preprečujejo.

(18) Uvedeno mora biti določilo glede postopka, ki Komisiji omogoča, da sprejme natančna pravila, ki urejajo mejne kontrole.

(19) Uporabiti se morajo ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. unija 1999 o postopkih izvajanja izvršilnih pooblastil, ki so dana Komisiji.[47]

(20) Skupnost lahko v skladu z načelom subsidiarnosti, določenim v členu 5 Pogodbe ,sprejme ukrepe, glede na to, da cilji predlaganega dejanja, uvedbe pravil, ki se uporabljajo pri gibanju oseb preko mej, neposredno vplivajo na pravni red Skupnosti glede zunanjih in notranjih meja, ki pa ne morejo biti resnično doseženi, če država članica deluje sama. Ta uredba v skladu z načelom sorazmernosti ne presega, kar je potrebno za dosego tega cilja, kakor določa ta člen.

(21) Ta uredba spoštuje osnovne pravice in komentira načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah. Izvajana bo v skladu z obveznostmi držav članic v zvezi z mednarodno zaščito in ne-vračanjem tujcev.

---

[46] UL L 374, 31.12.1991, str. 4. Uredba, kakor je bila spremenjena s strani Parlamenta in z Uredbo Sveta (ES). št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

[47] UL L 184, 17.9.1999, str. 23.

(22) Ta uredba nadomešča Skupni priročnik in določila Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 glede prečkanja notranjih in zunanjih meja. Razveljavljen bi moral tudi biti Sklep Izvršnega odbora z dne 22. decembra 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4)[48] in 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2)[49] in Uredba Sveta (ES) št. 790/2001 z dne 24. aprila 2001, s katero se Svetu pridržijo izvedbena pooblastila v zvezi z nekaterimi podrobnejšimi predpisi in praktičnimi postopki izvajanja mejnih kontrol in nadzora[50].

(23) Z odstopanjem od člena 299 Pogodbe so edina območja Francije in Nizozemske, za katera se ta uredba uporablja, v Evropi. Ne vpliva na posebne dogovore v Ceuta in Melilla, kot je to določeno v Aktu o pristopu Kraljestva Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.[51]

(24) Danska ne bo sodelovala pri sprejemu te uredbe, v skladu s členom 1 in 2 Protokola o stališču Danske, priloženemu k Pogodbi o ustanovitvi Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in zato ni z njo vezana, niti jo ni zavezana uporabljati. Glede na to, da ta uredba v skladu z določili naslova IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, temelji na schengenskem pravnem redu, se bo Danska v roku 6 mesecev po sprejemu te uredbe s strani Sveta odločila, ali bo ali ne bo Uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo, kot to določa člen 5 Protokola.

(25) Ta uredba vzpostavlja v zvezi z Islandijo in Norveško razvoj določil schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljestvom Norveške, ki se nanaša na povezavo teh dveh držav glede izvajanja, uporabe in razvoja schengenskega pravnega reda,[52] ki spada v del, ki je naveden v členu 1, točke B, Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999, glede določenih dogovorov za uporabo te Pogodbe.[53]

(26) Ta uredba uvaja razvoj določil schengenskega pravnega reda, v kateri Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določilih schengenskega pravnega reda.[54] Združeno kraljestvo zato ni udeleženo pri sprejemu te uredbe in z njo ni zavezano in je ne uporablja.

(27) Ta uredba uvaja razvoj določil schengenskega pravnega reda, v kateri Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določilih schengenskega pravnega reda.[55] Irska zato ni udeležena pri sprejemu te uredbe in z njo ni zavezana in je ne uporablja.

(28) Ta uredba ustanavlja akt, ki gradi na schengenskem pravnim redom ali je drugače z njim povezan, v smislu člena 3(1) Akta o pristopu 2003, z izjemo naslova III, za katerega se uporabljajo določila člena 3(2) Akta o pristopu –

---

48 UL L 239, 22.9.2000, str. 168.
49 UL L 239, 22.9.2000, str. 133.
50 UL L 116, 26.4.2001, str. 5.
51 UL L 239, 22.9.2000, str. 69.
52 UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
53 UL L 176, 10.7.1999, str. 31.
54 UL L 131, 1.6.2000, str. 43.
55 UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1
Cilj

Ta uredba določa pravila, ki v Evropski uniji urejajo gibanje oseb preko zunanjih in notranjih meja.

Člen 2
Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1) „notranje meje“ pomeni:

a) skupne kopenske meje držav članic;

b) letališča držav članic, namenjena notranjim letom;

c) obmorska in pristanišča na jezerih držav članic za redne trajektne povezave;

2) „zunanje meje“ pomenijo meje na kopnem in morju držav članic in njihova letališča, obmorska pristanišča, pod pogojem, da ne gre za notranje meje;

3) „notranji let“ pomeni kateri koli let, izključno v ali iz območij držav članic in ki ne pristane na območju tretje države;

4) „redna trajektna povezava“ pomeni katero koli povezavo med dvema ali več istimi pristanišči na območjih držav članic, ki se ne ustavi v nobenem pristanišču izven območja držav članic in predstavlja prevoz potnikov in vozil po objavljenem voznem redu ali tako redno in pogosto, da predstavlja prepoznavne sistematične serije;

5) „državljan tretjih držav“ pomeni katero koli osebo, ki po členu 17(1) Pogodbe ni državljan Skupnosti;

6) „državljan tretje države, za katerega je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa“ pomeni katerega koli državljana, za katerega je bil razglašen alarm za zavrnitev vstopa v schengenskem informacijskem sistemu, v skladu s členom 96 Schengenske konvencije;

7) „osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka“ pomeni:

a) državljani Unije v smislu člena 17(1) Pogodbe in državljani tretje države, ki so člani družine državljana Unije, ki uveljavlja svojo pravico do prostega pretoka, za katerega se uporablja Direktiva 2004/38/ES[56] z dne 29. aprila 2004,

b) državljani tretje države in člani njihovih družin, katerega koli državljanstva, ki v skladu s pogodbami med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in temi državami na drugi strani, uživajo pravico do prostega pretoka, ki je enakovredna tisti, ki jo imajo državljani Unije;

8) „mejni prehod“ pomeni kateri koli mejni prehod, odobren s strani pristojnih organov za prečkanje zunanjih meja, bodisi kopenskih, morskih ali zračnih meja;

9) „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na meji zaradi izrecne namere prečkanja tiste meje, ne glede na katere druge nagibe. Obsega:

a) kontrole, opravljene na odobrenih mejnih prehodih, v skladu s to uredbo, da se zagotovi, da se osebam, njihovim vozilom in predmetom v njihovi posesti odobri vstop na območje držav članic ali, da ga zapustijo;

b) nadzor meja, izven odobrenih mejnih prehodov in določenih ur, v skladu s to uredbo, da se osebam prepreči, da bi obšli mejne prehode in se izognili pregledom ter nezakonito vstopili na območje držav članic ali ga zapustili;

10) „mejni stražar“ pomeni katerega koli javnega uslužbenca, ki je dodeljen na mejni prehod ali ob zunanji kopenski ali morski meji ali v neposredni bližini te meje, ki je odgovoren za opravljanje nalog mejnih kontrol,v skladu z nacionalno zakonodajo vsake države članice;

11) „lokalni obmejni promet“ pomeni posebna pravila glede prehoda meja oseb, ki živijo na obmejnih območjih, kot določa Uredba (ES) št. … glede uvedbe režima lokalnega obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic[57];

12) „prevoznik“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, čigar zaposlitev je nudenje prevoza po zraku, morju ali kopnem;

13) „dovoljenje za bivanje“ pomeni katero koli odobritev, ki jo izdajo pristojni organi države članice, ki državljanu tretje države dovoljuje zakonito bivanje na njenem območju, z izjemo:

a) vizuma; in

b) dovoljenja, izdanega do pregleda prošnje dovoljenja za bivanje ali za azil;

14) „križarka“ pomeni ladjo, ki sledi določenemu načrtu potovanja v skladu s predhodno določenim programom, katere potniki sodelujejo v skupnem programu turističnih aktivnosti, v različnih pristaniščih in ki običajno ne sprejme, niti ne dovoli potnikom, da bi se med krožnim potovanjem izkrcali;

---

[56] UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

[57] UL L […], […], str. […].

15) „izletniške ladje“ pomeni uporabo izletniških ladij, opremljenih z jadri in/ali z motorjem za zasebno uporabo, ki se uporabljajo v športne ali turistične namene;

16) „obalni ribolov“ pomeni ribolov, ki se izvaja s pomočjo ladij, ki se vsak dan ali v nekaj dneh vrnejo v pristanišče na območju države članice, ne da bi pristali v tretji državi.

Člen 3
Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za katero koli osebo, ki prečka mejo države članice, vendar brez vpliva na:

a) pravice oseb, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka;

b) pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, še posebej glede nevračanja;

c) pravice državljanov tretjih držav, ki so dolgotrajni prebivalci, kot je določeno z Direktivo Sveta 2003/109/ES.[58]

NASLOV II

ZUNANJE MEJE

Poglavje I
Prehod zunanjih meja in pogoji za vstop

Člen 4
Prehajanje zunanjih meja

1. Zunanje meje se lahko prečkajo le na odobrenih mejnih prehodih med določenim delovnim časom. Na mejnih službenih mestih mora biti delovni čas jasno označen.

   V skladu z režimom lokalnega obmejnega prometa so lahko določeni posebni mejni prehodi, rezervirani za prebivalce obmejnih območij.

   Seznam odobrenih mejnih prehodov je določen v Prilogi I.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko izjeme obveznosti glede prečkanja zunanjih meja dovolijo samo na mejnih prehodih in med določenim delovnim časom:

   a) v skladu z režimom lokalnega obmejnega prometa;

[58] UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

b) v zvezi z rekreacijskim čolnarjenjem in obalnim ribolovom;

c) za mornarje, ki gredo na obalo in se zadržujejo v območju pristanišča, kjer ladje pristajajo ali v bližnjih stavbah;

d) za državljane držav članic, ki prečkajo mejo države članice, katere državljanstvo imajo ;

e) za posameznike ali skupine oseb, kjer obstaja zahteva posebne narave, pod pogojem, da imajo dovoljenja, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja in če to ne nasprotuje interesom javnega reda in notranji varnosti držav članic. Takšno dovoljenje se lahko izda le, če oseba, ki ga zahteva, predloži potrebne dokumente pri prehodu meje.

3. Brez vpliva na izjeme, določene v odstavku 2 oziroma na njihove obveznosti mednarodne zaščite, države članice uvedejo kazni, v skladu z njihovim nacionalnim pravom,, za nezakonito prečkanje zunanjih meja na drugih mestih kot mejnih prehodih oziroma v drugem času, kot je določen delovni čas. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 5
Pogoji vstopa za državljane tretje države

1. Državljanom tretjih držav se lahko odobri vstop na območje držav članic za bivanje, ki ne presega 90 dni, pod pogojem, da izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) da imajo veljaven dokument ali dokumente, ki jim dovoljujejo prehod meje;

b) da imajo veljaven vizum, če se zahteva;

c) da predložijo, če je potrebno, dokumente, ki upravičujejo namen in pogoje nameravanega bivanja, vključno z dokazilom potovalnega zavarovanja in dokazom, da imajo zadostna sredstva za življenje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo državo izvora ali tranzita v tretjo državo, kjer so gotovi, da bodo sprejeti oziroma so v položaju, da lahko ta sredstva zakonito pridobijo;

d) da niso osebe, za katere je bilo razglašeno opozorilo v schengenskem informacijskem sistemu (SIS), da se jim zavrne vstop;

e) da ne predstavljajo grožnje javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom katere koli države članice.

2. Državljan tretje države mora na zahtevo predložiti razlog za njegovo prošnjo za vstop na območje z namenom kratkotrajnega bivanja. V primeru dvoma mejni stražarji zahtevajo predložitev uradnega dokumentiranega dokazila.

V Prilogi II so opredeljeni spremljajoči dokumenti, ki se uporabljajo za preveritev izpolnjevanja pogojev, določenih v odstavku 1.

3. Sredstva za življenje bodo ocenjena v skladu z namenom bivanja in z upoštevanjem povprečnih cen za hrano in stanovanje. Referenčne vsote, ki so vsako leto določene s strani vsake države članice, so prikazane v Prilogi III.

4. Državljani tretjih držav, ki imajo veljaven vizum, izdan s strani države članice, se izvzamejo iz zahteve po vizumu za vstop na območje druge države članice.

5. Z odstopanjem od odstavka 1, državljani tretje države, ki ne izpolnjujejo vseh vstopnih pogojev, vendar pa imajo dovoljenje za bivanje ali dovoljenje ali vizum za ponovni vstop, izdan s strani ene od držav članic ali oba dokumenta, kadar se to zahteva, se jim bo dovolil vstop na območja druge države članice iz tranzitnih razlogov, da pridejo do območja države članice, ki jim je izdala dovoljenje za bivanje ali dovoljenje ali vizum za ponovni vstop, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu opozoril držav članic, katerih zunanje meje želijo prečkati in opozorilo spremljajo navodila za zavrnitev vstopa ali tranzita.

6. V kolikor se državljan tretje države, ki ne izpolnjuje vstopnih pogojev iz odstavka 1, sklicuje na določila člena 11(1) in zahteva vstop in tranzit preko zunanjih meja druge države članice, ki je dovolila izjemoma bivanje, se ga mora izjemoma poslati nazaj, da se predstavi na zunanji meji slednje države članice, zaradi namena vstopa na njeno območje.

7. Dovoljenje za bivanje in dovoljenja iz odstavka 4 in 5, obsegajo:

   a) vsa dovoljenja za bivanje, izdana s strani držav članic, v skladu z enotno obliko, ki jo določa Uredba (ES) št. 1030/2002;[59]

   b) vsa druga dovoljenja za bivanje in dovoljenja in vizume za vrnitev iz Priloge 4 k Skupnim konzularnim navodilom.[60]

Poglavje II
Kontrola zunanjih meja in zavrnitev vstopa

Člen 6
Osebne kontrole na odobrenih mejnih prehodih

1. Prehod čez zunanje meje je predmet kontrole nacionalnih mejnih stražarjev. Kontrole se opravljajo v skladu z odstavkom 2 in 3.

2. Vse osebe bodo podvržene minimalni kontroli, da se ugotovi njihova identiteta, na osnovi predložitve njihovih potnih listin.

   Kontrole opravlja vsaka država članica v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, še posebej kadar so vključene poizvedbe. Kontrole lahko obsegajo tudi vozila in predmete v posesti oseb, ki prečkajo mejo.

---

59 UL L 157, 15.6.2002, str. 1.
60 UL C 313, 16.12.2002, str. 1; UL C 310, 19.12.2003, str. 1.

3. Državljane tretjih držav se pri vstopu in izstopu temeljito pregleda.

Temeljite kontrole bodo obsegale:

a) preverjanje potnih listin in drugih pogojev, ki urejajo vstop in bivanje, ki jih določa člen 5(1) in kjer je primerno, dokumentov, ki dovoljujejo bivanje in opravljanje poklicnih dejavnosti;

b) odkritje in preprečitev groženj notranji varnosti, javnemu redu in javnemu zdravju držav članic in registriranje prekrškov, posebno z neposredno konzultacijo poročil oseb in predmetov, ki so vključeni v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) in nacionalnih podatkovnih spisih.

4. Podrobna pravila, ki urejajo kontrole, določene v odstavku 2 in 3, so naveden v Prilogi IV.

Člen 7
Zmanjšanje kontrol

1. Kontrole na kopenskih mejah se lahko zmanjšajo zaradi izjemnih in nepredvidenih okoliščin, ki zahtevajo sprejem takojšnjih ukrepov.

2. Prednosti se morajo postaviti, v kolikor se kontrole, določene v členu 6 ne morejo sistematično opravljati iz razloga izrednih in nepredvidenih okoliščin, kakor je določeno v odstavku 1.

3. Podrobna pravila, ki urejajo zmanjšanje kontrol in prednostna merila so določena v Prilogi V.

4. Ustrezne države članice obvestijo v skladu z odstavkom 1 in 2 ob prvi možni priložnosti druge države članice in Komisijo glede sprejetih ukrepov.

5. Državljani tretjih držav morajo imeti možnost, da v skladu s členom 9 zahtevajo in dobijo žige v njihove potne listine, tudi kjer so kontrole zmanjšane.

Člen 8
Ločene proge in podatki o označbah

1. Na odobrenih mejnih prehodih na zunanjih zračnih mejah države članice uvedejo ločene proge, tako da se lahko v skladu s členom 6 izvajajo mejne kontrole oseb. Tovrstne proge se označijo z znaki, določenimi z odstavkom 2.

Uvedba ločenih prog je neobvezna na odobrenih mejah na morju in kopenskih mejnih prehodih držav članic in mejah med državami članicami, ki ne uporabljajo člena 18.

2. Minimalne označbe na znakih, ki so lahko tudi elektronske table, so naslednje:

a) za proge, ki jih bodo uporabljale samo osebe, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka: simbol Evropske unije s črkami »EU«, »EGP« in »CH«,

znotraj kroga zvezd in beseda »DRŽAVLJANI« pod krogom zvezd, kot prikazuje del A Priloge VI.

b) za proge, namenjene drugim kategorijam državljanov tretjih držav, ki jih lahko uporabljajo tudi tisti, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka: besede »VSI POTNI LISTI«, kot prikazuje dela B Priloge VI.

Označbe na zgoraj navedenih znakih se lahko napišejo v jeziku ali jezikih, ki jih vsaka država članica smatra za primerne.

3. Države članice lahko na odobrenih morskih in kopenskih mejnih prehodih razdelijo promet v proge za različne vrste vozil – avtomobile, tovornjake in avtobuse – s pomočjo znakov dela C Priloge VI.

4. V primeru začasnega porušenega ravnotežja v toku prometa na določenih mejnih prehodih, lahko za čas, ki je potreben za odpravo takšnega neravnotežja, ustrezni pristojni organi odstopijo od pravil glede uporabe različnih prog.

5. Sprejem obstoječih znakov z določili odstavkov 1, 2 in 3 bo zaključen do 31. maja 2009. Kjer države članice nadomestijo obstoječe znake ali postavijo nove pred tem datumom, morajo spoštovati minimalne označbe, ki so določene v teh odstavkih.

Člen 9
Žigosanje potnih listin državljanov tretjih držav

1. Potne listine državljanov tretjih držav se sistematično žigosajo ob vstopu. Še posebej se vstopni žig vtisne v:

a) dokumente z veljavnim vizumom, ki omogočajo državljanom tretjih držav, da prečkajo mejo;

b) dokumente, ki omogočajo državljanom tretjih držav, katerim je na meji izdan vizum za prečkanje meje;

c) dokumenti, ki omogočajo državljanom tretjih držav, ki ne potrebujejo vizuma, da prečkajo mejo.

2. Noben vstopni ali izstopni žig ne bo vtisnjen:

a) v potne listine državljanov tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega pretoka;

b) v potne listine mornarjev, ki se nahajajo znotraj območja države članice, samo kadar njihova ladja pristane na območju prihoda;

c) v licenco pilota ali potrdilo članov posadke letala;

d) v primeru oseb, ki imajo ugodnosti na podlagi dogovorov lokalnega obmejnega prometa, pod pogojem, da imajo zahtevana dovoljenja;

e) v primeru oseb, ki ponavadi niso subjekt kakršne koli kontrole (na primer državni voditelji in dostojanstveniki, katerih prihod je bil vnaprej uradno objavljen po diplomatski poti);

f) v dokumente, ki omogočajo prečkanje meje državljanom Andore, Monaka in San Marina.

Vtisnjenje vstopnega ali izstopnega žiga se lahko izjemoma opusti, na zahtevo državljana tretje države, če bi vtisnjenje tej osebi povzročilo resne težave. V tem primeru mora biti vstop in izstop registriran na ločenem listu, ki vsebuje ime in številko potnega lista.

3. Izstopni žig se vtiskuje sistematično v dokumente, ki dovoljuje državljanu tretje države prečkanje meje in ki vsebujejo vizum za o večkraten vstop, z omejitvijo celotne dobe bivanja.

4. Praktični dogovori za žigosanje so opredeljeni v Prilogi VII. .

Člen 10
Nadzor med mejnimi prehodi

1. Pristojni organi uporabljajo mobilne enote za opravljanje nadzora zunanjih meja:

a) med odobrenimi mejnimi prehodi; in

b) na mejnih prehodih izven običajnega delovnega časa.

Ta nadzor se opravlja na takšen način, da odvrne ljudi od preslepitve kontrol na mejnih prehodih.

2. Glavni cilj nadzora zunanjih mej na mestih izven mejnih prehodov in nadzor teh mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, je preprečevanje nezakonitih prehodov mej, odvračanje čezmejne kriminalitete in uporaba oziroma izvedba ukrepov proti osebam, ki so mejo nezakonito prečkale.

3. Nadzor med odobrenimi mejnimi prehodi se izvaja s pomočjo osebja, katerega število in metode so prilagojene praktičnim razmeram. Vključuje redne in nepredvidene spremembe nadzornih obdobij, tako da bodo nezakonita prečkanja meja predstavljala stalno tveganje.

4. Nadzor se izvaja z mobilnimi enotami, ki bodo opravljale svoje naloge z obhodi ali s postavitvijo na mesta, ki so znana ali se smatrajo za negotova. Cilj tovrstnega nadzora je prijeti posameznike, ki nezakonito prečkajo mejo. Nadzor se lahko izvaja tudi s tehničnimi sredstvi, vključno z elektronskimi sredstvi.

5. Sredstva in metode nadzora se izbirajo glede na operativne pogojev in zlasti glede na vrsto in naravo meje (kopno, kopenske plovne poti ali morje).

6. Podrobna določila, ki urejajo nadzor se sprejmejo v skladu s postopkom, ki ga določa člen 30(2).

Člen 11
Zavrnitev vstopa

1. Državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh vstopnih pogojev, določenih v členu 5(1), se zavrne vstop na območja držav članic, razen če država članica smatra odstop od tega načela kot nujen iz humanitarnih razlogov, razlogov nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti. V tovrstnih primerih se dovoljenje za vstop omeji na območje zadevne države članice, ki bo zato obvestila druge države članice. Ta pravila ne izključujejo uporabo posebnih pravil, ki se nanašajo na pravico do azila ali izdajo dolgoročnega vizuma.

2. Kjer se državljani tretjih držav, za katere se zaradi njihove narodnosti zahteva vizum, predstavijo na meji brez takšnega vizuma, se jim zavrne vstop, razen če izpolnjujejo pogoje iz člena 1(2) Uredbe (ES) št. 415/2003.[61]

   V skladu z zgoraj navedeno uredbo se lahko izda vizum na meji, če so izpolnjeni pogoji. Vizumi, izdani na meji, se morajo vpisati na seznam.

3. Vstop se zavrne z utemeljenim sklepom, ki ga sprejme po nacionalnem pravu pristojni organ, in ki vsebuje postopke pritožbe; ima takojšno veljavo ali kjer je primerno, z iztekom roka, ki je določen z nacionalnim pravom.

   Standardni obrazec zavrnitve vstopa je podan v delu B Priloge VIII. Zadevni državljan tretje države mora prejem sklepa o zavrnitvi vstopa potrditi s sredstvi te oblike.

4. Mejni stražarji zagotovijo, da državljan tretje države, ki mu je bil zavrnjen vstop, ne vstopi na območje zadevne države članice ali, če je že vstopil, da ga takoj zapusti.

5. Podrobna pravila, ki urejajo vstop, so opredeljena v delu A Priloge VIII.

Poglavje III
Pripomočki za mejne kontrole in sodelovanje med državami članicami

Člen 12
Pripomočki za mejne kontrole

Države članice morajo za opravljanje kontrol na zunanjih mejah, v skladu s členom 6 in 11 primerno razporediti osebje in pripomočke v zadostnem številu, na takšen način, da bodo na njihovih zunanjih mejah zagotovile visoko raven kontrol.

[61] UL L 64, 7.3.2003, str. 1.

Člen 13
Izvajanje kontrol

1. Mejne kontrole, ki so določene v členu 6 in 11 te uredbe izvajajo službe države članice, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo pristojne za naloge mejne straže.

   Mejnim stražarjem so pri opravljanju nalog, v skladu z nacionalno zakonodajo dana pooblastila mejne policije in pristojnost, da sprožijo kazenski postopek.

   Nacionalne službe, pristojne za naloge mejne straže imajo specialne in primerno usposobljene strokovnjake.

2. Ukrepi, ki se izvajajo pri opravljanju nalog mejne straže, se izvajajo sorazmerno s cilji, ki jih s temi ti ukrepi želijo doseči.

3. V Prilogi IX je podan seznam nacionalnih služb, pristojnih za naloge mejne straže v skladu z nacionalno zakonodajo države članice.

4. Država članica za učinkovito kontrolo mej zagotovi tesno sodelovanje med vsemi nacionalnimi službami, ki so pristojne za naloge mejne straže.

Člen 14
Sodelovanje med državami članicami

1. Z namenom učinkovitega izvajanja mejnih kontrol države članice ena drugi pomagajo in vzdrževale stalno, tesno sodelovanje.

2. Evropska agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah upravlja in usmerja operativno sodelovanje med državami članicami.

Člen 15
Skupni nadzor

1. Države članice, ki ne uporabljajo člena 18 glede skupnih kopenskih meja, lahko do datuma sprejetja tega člena skupno nadzirajo te skupne meje, brez vpliva na člene 6 do 11.

   V ta namen lahko države članice med seboj sklenejo dvostranske dogovore.

2. Države članice obvestijo Komisijo o sklenjenih dogovorih v skladu z odstavkom 1.

Poglavje IV
Posebna podrobna pravila za mejne kontrole in posebni postopki

Člen 16
Posebna podrobna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic

Posebna podrobna pravila, kot so tista, ki so določena v Prilogi X, bodo opredeljena za različne vrste meja in različna prevozna sredstva, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic:

a) kopenske meje (cesta in železnica);

b) zračne meje (mednarodna letališča, aerodromi, notranji leti);

c) morske meje in plovba po kopenskih plovnih poteh.

Člen 17
Posebne ureditve

1. Posebne ureditve, kot so tiste, ki so določene v Prilogi XI, so opredeljeni za določene kategorije oseb:

   a) piloti letal in drugi člani posadke;

   b) mornarji;

   c) imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodne organizacije;

   d) delavci na meji;

   e) mladoletne osebe.

2. V Prilogi XII so podane vzorčne izkaznice, ki jih ministrstva za zunanje zadeve držav članic izdajo pooblaščenim osebam diplomatskih misij in konzularnih predstavništev in članom njihovih družin.

NASLOV III
NOTRANJE MEJE

Poglavje I
Odprava kontrol na notranjih mejah

Člen 18
Prehod notranjih meja

Notranje meje se lahko prečkajo na katerikoli točki, brez opravljanja mejne osebne kontrole, ne glede na njihovo narodnost.

Člen 19
Kontrole znotraj območja

Odprava mejnih kontrol na notranjih mejah ne bo vplivala na:

a) izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov v skladu z zakonodajo posamezne države članice, v primeru kontrole na notranji meji, v notranjosti blizu meje ali v določenih obmejnih območjih, se izvaja v skladu v skladu s pogoji in cilji, ki so enaki tistim, ki se uporabljajo za celotno območje, zlasti kar zadeva njihovo pogostost in intenziteto;

b) varnostne osebne kontrole, ki jih v skladu z zakonodajo vsake države članice v pristaniščih in na letališčih opravljajo pristojni organi in sicer pristaniški ali letališki uradniki ali špediterji, pod pogojem, da se te kontrole izvajajo tudi na osebah, ki potujejo znotraj države članice;

c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost imetja ali nošenja listin in dokumentov;

d) obveznost državljanov tretjih držav, da sporočijo svojo navzočnost na območju katere koli države članice v skladu s členom 22 Schengenske konvencije.

Poglavje II
Zaščitna klavzula

Člen 20
Ponovna uvedba kontrol države članice na notranjih mejah s strani države članice

1. Država članica lahko ponovno uvede mejne kontrole na svojih notranjih mejah za določeno obdobje, ki ni daljše od 30 dni, v primeru resne grožnje javnemu redu, javnemu zdravju ali notranji varnosti, v skladu s postopkom, določenim v členu 21 ali v izrednih razmerah, opredeljenih v členu 22. Obseg in trajanje kontrol ne sme preseči tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. V kolikor traja grožnja javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju dlje kot 30 dni, lahko država članica obdrži mejne kontrole na podlagi istih razlogov, kot jih določa odstavek 1 in upoštevajoč katere koli nove elemente, za podaljšana obdobja do 30 dni, v skladu s postopkom, določenim v členu 23.

Člen 21
Običajni postopek

1. V kolikor država članica namerava ponovno uvesti kontrole na notranjih mejah v skladu s členom 20(1), mora o tem takoj ustrezno obvestiti druge države članice in Komisijo, s posredovanjem naslednjih informacij:

   a) razlogi predlagane odločitve, opredeljevanje dogodkov, ki predstavljajo resno grožnjo javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju;

   b) obseg predlagane odločitve, ki določa meje, kjer se bodo kontrole ponovno uvedle;

   c) imena odobrenih mejnih prehodov:

   d) datum in trajanje predlagane odločitve;

   e) kjer je primerno, ukrepi, ki jih naj sprejmejo druge države članice.

2. Komisija izdala mnenje po objavi zadevne države članice in v skladu s posvetovanjem, ki ga določa odstavek 3.

3. Informacija, ki jo določa odstavek 1, kot tudi mnenje, podano v odstavku 2, sta predmet posvetovanja med državo, ki zahteva uvedbo ponovne kontrole, in drugimi državami članicam, v Svetu in Komisiji, z namenom organiziranja, kjer je primerno, medsebojnega sodelovanja držav članic in preučitve sorazmernosti ukrepov glede dogodka, ki je privedel do ponovne uvedbe kontrol in groženj javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju.

   Zgoraj navedeno posvetovanje se bo izvedlo najmanj petnajst dni pred datumom, ki je načrtovan za ponovno uvedbo kontrol.

4. Kontrole se lahko edino ponovno uvedejo po posvetovanjih, navedenih v odstavku 3.

Člen 22
Izredni postopek

1. V kolikor upoštevanje javnega reda, notranje varnosti ali javnega zdravja zahtevajo nujno ukrepanje v državi, lahko zadevna država članica takoj ponovno uvede kontrole na notranjih mejah.

2. Država, ki zahteva uvedbo ponovne kontrole, brez odlašanja ustrezno obvestila druge države članice in Komisijo, jim posreduje informacije, ki jih navaja člen 21(1) in poda razloge, ki opravičujejo uporabo v nujnih primerih.

Člen 23
Postopek podaljšanja kontrol na notranjih mejah

1. Kontrole na notranjih mejah se lahko podaljšajo le v skladu z določilom člena 20(2), po posvetovanju z drugimi državami članicami in Svetom ter Komisijo.

2. Država članica, ki zahteva uvedbo ponovne kontrole, drugim državam članicam in Komisiji posreduje vse pomembne informacije o razlogih podaljšanja kontrol na notranjih mejah.

   Uporabljajo se določila člena 21(2).

Člen 24
Skupna ponovna uvedba kontrol na notranjih mejah zaradi čezmejne teroristične grožnje

1. Svet lahko na podlagi predloga Komisije s kvalificirano večino odloči, da se takoj ponovno uvedejo kontrole na vseh notranjih mejah ali na določenih mejah, vseh ali nekaterih držav članic, v primeru izredno resne grožnje javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, ki vpliva na več držav članic, na primer v primeru čezmejne teroristične grožnje. Obseg in trajanje teh kontrol ne sme preseči tega, kar je glede na izjemno resnost grožnje nujno potrebno.

2. Svet na podlagi predloga Komisije s kvalificirano večino odločil o odpravi teh izrednih ukrepov, takoj, ko ne bo več obstajala izjemno resna grožnja.

3. Evropski parlament v skladu z odstavkom 1 in 2 brez odlašanja obveščen o sprejetih ukrepih.

4. Ta člen ne izključuje takojšne in skupne odločitve, ki jo država članica sprejme v skladu s členom 22.

Člen 25
Ureditev kontrol, kjer se uporablja zaščitna klavzula

Ustrezna določila naslova II se uporabljajo, kjer se ponovno uvedejo kontrole na notranji meji.

Člen 26
Poročilo o ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah

Država članica, ki je v skladu s členom 20 ponovno uvedla kontrole na notranjih mejah bo potrdila datum, ko so bile te kontrole odpravljene in istočasno oziroma za tem predložila poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji o ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah.

Člen 27
Obveščanje javnosti

V kolikor razlogi uporabe zaščitne klavzule dovoljujejo ponovno uvedbo kontrol države članice na notranjih mejah, na primeren način obvesti javnost o ponovni uvedbi kontrol in odobrenih mejnih prehodih.

Člen 28
Zaupnost

Na zahtevo zadevne države članice bodo druge države članice, Evropski parlament in Komisija spoštovale zaupnost posredovanih podatkov v zvezi s ponovno uvedbo in podaljšanjem kontrol in poročilom, pripravljenim v skladu s členom 26.

NASLOV IV
KONČNE DOLOČBE

Člen 29
Spremembe prilog

Priloge I do XII se spremenijo v skladu s postopkom, določenim v členu 30(2).

Člen 30
Odbor

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljajo členi 5 do 7 Sklepa 1999/468/ES.

   Obdobje iz člena 5(6) Sklepa se določi na dva meseca.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 31
Neuporaba na nekaterih območjih

1. Ta uredba se ne uporablja za neevropska območja Francije in Nizozemske.

2. Določila te uredbe nasprotno ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesta Ceuta in Melilla, kakor določa Sklepna listina Pogodbe o pristopu Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.[62]

[62] UL L 239, 22.9.2000, str. 73.

Člen 32
Priglasitev informacij s strani držav članic

Države članice v roku desetih dni po začetku veljavnosti te uredbe obvestijo Komisijo o nacionalnih predpisih, v zvezi s členom 19(c) in (d). O naknadnih spremembah k tem predpisom se obvesti v roku petih delovnih dni.

Informacije, sporočene s strani držav članic se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, v Seriji C.

Člen 33
Poročilo o uporabi naslova III

Komisija predloži poročilo o uporabi naslova III Evropskemu parlamentu in Svetu v roku treh let po začetku veljavnosti te uredbe.

Komisija še posebej pazi na težave, ki bi lahko nastale s ponovno uvedbo kontrol na notranjih mejah. Kjer je primerno, predloži predloge za rešitve teh težav.

Člen 34
Črtanje in razveljavitve

1. Členi 2 do 8 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 se črtajo s ... *[datum začetka uporabe te uredbe]*.

2. Z istim datumom se razveljavi naslednje:

   – Skupni priročnik, vključno s prilogami;

   – sklepi Izvršnega odbora za Schengen z dne 22 . decembra 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) in 20. decembra 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2);

   – Priloga 7 k Skupnim konzularnim navodilom;

   – Uredba (ES) št. 790/2001.

   Sklicevanja na črtane člene in razveljavljene predpise se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi XIII.

Člen 35
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati 20 dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporabljala se od … [*šest mesecev po začetku veljavnosti*].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik
[…]

PRILOGA I
Odobreni mejni prehodi

BELGIJA

Zračne meje

– Brussels Nacionalno letališče (Zaventem)

– Oostende

– Deurne

– Bierset

– Gosselies

– Wevelgem (aerodrom)

Meje na morju

– Antwerpen

– Oostende

– Zeebrugge

– Nieuwpoort

– Gent

– Blankenberge

Kopenske meje

– Eurostar (Predor pod Rokavskim prelivom)

Station Brussel-Zuid/Gare de Bruxelles-Midi

ČEŠKA

ČEŠKA – POLJSKA

Kopenske meje

1. Bartultovice – Trzebina
2. Bílý Potok – Paczków
3. Bohumín – Chałupki
4. Bohumín – Chałupki (železnica)
5. Bukovec – Jasnowice
6. Český Těšín – Cieszyn
7. Český Těšín – Cieszyn (železnica)
8. Chotěbuz – Cieszyn
9. Dolní Lipka – Boboszów
10. Dolní Marklovice – Marklowice Górne
11. Frýdlant v Čechách – Zawidów (železnica)
12. Habartice – Zawidów
13. Harrachov – Jakuszyce
14. Horní Lištná – Leszna Górna
15. Hrádek nad Nisou – Porajów
16. Královec – Lubawka
17. Královec – Lubawka (železnica)
18. Krnov – Pietrowice
19. Kunratice – Bogatynia
20. Lichkov – Międzylesie (železnica)
21. Meziměstí – Mieroszów (železnica)
22. Mikulovice – Głuchołazy
23. Mikulovice – Głuchołazy (železnica)

24. Náchod – Kudowa Słone

25. Nové Město p. Smrkem – Czerniawa Zdrój

26. Osoblaha – Pomorzowiczki

27. Otovice – Tłumaczów

28. Petrovice u Karviné – Zebrzydowice (železnica)

29. Pomezní Boudy – Przełęcz Okraj

30. Srbská – Miloszów

31. Starostín – Golińsk

32. Sudice – Pietraszyn

33. Závada – Golkowice

34. Zlaté Hory – Konradów

Lokalni obmejni promet (*) in turistični mejni prehodi (**)

1. Andělka – Lutogniewice**

2. Bartošovice v Orlických horách – Niemojów*/**

3. Bernartice – Dziewiętlice*

4. Beskydek – Beskidek*

5. Bílá Voda – Złoty Stok*

6. Božanov – Radków**

7. Česká Čermná – Brzozowice**

8. Chomýž – Chomiąża*

9. Chuchelná – Borucin*

10. Chuchelná – Krzanowice*

11. Harrachov – Polana Jakuszycka**

12. Hať – Rudyszwałd*

13. Hať – Tworków*

14. Hněvošice – Ściborzyce Wielkie*

15. Horní Morava – Jodłów**

16. Hrčava – Jaworzynka*/**
17. Janovičky – Głuszyca Górna**
18. Karviná Ráj II – Kaczyce Górne*
19. Kojkovice – Puńców*
20. Kopytov – Olza*
21. Linhartovy – Lenarcice*
22. Luční bouda – Równia pod Śnieżką**
23. Luční bouda – Śląski Dom**
24. Machovská Lhota – Ostra Góra**
25. Malá Čermná – Czermna*
26. Malý Stožek – Stożek*
27. Masarykova chata – Zieleniec**
28. Mladkov (Petrovičky) – Kamieńczyk**
29. Nýdek – Wielka Czantorja**
30. Olešnice v Orlických horách (Čihalka) – Duszniki Zdrój**
31. Opava – Pilszcz*
32. Orlické Záhoří – Mostowice*
33. Petříkovice – Okreszyn**
34. Píšť – Bolesław*
35. Píšť – Owsiszcze*
36. Rohov – Ściborzyce Wielkie*
37. Šilheřovice – Chałupki*
38. Smrk – Stóg Izerski**
39. Soví sedlo (Jelenka) – Sowia Przełęcz**
40. Špindleruv mlýn – Przesieka**
41. Staré Město – Nowa Morawa*/**
42. Strahovice – Krzanowice*

43. Travná – Lutynia*/**

44. Třebom – Gródczanki*

45. Třebom – Kietrz*

46. Úvalno – Branice*

47. Vávrovice – Wiechowice*

48. Velké Kunětice –Sławniowice*

49. Velký Stožec – Stożek**

50. Věřňovice – Gorzyczki*

51. Věřňovice – Łaziska*

52. Vidnava – Kałków*

53. Vosecká bouda (Tvarožník) – Szrenica**

54. Vrchol Kralického Sněžníku – Snieznik**

55. Žacléř – Niedomirów**

56. Zdoňov – Łączna**

57. Zlaté Hory – Jarnołtówek**

ČEŠKA – SLOVAŠKA

Kopenske meje

1. Bílá – Klokočov

2. Bílá-Bumbálka – Makov

3. Břeclav (avtocesta) – Brodské (avtocesta)

4. Březová – Nová Bošáca

5. Brumov-Bylnice – Horné Srnie

6. Hodonín – Holíč

7. Hodonín – Holíč (železnica)

8. Horní Lideč – Lúky pod Makytou (železnica)

9. Lanžhot – Brodské

10. Lanžhot – Kúty (železnica)

11. Mosty u Jablunkova – Čadca (železnica)

12. Mosty u Jablunkova – Svrčinovec

13. Nedašova Lhota – Červený Kameň

14. Šance – Čadca-Milošová

15. Starý Hrozenkov – Drietoma

16. Strání – Moravské Lieskové

17. Střelná – Lysá pod Makytou

18. Sudoměřice – Skalica

19. Sudoměřice – Skalica (železnica)

20. Velká nad Veličkou – Vrbovce (železnica)

21. Velká nad Veličkou – Vrbovce

22. Velké Karlovice – Makov

23. Vlárský průsmyk – Horné Srnie (železnica)

ČEŠKA REPUBLIKA – AVSTRIJA

Kopenske meje

1. Břeclav – Hohenau (železnica)

2. České Velenice – Gmünd

3. České Velenice – Gmünd (železnica)

4. České Velenice – Gmünd 2

5. Chlum u Třeboně – Schlag

6. Čížov – Hardegg

7. Dolní Dvořiště – Wullowitz

8. Halámky – Gmünd-Neu-Nagelberg

9. Hatě – Kleinhaugsdorf

10. Hevlín – Laa an der Thaaya

11. Hnanice – Mitterretzbach

12. Horní Dvořiště – Summerau (železnica)

13. Ježová – Iglbach

14. Koranda – St. Oswald

15. Mikulov – Drasenhofen

16. Nová Bystřice – Grametten

17. Nové Hrady – Pyhrabruck

18. Plešné jezero – Plöckensteinersee

19. Poštorná – Reinthal

20. Přední Výtoň – Guglwald

21. Šatov – Retz (železnica)

22. Slavonice – Fratres

23. Studánky – Weigetschlag

24. Valtice – Schrattenberg

25. Vratěnín – Oberthürnau

26. Zadní Zvonková – Schöneben

ČEŠKA – NEMČIJA

Kopenske meje

1. Aš – Selb

2. Aš – Selb- Plössberg (železnica)

3. Boží Dar – Oberwiesenthal

4. Broumov – Mähring

5. Česká Kubice – Furth im Wald (železnica)

6. Cheb – Schirnding (železnica)

7. Cínovec – Altenberg

8. Cínovec – Zinnwald

9. Děčín – Bad Schandau (železnica)

10. Dolní Poustevna – Sebnitz

11. Doubrava – Bad Elster

12. Folmava – Furth im Wald
13. Hora sv. Šebestiána – Reitzenhain
14. Hrádek nad Nisou – Zittau (železnica)
15. Hřensko – Schmilka
16. Hřensko – Schöna (reka)
17. Jiříkov – Neugersdorf
18. Kraslice – Klingenthal
19. Kraslice / Hraničná – Klingenthal (železnica)
20. Lísková – Waldmünchen
21. Mníšek – Deutscheinsiedel
22. Moldava – Neurehefeld
23. Pavlův Studenec – Bärnau
24. Pomezí nad Ohří – Schirnding
25. Potůčky – Johanngeorgenstadt (železnica)
26. Potůčky – Johanngeorgenstadt
27. Petrovice – Bahratal
28. Rozvadov – Waidhaus
29. Rozvadov – Waidhaus (avtocesta)
30. Rumburk – Ebersbach – Habrachtice (železnica)
31. Rumburk – Neugersdorf
32. Rumburk – Seifhennersdorf
33. Stožec – Haidmühle
34. Strážný – Philippsreuth
35. Svatá Kateřina – Neukirchen b.Hl. Blut
36. Svatý Kříž – Waldsassen
37. Varnsdorf – Seifhennersdorf
38. Vejprty – Bärenstein

39. Vejprty – Bärenstein (železnica)

40. Vojtanov – Bad Brambach (železnica)

41. Vojtanov – Schönberg

42. Všeruby – Eschlkam

43. Železná – Eslarn

44. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

45. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein (železnica)

Turistični mejni prehodi

1. Brandov – Olbernhau (Grünthal)

2. Branka – Hermannsreuth

3. Bublava – Klingenthal/Aschberg

4. Bučina – Finsterau

5. Čerchov – Lehmgrubenweg

6. Černý Potok – Jöhstadt

7. České Žleby – Bischofsreut (Marchhäuser)

8. Český Jiřetín – Deutschgeorgenthal

9. Debrník – Ferdinandsthal

10. Dolní Podluží – Waltersdorf (Herrenwalde)

11. Dolní Světlá – Jonsdorf

12. Dolní Světlá – Waltersdorf

13. Dolní Žleb – Elbradweg Schöna

14. Fleky – Hofberg

15. Fojtovice – Fürstenau

16. Hora sv. Kateřiny – Deutschkatharinenberg

17. Horní Paseky – Bad Brambach

18. Hrádek nad Nisou – Hartau

19. Hranice – Bad Elster/ Bärenloh

20. Hranice – Ebmath

21. Hřebečná (Boží Dar/Hubertky) – Oberwiesenthal

22. Hřebečná/Korce – Henneberg (Oberjugel)

23. Hřensko – Schöna

24. Jelení – Wildenthal

25. Jílové/Sněžník – Rosenthal

26. Jiříkov – Ebersbach (Bahnhofstr.)

27. Křížový Kámen – Kreuzstein

28. Krompach – Jonsdorf

29. Krompach – Oybin/Hain

30. Kryštofovy Hamry – Jöhstadt (Schmalzgrube)

31. Libá/Dubina – Hammermühle

32. Lipová – Sohland

33. Lobendava – Langburkersdorf

34. Lobendava/Severní – Steinigtwolmsdorf

35. Loučná – Oberwiesenthal

36. Luby – Wernitzgrün

37. Mikulášovice – Hinterhermsdorf

38. Mikulášovice (Tomášov) –Sebnitz OT/Hertigswalde (Waldhaus)

39. Mikulášovice/Tanečnice – Sebnitz (Forellenschänke)

40. Moldava – Holzhau

41. Mýtina – Neualbenreuth

42. Nemanice/Lučina – Untergrafenried

43. Nová Ves v Horách – Deutschneudorf

44. Nové Údolí /Trojstoličník/ – Dreisessel

45. Ostrý – Grosser Osser

46. Ovčí Vrch – Hochstrasse

47. Petrovice – Lückendorf

48. Pleš – Friedrichshäng

49. Plesná – Bad Brambach

50. Pod Třemi znaky – Brombeerregel

51. Potůčky – Breitenbrunn (Himmelswiese)

52. Prášily – Scheuereck

53. Přední Zahájí – Waldheim

54. Rybník – Stadlern

55. Šluknov/Rožany – Sohland (Hohberg)

56. Starý Hrozňatov – Hatzenreuth

57. Tři znaky – Drei Wappen

58. Zadní Doubice – Hinterheermsdorf

59. Ždár – Griesbach

60. Železná Ruda – Bayerisch Eisenstein

Zračne meje

A. Javne [63]

1. Brno – Tuřany

2. České Budějovice – Hosín

3. Holešov

4. Karlovy Vary

5. Karlovy

6. Liberec

7. Mnichovo Hradiště

8. Olomouc

9. Ostrava – Mošnov

---

[63] Letališča so razdeljena na javna in nejavna, glede na kategorijo uporabnikov mednarodnih letališč. Javna letališča sprejmejo vsa letala v obsegu tehnične in operativne zmogljivosti.

10. Pardubice

11. Praha – Ruzyně

12. Uherské Hradiště – Kunovice

B. Nejavne [64]

1. Benešov

2. Hradec Králové

3. Líně’

4. Otrokovice

5. Přerov

6. Vodochody

7. Vysoké Mýto

[64] Služba za civilno letalstvo opredeli uporabnike nejavnih letališč na predlog upravljavca letališča.

DANSKA

Meje na morju:

Danska

Aabenrå Havn

Aggersund Kalkværks Udskibningsbro

Allinge Havn

Asnæsværkets Havn

Assens Havn

Augustenborg Havn

Avedøreværkets Havn

Avernakke Pier

Bagenkop Havn

Bandholm Havn

Bogense Havn

Bønnerup Havn

Dansk Salt A/S' Anlægskaj

Det Danske Stålvalseværk A/S' Havn

Dragør Havn

Enstedværkets Havn

Esbjerg Havn

Faaborg Havn

Fakse Havn

Fakse Ladeplade Fiskeri- og Lystbådehavn

Fredericia Havn

Frederikshavn Havn

Gedser Havn

Grenå Havn

Gråsten Havn

Gudhjem Havn

Gulfhavn, Stigsnæs

Haderslev Havn

Hals Havn

Hanstholm Havn

Hasle Havn

Helsingør Statshavn

Helsingør Færgehavn

Hirtshals Havn

H.J. Hansen Hadsund A/S' Havn

Hobro Havn

Holbæk Havn

Holstebro-Struer Havn

Horsens Havn

Hou Havn (Odder)

Hundested Havn

Hvide Sande Havn

Kalundborg Havn

Kaløvig Bådehavn

Kerteminde Havn og Marina

Klintholm Havn

Koldby Kås Havn (Samsø)

Kolding Havn

Kongsdal Havn

Korsør Havn

Kyndbyværkets Havn

Københavns Havn

Køge Havn

Lemvig Havn

Lindholm Havn

Lindø-Terminalen

Lyngs Odde Ammoniakhavn

Marstal Havn

Masnedøværkets Havn

Middelfart Havn

Nakskov Havn

Neksø Havn

NKT Trådværket A/S' Havn

Nordjyllandsværkets Havn

Nyborg Havn

Nyborg Fiskerihavn

Nyborg Fritids- og Lystbåde-Havn

Nykøbing Falster Havn

Nykøbing Mors Havn

Næstved Havn

Odense Havn

Odense Staalskibsværft A/S' Havn

Orehoved Havn

Randers Havn

Rudkøbing Havn

Rødby Færge- og Trafikhavn

Rømø Havn

Rønne Havn

Skagen Havn

Skive Havn

Skærbækværkets Havn

Spodsbjerg Færgehavn

Statoil Pieren

Stege Havn

Stevns Kridtbruds Udskibningspier

Stigsnæsværkets Havn

Stubbekøbing Havn

Studstrupværkets Havn

Svaneke Havn

Svendborg Trafikhavn

Sæby Havn

Søby Havn

Sønderborg Havn

Tejn Havn

Thisted Havn

Thorsminde Havn

Thyborøn Havn

Vang Havn

Vejle Havn

Vordingborg Havn

Ærøskøbing Havn

Ålborg Havn

Ålborg Portland

Århus Havn

Årø Havn

Årøsund Havn

Ferski otoki:

Fuglafjadar Havn

Klaksvikar Havn

Kollafjardar Havn

Oyra Havn

Runavikar Havn

Torshavn Havn

Tvøroyrar Havn

Vags Havn

Miovags/Sandavags Havn

Sørvags Havn

Vestmanna Havn

Grenlandija:

Aasiaat Havn (Egedesminde)

Ilulissat Havn (Jakobshavn)

Illoqqortoormiit Havn (Scoresbysund)

Kangerlussauaq Havn (Søndre Strømfjord)

Maniitsoq Havn (Sukkertoppen)

Nanortalik Havn

Narsaq Havn

Narsarsuaq Havn

Nuuk Havn (Godthåb)

Paamiut Havn (Frederikshåb)

Qaanaaq Havn (Thule)

Qaqortoq Havn (Julianehåb)

Qasigiannguit Havn (Christianshåb)

Qeqertarsuaq Havn (Godhavn)

Sisimiut Havn (Holsteinsborg)

Tasiilaq Havn (Angmagssalik)

Upernavik Havn

Uummannaq Havn (Umanak)

Zračne meje:

Danska

Billund Lufthavn

Esbjerg Lufthavn

Grønholt Flyveplads

Herning Flyveplads

Karup Lufthavn

Koldingegnens Lufthavn i Vamdrup

Københavns Lufthavn i Kastrup

Lolland-Falster Airport

Lemvig Lufthavn

Odense Lufthavn

Randers Flyveplads

Roskilde Lufthavn i Tune

Rønne Lufthavn

Sindal Lufthavn

Skive Lufthavn

Stauning Lufthavn

Sydfyns Flyveplads på Tåsinge

Sønderborg Lufthavn

Thisted Lufthavn

Vojens Lufthavn

Ærø Lufthavn

Ålborg Lufthavn

Århus Lufthavn

Års flyveplads i Løgstør

Ferski otoki:

Vågø Lufthavn

Grenlandija:

Aasiaat Lufthavn (Egedesminde)

Ilulissat Lufthavn (Jakobshavn)

Kangerlussuaq Lufthavn (Søndre Strømfjord)

Kulusuk Lufthavn

Maniitsoq Lufthavn (Sukkertoppen)

Nerlerit Inaat Lufthavn

Narsarsuaq Lufthavn

Pituffik Lufthavn (Thule)

Nuuk Lufthavn (Godthåb)

Qaanaaq Lufthavn (Thule)

Sisimiut Lufthavn (Holsteinsborg)

Upernavik Lufthavn

Uummannaq Lufthavn (Umanak)

NEMČIJA

NEMČIJA – DANSKA

- *Določitev mejnih prehodov na nemški strani*	- *Določitev mejnih prehodov na danski strani*
Flensburg Bahnhof	Pattburg (Padborg)
Wassersleben	Kollund
Kupfermühle	Krusau (Kruså)
Flensburg Bahnhof	Pattburg Bahnhof (Station Padborg)
Harrislee	Pattburg (Padborg)
Ellund Autobahn (BAB 7)	Fröslee (Frøslev)
Jardelund	Sophienthal (Sofiedal)
Weesby	Groß Jündewatt (St. Jyndevad)
Neupepersmark	Alt Pepersmark (Pebersmark)
Westre	Grünhof (Grøngård)
Böglum	Seth (Sæd)
Süderlügum Bahnhof	Tondern (Tønder)
Aventoft	Møllehus
Rosenkranz	Rüttebüll (Rudbøl)
Rodenäs	Hoger (Højer)

NEMČIJA – POLJSKA

– *Določitev mejnih prehodov na nemški strani*	– *Določitev mejnih prehodov na poljski strani*
Ahlbeck	Swinemünde (Świnoujście)
Linken	Neu Lienken (Lubieszyn)
Grambow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Pomellen Autobahn (BAB 11)	Kolbitzow (Kolbaskowo)

Tantow Bahnhof	Scheune (Szczecin-Gumieńce)
Rosow	Rosow (Rosowek)
Mescherin	Greifenhagen (Gryfino)
Gartz	Fiddichow (Widuchowa)
Schwedt	Nieder Kränig (Krajnik Dolny)
Hohensaaten-Hafen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Hohenwutzen	Niederwutzen (Osinów Dolny)
Küstrin-Kietz	Küstrin (Kostrzyn)
Küstrin-Kietz Bahnhof	Küstrin (Kostrzyn)
Frankfurt/Oder Hafen	Słubice
Frankfurt/Oder Straße	Słubice
Frankfurt/Oder Bahnhof	Kunersdorf (Kunowice)
Frankfurt/Oder Autobahn (BAB 12)	Schwetig (Świecko)
Eisenhüttenstadt	Mühlow (Miłów)
Guben Straße	Guben (Gubin)
Guben Bahnhof	Guben (Gubin)
Forst Bahnhof	Forst (Zasieki)
Forst Autobahn (BAB 15)	Erlenholz (Olszyna)
Bad Muskau	Muskau (Mużaków)
Podrosche	Priebus (Przewoz)
Horka Bahnhof	Nieder Bielau (Bielawa Dolna)
Ludwigsdorf Autobahn	Hennersdorf (Jedrzychowice)
Görlitz Straße	Görlitz (Zgorzelec)
Görlitz Bahnhof	Görlitz (Zgorzelec)
Ostriz	Ostriz-Bahnhof (Krzewina Zgorzelecka)
Zittau Chopin-Straße	Kleinschönau (Sieniawka)
Zittau-Friedensstraße	Poritsch (Porajow)

NEMČIJA – ČEŠKA

– *Določitev mejnih prehodov na nemški strani*	– *Določitev mejnih prehodov na češki strani*
Zittau Bahnhof	Grottau an der Neiße (Hrádek n.N.)
Seifhennersdorf (Nordstraße)	Rumburg (Rumbuk)
Seifhennersdorf	Warnsdorf (Varnsdorf)
Neugersdorf	Georgswalde (Jiřikov)
Ebersbach Bahnhof	Rumburg (Rumburk)
Sebniz	Niedereinsiedel (Dolni Poustevna)
Schmilka	Herrnskretschen (Hřensko)
Bad Schandau Bahnhof	Tetschen (Děčin)
Schöna	Herrnskretschen (Hřensko)
Bahratal	Peterswald (Petrovice)
Zinnwald	Zinnwald (Cinovec)
Neurehefeld	Moldava (Moldau)
Reitzenhain	Sebastiansberg (Hora Sv. Šebestiána)
Bärenstein (Eisenbahn)	Weipert (Vejprty)
Bärenstein	Weipert (Vejprty)
Oberwiesenthal	Gottesgab (Boži Dar)
Johanngeorgenstadt Bahnhof	Breitenbach (Potučky)
Johanngeorgenstadt	Breitenbach (Potučky)
Klingenthal	Graslitz (Kraslice)
Bad Brambach Bahnhof	Voitersreuth (Vojtanov)
Schönberg	Voitersreuth (Vojtanov)
Bad Elster	Grün (Doubrava)
Selb	Asch (Aš)

Selb-Plößberg Bahnhof	Asch (Aš)
Schirnding Cheb/Eger Bahnhof	Eger (Cheb)
Schirnding	Mühlbach (Pomezi)
Waldsassen	Heiligenkreuz (Svaty Kříž)
Mähring	Promenhof (Broumov)
Bärnau	Paulusbrunn (Pavluv Studenec)
Waidhaus (B 14)	Roßhaupt (Rozvadov)
Waidhaus Autobahn (BAB 6)	Roßhaupt (Rozvadov)
Eslarn	Eisendorf (Železná)
Waldmünchen	Haselbach (Lisková)
Furth im Wald Schafberg	Vollmau (Folmava)
Furth im Wald Bahnhof	Böhmisch Kubitzen (Česká Kubice)
Eschlkam	Neumark (Všeruby)
Neukirchen b. Hl. Blut	St. Katharina (Sverá Katerina)
Bayerisch Eisenstein	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Bayerisch Eisenstein Bahnhof	Markt Eisenstein (Železná Ruda)
Philippsreuth	Kuschwarda (Strážny)
Haidmühle	Tusset (Stožek)

NEMČIJA – ŠVICA

- *Določitev mejnih prehodov na nemški strani*	- *Določitev mejnih prehodov na švicarski strani*
Konstanz-Klein Venedig	Kreuzlingen-Seestraße
Konstanz-Schweizer Personenbahnhof	Konstanz Personenbahnhof
Konstanz-Wiesenstraße	Kreuzlingen-Wiesenstraße
Konstanz-Kreuzlinger Tor	Kreuzlingen
Konstanz-Emmishofer Tor	Kreuzlingen-Emmishofer

Konstanz-Paradieser Tor	Tägerwilen
Gaienhofen	Steckborn
Hemmenhofen	Steckborn
Wangen	Mammern
Öhningen-Oberstaad	Stein am Rhein
Öhningen	Stein am Rhein
Rielasingen Bahnhof	Ramsen Bahnhof
Singen Bahnhof	Schaffhausen
Rielasingen	Ramsen-Grenze
Gasthof "Spießhof" an der B 34	Gasthof "Spiesshof"
Gottmadingen	Buch-Grenze
Murbach	Buch-Dorf
Gailingen-Ost	Ramsen-Dorf
Gailingen-Brücke	Diessenhofen
Gailingen-West	Dörflingen-Pünt und Dörflingen-Laag
Randegg	Neu Dörflingen
Bietingen	Thayngen Straße
Thayngen Bahnhof	Thayngen Bahnhof
Ebringen	Thayngen-Ebringer Straße
Schlatt am Randen	Thayngen-Schlatt
Büßlingen	Hofen
Wiechs-Dorf	Altdorf
Wiechs-Schlauch	Merishausen
Neuhaus-Randen	Bargen
Fützen	Beggingen
Stühlingen	Schleitheim

Eberfingen	Hallau
Eggingen	Wunderklingen
Erzingen	Trasadingen
Erzingen Bahnhof	Trasadingen Bahnhof
Weisweil	Wilchingen
Jestetten-Wangental	Osterfingen
Jestetten-Hardt	Neuhausen
Jestetten Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Rheinau Bahnhof	Neuhausen Bahnhof
Altenburg-Nohl	Nohl
Altenburg-Rheinbrücke	Rheinau
Nack	Rüdlingen
Lottstetten	Rafz-Solgen
Lottstetten-Dorf	Rafz-Grenze
Lottstetten Bahnhof	Rafz Bahhof
Baltersweil	Rafz-Schluchenberg
Dettighofen	Buchenloh
Bühl	Will-Grenze
Günzgen	Wasterkingen
Herdern	Rheinsfelden
Rötteln	Kaiserstuhl
Reckingen	Rekingen
Rheinheim	Zurzach-Burg
Waldshut Bahnhof	Koblenz
Waldshut-Rheinbrücke	Koblenz
Waldshut-Rheinfähre	Juppen / Full

Dogern	Leibstadt
Albbruck	Schwaderloch
Laufenburg	Laufenburg
Bad Säckingen-alte Rheinbrücke	Stein / Holzbrücke
Bad Säckingen	Stein
Rheinfelden	Rheinfelden
Grenzacherhorn	Riehen-Grenzacher Straße
Inzlingen	Riehen-Inzlinger Straße
Lörrach-Wiesentalbahn	Riehen Bahnhof
Lörrach-Stetten	Riehen
Lörrach-Wiesenuferweg	Riehen-Weilstraße
Weil-Ost	Riehen-Weilstraße
Basel Badischer Personenbahnhof	Basel Badischer Bahnhof
Basel Badischer Rangierbahnhof	Basel Badischer Rangierbahnhof im Weil am Rhein
Weil-Otterbach	Basel-Freiburger Straße
Weil-Friedlingen	Basel-Hiltalinger Straße
Weil am Rhein-Autobahn (BAB 5)	Basel

PRISTANIŠČA NA JEZERU CONSTANCE (*BODENSEE*)

Lindau-Städtischer Segelhafen

Lindau-Hafen

Bad Schachen

Wasserburg (Bodensee)

Langenargen

Friedrichshafen-Hafen

Meersburg

Überlingen

Mainau

Konstanz-Hafen

Insel Reichenau

Radolfzell

PRISTANIŠČA NA RENU

Rheinfelden-Rheinhafen

Wyhlen (Wyhlen GmbH)

Grenzach (Fa. Geigy)

Grenzach (Fa. Hoffmann La Roche AG)

Weil-Schiffsanlegestelle

Weil-Rheinhafen

PRISTANIŠČA SEVERNEGA MORJA

List/Sylt

Hörnum/Sylt

Dagebüll

Wyk/Föhr

Wittdün/Amrum

Pellworm

Strucklahnungshörn/Nordstrand

Süderhafen/Nordstrand

Husum

Friedrichstadt

Tönning

Büsum

Meldorfer Hafen

Friedrichskoog

Helgoland

Itzehoe

Wewelsfleth

Brunsbüttel

Glückstadt

Elmshorn

Uetersen

Wedel

Hamburg

Hamburg-Neuenfelde

Buxtehude

Stade

Stadersand

Bützflether Sand

Otterndorf

Cuxhaven

Bremerhaven

Bremen

Lemwerder

Elsfleth

Brake

Großensiel

Nordenham

Fedderwardersiel

Eckwarderhörne

Varel

Wilhelmshaven

Hooksiel

Horumersiel

Carolinensiel (Harlesiel)

Neuharlingersiel

Bensersiel

Westeraccumersiel

Norddeich

Greetsiel

Wangerooge

Spiekeroog

Langeoog

Baltrum

Norderney

Juist

Borkum

Emden

Leer

Weener

Papenburg

Herbrum

BALTIŠKA PRISTANIŠČA

Flensburg-Hafen

Flensburg-Mürwik (Hafenanlage der Bundesmarine)

Glücksburg

Langballigau

Quern-Neukirchen

Gelting

Maasholm

Schleimünde

Kappeln

Olpenitz (Hafenanlage der Bundesmarine)

Schleswig

Ostseebad Damp

Eckernförde

Eckernförde (Hafenanlage der Bundesmarine)

Surendorf (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Rendsburg

Strande

Schilksee

Kiel-Holtenau

Kiel

Möltenort/Heikendorf

Jägersberg (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Laboe

Orth

Puttgarden Bahnhof

Puttgarden

Burgstaaken

Heiligenhafen

Großenbrode (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Grömitz

Neustadt (Hafenanlagen der Bundesmarine)

Niendorf

Lübeck-Travemünde

Lübeck

Timmendorf

Wolgast

Wismar

Warnemünde

Rostock Überseehafen

Stralsund

Libben

Bock

Saßnitz

Ruden

Greifswald – Ladebow Hafen

Kamminke

Ahlbeck Seebrücke

ODERHAFF

Anklam Hafen

Karnin

Ueckermünde

Altwarp Hafen

Letališča, aerodromi, zračna območja

V ZVEZNI DEŽELI SCHLESWIG-HOLSTEIN

Eggebek

Flensburg-Schäferhaus

Helgoland-Düne

Hohn

Itzehoe-Hungriger Wolf

Kiel-Holtenau

Lübeck-Blankensee

Schleswig/Jagel

Westerland/Sylt

Wyk/Föhr

V ZVEZNI DEŽELI MECKLENBURG – ZAHODNA POMERANIjA

Barth

Heringsdorf

Neubrandenburg-Trollenhagen

Rostock-Laage

V ZVEZNI DEŽELI HAMBURG

Hamburg

V ZVEZNI DEŽELI BREMEN

Bremen

Bremerhaven-Luneort

V ZVEZNI DEŽELI SPODNJA SAŠKA

Borkum

Braunschweig-Waggum

Bückeburg-Achum

Celle

Damme/Dümmer-See

Diepholz

Emden

Faßberg

Ganderkesee

Hannover

Jever

Nordhorn-Lingen

Leer-Papenburg

Lemwerder, Werksflughafen der Weser-Flugzeugbau GmbH Bremen

Norderney

Nordholz

Osnabrück-Atterheide

Peine-Eddersee

Wangerooge

Wilhelmshaven-Mariensiel

Wittmundhafen

Wunstorf

V ZVEZNI DEŽELI BRANDENBURG

Cottbus-Drewitz

Cottbus-Neuhausen

Kyritz

Nauen

Neuhausen

Schönhagen

V ZVEZNI DEŽELI BERLIN

Tegel

Tempelhof

Schönefeld

V ZVEZNI DEŽELI SEVERNO PORENJE - VESTFALIJA

Aachen-Merzbrück

Arnsberg

Bielefeld-Windelsbleiche

Bonn-Hardthöhe

Dahlemer Binz

Dortmund-Wickede

Düsseldorf

Essen-Mülheim

Hangelar

Hopsten

Köln/Bonn

Marl/Loemühle

Meinerzhagen

Mönchengladbach

Münster-Osnabrück

Nörvenich

Paderborn-Lippstadt

Porta Westfalica

Rheine-Bentlage

Siegerland

Stadtlohn-Wenningfeld

V ZVEZNI DEŽELI SAŠKE

Dresden

Leipzig-Halle

Rothenburg/Oberlausitz

V ZVEZNI DEŽELI TURINGIJA

Erfurt

V ZVEZNI DEŽELI PORENJE - PFALTZ

Büchel

Föhren

Koblenz-Winningen

Mendig

Pferdsfeld

Pirmasens-Zweibrücken

Speyer

Worms-Bürgerweide-West

V ZVEZNI DEŽELI POSARJE

Saarbrücken-Ensheim

Saarlouis/Düren

V ZVEZNI DEŽELI HESSEN

Egelsbach

Allendorf/Eder

Frankfurt/Main

Fritzlar

Kassel-Calden

Reichelsheim

V ZVEZNI DEŽELI BADEN-WÜRTTEMBERG

Aalen-Heidenheim-Elchingen

Baden Airport Karlsruhe Baden-Baden

Baden-Baden-Oos

Donaueschingen-Villingen

Freiburg/Brg.

Friedrichshafen-Löwentl

Heubach (Krs. Schwäb.Gmünd)

Karlsruhe Forchheim

Konstanz

Laupheim

Leutkirch-Unterzeil

Mannheim-Neuostheim

Mengen

Mosbach-Lohrbach

Niederstetten

Offenburg

Schwäbisch Hall

Stuttgart

V ZVEZNI DEŽELI BAVARSK

Aschaffenburg

Augsburg-Mühlhausen

Bayreuth-Bindlakeher Berg

Coburg-Brandebsteinsebene

Eggenfelden/Niederbayern

Erding

Fürstenfeldbruck

Hassfurth-Mainwiesen

Herzogenaurach

Hof-Pirk

Ingolstadt

Kempten-Durach

Landsberg/Lech

Landshut-Ellermühle

Lechfeld

Leipheim

Memmingen

München "Franz Joseph Strauß"

Neuburg

Nürnberg

Oberpfaffenhofen, Werkflugplatz der Dornier-Werke GmbH

Passau-Vilshofen

Roth

Rothenburg o.d. Tauber

Straubing-Wallmühle

Weiden/Opf.

Würzburg am Schenkenturm

ESTONIJA

ESTONIJA – LATVIJA

Kopenske meje

1. Holdre – Omuļi
2. Ikla – Ainaži
3. Jäärja – Ramata
4. Lilli – Unguriņi
5. Mõisaküla – Ipiķi
6. Murati – Veclaicene
7. Valga – Lugaži (železnica)
8. Valga 1 – Valka 2
9. Valga 2 – Valka 3
10. Valga 3 – Valka 1
11. Vana-Ikla – Ainaži (Ikla)
12. Vastse-Roosa – Ape

ESTONIJA – RUSKA FEDERACIJA

Kopenske meje

1. Koidula – Kunitšina- Gora
2. Luhamaa – Šumilkino
3. Narva – Jaanilinn (Ivangorod) (železnica)
4. Narva-1 – Jaanilinn (Ivangorod)
5. Narva-2 – Jaanilinn (Ivangorod)
6. Orava – Petseri (železnica)
7. Saatse – Krupa

Meje na morju

1. Dirhami
2. Haapsalu
3. Heltermaa
4. Kuivastu
5. Kunda
6. Lehtma
7. Lohusalu
8. Loksa
9. Miiduranna
10. Mõntu
11. Muuga
12. Narva-Jõesuu
13. Nasva
14. Paldiski-1
15. Paldiski-2
16. Pärnu-2
17. Pärnu-3
18. Rohuküla
19. Roomassaare
20. Ruhnu
21. Sõru
22. Tallinna-2
23. Tallinna-3
24. Tallinna-4
25. Tallinna-5
26. Tallinna-6

27. Tallinna-7

28. Tallinna-8

29. Tallinna-9

30. Tallinna-10

31. Tallinna-11

32. Tallinna-12

33. Veere

34. Vergi

35. Virtsu

Zračne meje

1. Ämari (nejavno vojaško letališče, ni odprto za civilna letala)

2. Kärdla

3. Kuressaare

4. Pärnu-1

5. Tallinna-1

6. Tallinna-13

7. Tartu-1

GRČIJA

ΕΝΑΕΡΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*LETALIŠČA*
1.	ΑΘΗΝΑ	ATHINA
2.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
3.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
4.	ΡΟΔΟΣ	RODOS (RHODES)
5.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA (CORFU)
6.	ΑΝΤΙΜΑΧΕΙΑ ΚΩ	ANDIMAHIA (KOS)
7.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
8.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
9.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
10.	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	IOANNINA
11.	ΑΡΑΞΟΣ*	ARAHOS*
12.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
13.	ΧΙΟΣ*	HIOS*
14.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI
15.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
16.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
17.	ΑΚΤΙΟ ΒΟΝΙΤΣΑΣ	AKTIO VONITSAS
18.	ΜΗΛΟΣ *	MILOS *
19.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
20.	ΘΗΡΑ	THIRA
21.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
22.	ΚΑΡΠΑΘΟΣ*	KARPATHOS*
23.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
24.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

25.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
26.	ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	ANDRAVIDA
27.	ΑΤΣΙΚΗ ΛΗΜΝΟΥ	ATSIKI, LIMNOS
28.	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	KASTORIA

*Opomba: Letališča na Arahos, Hios, Karpathos in Milos so neodobreni mejni prehodi. Delujejo izključno samo med poletnim obdobjem.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΥΝΟΡΑ		*PRISTANIŠČA*
1.	ΓΥΘΕΙΟ	GITHIO
2.	ΣΥΡΟΣ	SIROS
3.	ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ	IGOUMENITSA
4.	ΣΤΥΛΙΔΑ	STILIDA
5.	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	AGIOS NIKOLAOS
6.	ΡΕΘΥΜΝΟ	RETHIMNO
7.	ΛΕΥΚΑΔΑ	LEFKADA
8.	ΣΑΜΟΣ	SAMOS
9.	ΒΟΛΟΣ	VOLOS
10.	ΚΩΣ	KOS
11.	ΔΑΦΝΗ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ	DAFNI, AGIO OROS
12.	ΙΒΗΡΑ ΑΓΙΟ ΟΡΟΥΣ	IVIRA, AGIO OROS
13.	ΓΕΡΑΚΙΝΗ	GERAKINI
14.	ΓΛΥΦΑΔΑ	GLIFADA
15.	ΠΡΕΒΕΖΑ	PREVEZA
16.	ΠΑΤΡΑ	PATRA
17.	ΚΕΡΚΥΡΑ	KERKIRA
18.	ΣΗΤΕΙΑ	SITIA
19.	ΧΙΟΣ	HIOS
20.	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ	ARGOSTOLI

21.	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	THESSALONIKI
22.	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	KORINTHOS
23.	ΚΑΛΑΜΑΤΑ	KALAMATA
24.	ΚΑΒΑΛΑ	KAVALA
25.	ΘΑΚΗ	ITHAKI
26.	ΠΥΛΟΣ	PILOS
27.	ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟ ΣΑΜΟΥ	PITHAGORIO, SAMOS
28.	ΛΑΥΡΙΟ	LAVRIO
29.	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	IRAKLIO
30.	ΣΑΜΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	SAMI, KEFALONIA
31.	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	PIREAS
32.	ΜΗΛΟΣ	MILOS
33.	ΚΑΤΑΚΩΛΟ	KATAKOLO
34.	ΣΟΥΔΑ ΧΑΝΙΩΝ	SOUDA, HANIA
35.	ΙΤΕΑ	ITEA
36.	ΕΛΕΥΣΙΝΑ	ELEFSINA
37.	ΜΥΚΟΝΟΣ	MIKONOS
38.	ΝΑΥΠΛΙΟ	NAFPLIO
39.	ΧΑΛΚΙΔΑ	HALKIDA
40.	ΡΟΔΟΣ	RODOS
41.	ΖΑΚΥΝΘΟΣ	ZAKINTHOS
42.	ΘΗΡΑ	THIRA
43.	ΚΑΛΟΙ ΛΙΜΕΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	KALI LIMENES, IRAKLIO
44.	ΜΥΡΙΝΑ ΛΗΜΝΟΥ	MYRINA, LIMNOS
45.	ΠΑΞΟΙ	PAXI
46.	ΣΚΙΑΘΟΣ	SKIATHOS
47.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ	ALEXANDROUPOLI

48.	ΑΙΓΙΟ	EGIO
49.	ΠΑΤΜΟΣ	PATMOS
50.	ΣΥΜΗ	SIMI
51.	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	MITILINI
52.	ΧΑΝΙΑ	HANIA
53.	ΑΣΤΑΚΟΣ	ASTAKOS

ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ	*KOPENSKE MEJE*
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ	**Z ALBANIJO**
1. ΚΑΚΑΒΙΑ	1. KAKAVIA
2. ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΠΗΓΗ	2. KRISTALOPIGI
3. ΜΕΡΤΖΑΝΗ	3. MERTZANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ FYROM	**S FYROM**
1. ΝΙΚΗ	1. NIKI
2. ΕΙΔΟΜΕΝΗ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. IDOMENI (RAIL)
3. ΕΥΖΩΝΟΙ	3. EVZONI
4. ΔΟΙΡΑΝΗ	4. DOIRANI
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ	**Z BULGARIJO**
1. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ	1. PROMAHONAS
2. ΠΡΟΜΑΧΩΝΑΣ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PROMAHONAS (RAIL)
3. ΔΙΚΑΙΑ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	3. DIKEA, EVROS (RAIL)
4. ΟΡΜΕΝΙΟ	4. ORMENIO, EVROS
ΧΕΡΣΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ	**S TURČIJO**
1. ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ ΕΒΡΟΥ	1. KASTANIES, EVROS
2. ΠΥΘΙΟΥ (ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ)	2. PITHIO (RAIL)
3. ΚΗΠΟΙ ΕΒΡΟΥ	3. KIPI, EVROS

ŠPANIJA

Zračne meje

– Madrid-Barajas

– Barcelona

– Gran Canaria

– Palma de Mallorca

– Alicante

– Ibiza

– Málaga

– Sevilla

– Tenerife South

– Valencia

– Almería

– Asturias

– Bilbao

– Fuerteventura

– Gerona

– Granada

– Lanzarote

– La Palma

– Menorca

– Santander

– Santiago

– Vitoria

– Zaragoza

– Pamplona

– Jerez de la Frontera

– Valladolid

– Reus

– Vigo

– La Coruña

– Murcia

Meje na morju

– Algeciras (Cádiz)

– Alicante

– Almería

– Arrecife (Lanzarote)

– Avilés (Asturias)

– Barcelona

– Bilbao

– Cádiz

– Cartagena (Murcia)

– Castellón

– Ceuta

– Ferrol (La Coruña)

– Gijón

– Huelva

– Ibiza

– La Coruña

– La Línea de la Concepción

– La Luz (Las Palmas)

– Mahón

– Málaga

– Melilla

– Motril (Granada)

– Palma de Mallorca

– Sagunto (Provincia de Valencia)

– San Sebastian

– Santa Cruz de Tenerife

– Santander

– Sevilla

– Tarragona

– Valencia

– Vigo

Kopenske meje

– Ceuta

– Melilla

– La Seo de Urgel

– La Línea de la Concepción (*)

(*) Carinarnica in policijska kontrolna točka na »La Línea de la Concepción« ne ustrezata izrisu meje, kakor jo priznava Španija in Pogodba iz Utrechta.

FRANCIJA

Zračne meje

(1) Abbeville

(2) Agen-la Garenne

(3) Ajaccio-Campo dell'Oro

(4) Albi-le Séquestre

(5) Amiens-Glisy

(6) Angers-Marcé

(7) Angoulême-Brie-Champniers

(8) Annecy-Methet

(9) Annemasse

(10) Auxerre-Branches

(11) Avignon-Caumont

(12) Bâle-Mulhouse

(13) Bastia-Poretta

(14) Beauvais-Tillé

(15) Bergerac-Roumanière

(16) Besançon-la Vèze

(17) Béziers-Vias

(18) Biarritz-Bayonne-Anglet

(19) Bordeaux-Mérignac

(20) Bourges

(21) Brest-Guipavas

(22) Caen-Carpiquet

(23) Cahors-Lalbenque

(24) Calais-Dunkerque

(25) Calvi-Sainte-Catherine

(26) Cannes-Mandelieu

(27) Carcassonne-Salvaza

(28) Castres-Mazamet

(29) Châlons-Vatry

(30) Chambéry-Aix-les-Bains

(31) Charleville-Mézières

(32) Châteauroux-Déols

(33) Cherbourg-Maupertus

(34) Clermont-Ferrand-Aulnat

(35) Colmar-Houssen

(36) Courchevel

(37) Deauville-Saint-Gatien

(38) Dieppe-Saint-Aubin

(39) Dijon-Longvic

(40) Dinard-Pleurtuit

(41) Dôle-Tavaux

(42) Epinal-Mirecourt

(43) Figari-Sud Corse

(44) Cap-Tallard

(45) Genève-Cointrin

(46) Granville

(47) Grenoble-Saint-Geoirs

(48) Hyères-le Palivestre

(49) Issy-les-Moulineaux

(50) La Môle

(51) Lannion

(52) La Rochelle-Laleu

(53) Laval-Entrammes

(54) Le Castelet

(55) Le Havre-Octeville

(56) Le Mans-Arnage

(57) Le Touquet-Paris-Plage

(58) Lille-Lesquin

(59) Limoges-Bellegarde

(60) Lognes-Emerainville

(61) Lorient-Lann-Bihoué

(62) Lyon-Bron

(63) Lyon-Saint-Exupéry

(64) Marseille-Provence

(65) Meaux-Esbly

(66) Megève

(67) Metz-Nancy-Lorraine

(68) Monaco-Héliport

(69) Montbéliard-Courcelles

(70) Montpellier-Fréjorgues

(71) Morlaix-Ploujean

(72) Nancy-Essey

(73) Nantes-Atlantique

(74) Nevers-Fourchambault

(75) Nice-Côte d'Azur

(76) Nîmes-Garons

(77) Orléans-Bricy

(78) Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel

(79) Paris-Charles de Gaulle

(80) Paris-le Bourget

(81) Paris-Orly

(82) Pau-Pyrénées

(83) Périgueux-Bassillac

(84) Perpignan-Rivesaltes

(85) Poitiers-Biard

(86) Pontarlier

(87) Pontoise-Cormeilles-en-Vexin

(88) Quimper-Pluguffan

(89) Reims-Champagne

(90) Rennes Saint-Jacques

(91) Roanne-Renaison

(92) Rodez-Marcillac

(93) Rouen-Vallée de Seine

(94) Saint-Brieuc-Armor

(95) Saint-Etienne-Bouthéon

(96) Saint-Nazaire-Montoir

(97) Saint-Yan

(98) Strasbourg-Entzheim

(99) Tarbes-Ossun-Lourdes

(100) Toulouse-Blagnac

(101) Tours-Saint-Symphorien

(102) Toussus-le-Noble

(103) Troyes-Barberey

(104) Valence-Chabeuil

(105) Valenciennes-Denain

(106) Vannes-Meucon

(107) Vesoul-Frotey

(108) Vichy-Charmeil

Meje na morju

(1) Agde

(2) Ajaccio

(3) Anglet

(4) Arcachon

(5) Bastia

(6) Bayonne

(7) Beaulieu-sur-Mer

(8) Biarritz

(9) Bonifacio

(10) Bordeaux

(11) Boulogne

(12) Brest

(13) Caen-Ouistreham

(14) Calais

(15) Calvi

(16) Camaret

(17) Cannes-Vieux Port

(18) Cap-d'Agde

(19) Carry-le-Rouet

(20) Carteret

(21) Cassis

(22) Cherbourg

(23) Ciboure

(24) Concarneau

(25) Dieppe

(26) Dunkirk

(27) Fécamp

(28) Golfe-Juan

(29) Granville

(30) Groix

(31) Gruissan

(32) Hendaye

(33) Honfleur

(34) La Rochelle-La Pallice

(35) La Turballe

(36) Le Croisic

(37) Le Guilvinec

(38) Le Havre

(39) Le Palais

(40) Les Sables-d'Olonne-Port

(41) Le Touquet-Etaples

(42) Le Tréport

(43) Leucate

(44) L'Ile-Rousse

(45) Lorient

(46) Macinaggio

(47) Mandelieu-la Napoule

(48) Marseille

(49) Monaco-Port de la Condamine

(50) Morlaix

(51) Nantes-Saint-Nazaire

(52) Nice

(53) Noirmoutier

(54) Paimpol

(55) Pornic

(56) Port-Camargue

(57) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis

(58) Port-en-Bessin

(59) Port-la-Nouvelle

(60) Porto-Vecchio

(61) Port-Vendres

(62) Propriano

(63) Quimper

(64) Roscoff

(65) Rouen

(66) Royan

(67) Saint-Brieuc (obalen)

(68) Saint-Cyprien

(69) Saint-Florent

(70) Saint-Gilles-Croix-de-Vie

(71) Saint-Malo

(72) Saint-Valéry-en-Caux

(73) Sète

(74) Toulon

(75) Valras

(76) Villefranche-sur-Mer

(77) Villeneuve-Loubet

Kopenske meje

* **S ŠVICO**

(1) Abbevillers cesta

(2) Bâle-Mulhouse letališče (pešpot za pešce med območji)

(3) Bois-d'Amont

(4) Chatel

(5) Col France

(6) Delle road

(7) Divonne-les-Bains

(8) Ferney-Voltaire

(9) Ferrières-sous-Jougne

(10) Genève-Cornavin postaja

(11) Goumois

(12) Hegenheim-Allschwill

(13) Huningue cesta

(14) La Cheminée cesta

(15) La Cure

(16) Les Fourgs

(17) Les Verrières cesta

(18) Leymen-Benken

(19) Moëllesulaz

(20) Mouthe cesta

(21) Pfetterhouse

(22) Pontarlier-postaja

(23) Poste autoroute Saint-Julien-Bardonnex (postaja avtoceste)

(24) Pougny

(25) Prévessin

(26) Saint-Gingolph

(27) Saint-Julien-Perly

(28) Saint-Louis motorway

(29) Saint-Louis-Bâle-postaja za tovorne vlake

(30) Saint-Louis-Lysbuchel

(31) Vallard-Thonex

(32) Vallorbe (mednarodni vlaki)

(33) Vallorcine

(34) Veigy

* **Z ZDRUŽENIM KRALJESTVOM:**

(stalna linija preko Rokavskega preliva)

(1) Gare de Paris-Nord (postaja)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(2) Gare de Lille-Europe (postaja)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(3) Cheriton/Coquelles

(4) Gare de Fréthun (postaja)/London Waterloo Station/Ashford International Station

(5) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée (postaja)

(6) Gare d'Avignon-Centre (postaja)

* **Z ANDORO**

– Pas de la Case

ITALIJA

Zračne meje

– Alessandria	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Aosta	Polizia di Stato
– Bari	Polizia di Stato
– Bergamo	Polizia di Stato
– Biella	Polizia di Stato
– Bologna	Polizia di Stato
– Bolzano	Polizia di Stato
– Brescia	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Cuneo	Polizia di Stato
– Firenze	Polizia di Stato
– Foggia	Polizia di Stato
– Forlì	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Grosseto	Polizia di Stato
– Lamezia Terme (CZ)	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Carabinieri
– Lecce	Polizia di Stato
– Marina di Campo (LI)	Carabinieri

– Milano Linate	Polizia di Stato
– Napoli	Polizia di Stato
– Noviligure	Carabinieri
– Olbia	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Padova	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Para	Polizia di Stato
– Perugia	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Pisa	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato
– Rimini	Polizia di Stato
– Roma Ciampino	Polizia di Stato
– Roma Fiumicino	Polizia di Stato
– Roma Urbe	Polizia di Stato
– Ronchi dei Legionari (GO)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Siena	Polizia di Stato
– Taranto-Grottaglie	Polizia di Stato
– Torino	Polizia di Stato
– Trapani	Polizia di Stato
– Tortoli (NU)	Polizia di Stato
– Treviso	Polizia di Stato
– Varese Malpensa	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato

– Verona	Polizia di Stato
– Villanova d'Albenga (SV)	Carabinieri

Meje na morju

– Alassio (SV)	Polizia di Stato
– Alghero (SS)	Polizia di Stato
– Ancona	Polizia di Stato
– Anzio – Nettuno (RM)	Polizia di Stato
– Augusta (SR)	Polizia di Stato
– Barcoli (NA)	Carabinieri
– Bari	Polizia di Stato
– Barletta (BA)	Polizia di Stato
– Brindisi	Polizia di Stato
– Cagliari	Polizia di Stato
– Campo nell'Elba (LI)	Carabinieri
– Caorle (VE)	Carabinieri
– Capraia Isola (LI)	Carabinieri
– Capri (NA)	Polizia di Stato
– Carbonia (CA)	Polizia di Stato
– Castellammare di Stabia (NA)	Polizia di Stato
– Castellammare del Golfo (TP)	Polizia di Stato
– Catania	Polizia di Stato
– Chioggia (VE)	Polizia di Stato
– Civitavecchia (RM)	Polizia di Stato
– Crotone	Polizia di Stato
– Duino Aurisina (TS)	Polizia di Stato
– Finale Ligure (SV)	Carabinieri
– Fiumicino (RM)	Polizia di Stato

– Formia (LT)	Polizia di Stato
– Gaeta (LT)	Polizia di Stato
– Gallipoli (LE)	Polizia di Stato
– Gela (CL)	Polizia di Stato
– Genova	Polizia di Stato
– Gioia Tauro (RC)	Polizia di Stato
– Grado (GO)	Polizia di Stato
– Ischia (NA)	Polizia di Stato
– La Maddalena (SS)	Carabinieri
– La Spezia	Polizia di Stato
– Lampedusa (AG)	Polizia di Stato
– Lerici (SP)	Carabinieri
– Levanto (SP)	Carabinieri
– Licata (AG)	Polizia di Stato
– Lignano (VE)	Carabinieri
– Lipari (ME)	Carabinieri
– Livorno	Polizia di Stato
– Loano (SV)	Carabinieri
– Manfredonia (FG)	Polizia di Stato
– Marciana Marina (LI)	Carabinieri
– Marina di Carrara (MS)	Polizia di Stato
– Marsala (TP)	Polizia di Stato
– Mazara del Vallo (TP)	Polizia di Stato
– Messina	Polizia di Stato
– Milazzo (ME)	Polizia di Stato
– Molfetta (BA)	Carabinieri
– Monfalcone (GO)	Polizia di Stato

– Monopoli (BA)	Carabinieri
– Napoli	Polizia di Stato
– Olbia (SS)	Polizia di Stato
– Oneglia (IM)	Polizia di Stato
– Oristano	Polizia di Stato
– Ortona (CH)	Carabinieri
– Otranto (LE)	Polizia di Stato
– Palau (SS)	Polizia di Stato
– Palermo	Polizia di Stato
– Pantelleria (TP)	Carabinieri
– Pesaro	Polizia di Stato
– Pescara	Polizia di Stato
– Piombino (LI)	Polizia di Stato
– Porto Azzurro (LI)	Carabinieri
– Porto Cervo (SS)	Polizia di Stato
– Porto Empedocle (AG)	Polizia di Stato
– Porto Ferraio (LI)	Polizia di Stato
– Porto Nogaro (UD)	Carabinieri
– Porto Tolle (RO)	Polizia di Stato
– Porto Torres (SS)	Polizia di Stato
– Porto Venere (SV)	Carabinieri
– Portofino (IM)	Carabinieri
– Pozzalo (RG)	Carabinieri
– Pozzuoli (NA)	Polizia di Stato
– Rapallo (GE)	Polizia di Stato
– Ravenna	Polizia di Stato
– Reggio di Calabria	Polizia di Stato

– Rimini	Polizia di Stato
– Rio Marina (LI)	Carabinieri
– Riposto (CT)	Carabinieri
– Santa Margherita Ligure (GE)	Carabinieri
– San Remo (IM)	Polizia di Stato
– Santa Teresa di Gallura (SS)	Polizia di Stato
– San Benedetto del Tronto (AP)	Polizia di Stato
– Salerno	Polizia di Stato
– Savona	Polizia di Stato
– Siracusa	Polizia di Stato
– Sorrento (NA)	Polizia di Stato
– Taormina (ME)	Polizia di Stato
– Taranto	Polizia di Stato
– Termini Imerese (PA)	Polizia di Stato
– Terracina (LT)	Polizia di Stato
– Torre Annunziata (NA)	Polizia di Stato
– Tortolì (NU)	Polizia di Stato
– Torviscosa (UD)	Carabinieri
– Trapani	Polizia di Stato
– Trieste	Polizia di Stato
– Varazze (SV)	Carabinieri
– Vasto (CH)	Polizia di Stato
– Venezia	Polizia di Stato
– Viareggio (LU)	Polizia di Stato
– Vibovalentia Marina (VV)	Polizia di Stato

Kopenske meje

S ŠVICO

–	Bellavista di Clivio (VA), Kategorija 2	Guardia di Finanza
–	Biegno Indemini (VA), Kategorija 1	Guardia di Finanza
–	Bizzarone (CO), Kategorija 1	Polizia di Stato
–	Brogeda (CO), Kategorija 1 trgovina	Guardia di Finanza
–	Brogeda (CO), Kategorija 1 turizem	Polizia di Stato
–	Chiasso (CO), Kategorij 1 železnica	Polizia di Stato
–	Col G.S. Bernardo (AO), Kategorija 1	Carabinieri
–	Col Menoure (AO), Kategorija 1	Guardia di Finanza
–	Cremenaga (VA), Kategorija 1	Carabinieri
–	Crociale dei Mulini (CO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
–	Domodossola (VB), Kategorija 1	Polizia di Stato
–	Drezzo (CO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
–	Forcola di Livigno (SO), Kategorija 1	Carabinieri
–	Fornasette (VA), Kategorija 1	Carabinieri
–	Gaggiolo (VA), Kategorija 1	Carabinieri
–	Iselle (VB), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
–	Luino (VA), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
–	Luino (VA), Kategorija 1 jezero	Polizia di Stato
–	Maslianico (CO), Kategorija 1	Polizia di Stato
–	Monte Bianco (AO), Kategorija 1	Polizia di Stato
–	Monte Moro (VB), Kategorija 1	Guardia di Finanza
–	Monte Spluga (SO), Kategorija 1	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), Kategorija 1	Carabinieri
–	Oria Val Solda (CO), Kategorija 1 jezero	Carabinieri
–	Paglino (VB), Kategorija 1	Polizia di Stato

– Palone (VA), Kategorija 1	Guardia di Finanza
– Passo S. Giacomo (VB), Kategorija 1	Guardia di Finanza
– Piaggio Valmara (VB), Kategorija 1	Carabinieri
– Piattamala (SO), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Pino Lago Maggiore (VA), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
– Plan Maison (AO), Kategorija 1	Carabinieri
– Plateau Rosa (AO), Kategorija 1	Carabinieri
– Ponte Chiasso (CO), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Ponte del Gallo (SO), Kategorija 1	Carabinieri
– Ponte Ribellasca (VB), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
– Ponte Ribellasca (VB), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Ponte Tresa (VA), Kategorija 1 jezero in cesta	Polizia di Stato
– Porto Ceresio (VA), Kategorija 1 jezero in cesta	Polizia di Stato
– Ronago (CO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Saltrio (VA), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– S. Margherita di Stabio (CO), Kategorija 1	Polizia di Stato
– S. Maria dello Stelvio (SO), Kategorija 1	Guardia di Finanza
– S. Pietro di Clivio (VA), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Tirano (SO), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
– Traforo G.S. Bernardo (AO), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Tubre (BZ), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Valmara di Lanzo (CO), Kategorija 1	Carabinieri
– Villa di Chiavenna (SO), Kategorija 1	Carabinieri
– Zenna (VA), Kategorija 1	Carabinieri

S SLOVENIJO

– Basovizza (TS), Kategorija 1	Carabinieri
– Castelletto Versa (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza

– Chiampore (TS), Kategorija 2	Carabinieri
– Devetachi (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Fernetti (TS), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Fusine Laghi (UD), Kategorija 1	Carabinieri
– Gorizia, Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
– Gorizia Casa Rossa, Kategorija 1	Polizia di Stato
– Gorizia S. Gabriele, Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Gorizia S. Pietro, Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Gorizia Via Rafut, Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Jamiano (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Merna (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Mernico (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Molino Vecchio (UD)	Guardia di Finanza
– Monrupino (TS), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Noghere (TS), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Passo Predil (UD), Kategorija 1	Carabinieri
– Pese (TS), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Plessiva (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Polava di Cepletischis (UD), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Ponte Vittorio, Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Prebenico Caresana (TS), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Rabuiese (TS), Kategorija 1	Polizia di Stato
– Robedischis (UD), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Salcano (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– S. Andrea (GO), Kategorija 1	Polizia di Stato
– S. Barbara (TS), Kategorija 2	Polizia di Stato
– S. Bartolomeo (TS), Kategorija 1	Carabinieri

– S. Floriano (GO), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– S. Pelagio (TS), Kategorija 2	Carabinieri
– S. Servolo (TS), Kategorija 2	Guardia di Finanza
– Stupizza (UD), Kategorija 1	Guardia di Finanza
– Vencò (GO), Kategorija 1	Guardia di Finanza
– Villa Opicina (TS), Kategorija 1 železnica	Polizia di Stato
– Uccea (UD), Kategorija 1	Guardia di Finanza

Opomba: Mejne prehode Kategorije 2 uporabljajo samo obmejni prebivalci, ki imajo posebne dokumente v ta namen („lokalni obmejni promet“).

CIPER

Meje na morju

1. Marina de Larnaka (Μαρίνα Λάρνακας)
2. Port de Larnaka (Λιμάνι Λάρνακας)
3. Vieux port de Lemesos (Παλαιό Λιμάνι Λεμεσού)
4. Port de Lemesos (Λιμάνι Λεμεσού)
5. Port de Pafos (Λιμάνι Πάφου)
6. Marina Agios Rafail (Μαρίνα Αγίου Ραφαήλ)
7. Port de Zygi (Λιμάνι Ζυγίου)

Zračne meje

1. Aéroport international de Larnaka (Διεθνές αεροδρόμιο Λάρνακας)
2. Aéroport international de Pafos (Διεθνές αεροδρόμιο Πάφου)

LATVIJA

LATVIJA – RUSKA FEDERACIJA

Kopenske meje

1. Aizgārša – Ļamoni (Лямоны)
2. Bērziņi – Manuhnova (Манухново)
3. Grebņeva – Ubiļinka (Убылинка)
4. Kārsava – Skangaļi (Скангали) (železnica
5. Pededze – Bruniševa (Брунишево)
6. Punduri – Punduri (Пундури)
7. Terehova – Burački (Бурачки)
8. Vientuļi – Ludonka (Лудонка)
9. Zilupe – Posiņi (Посинь) (železnica)

LATVIJA – BELORUSIJA

Kopenske meje

1. Indra – Bigosova (Бигосово) (železnica)
2. Pāternieki – Grigorovščina (Григоровщина)
3. Silene – Urbani (Урбаны)

Lokalni obmejni promet

1. Piedruja – Druja (Друя)
2. Meikšāni – Gavriļino (Гаврилино)
3. Vorzova – Ļipovka (Липовка)
4. Kaplava – Pļusi (Плюсы)

LATVIJA – ESTONIJA

Kopenske meje

1. Ainaži (Ikla) – Vana-Ikla
2. Ainaži – Ikla

3. Ape – Vastse-Roosa

4. Ipiķi – Mõisaküla

5. Lugaži – Valga (železnica)

6. Omuļi – Holdre

7. Ramata – Jäärja

8. Unguriņi – Lilli

9. Valka 1 – Valga 3

10. Valka 2 – Valga 1

11. Valka 3 – Valga 2

12. Veclaicene – Murati

LATVIJA – LITVA

Kopenske meje

1. Adžūni – Žeimelis

2. Aizvīķi – Gėsalai

3. Aknīste – Juodupis

4. Brunava – Joneliai

5. Demene – Tilžė

6. Eglaine – Obeliai (železnica)

7. Ezere – Buknaičai

8. Grenctāle – Saločiai

9. Krievgali – Puodžiūnai

10. Kurcums – Turmantas (železnica)

11. Laižuva – Laižuva

12. Lankuti – Lenkimai

13. Lukne – Luknė

14. Medumi – Smėlynė

15. Meitene – Joniškis (železnica)

16. Meitene – Kalviai

17. Nereta – Suvainiškis

18. Piķeļmuiža - Pikeliai

19. Pilskalne - Kvetkai

20. Plūdoņi – Skuodas

21. Priedula – Klykoliai

22. Priekule – Skuodas (železnica)

23. Rauda – Stelmužė

24. Reņģe – Mažeikiai (železnica)

25. Rucava – Būtingė

26. Skaistkalne – Germaniškis

27. Subate – Obeliai

28. Vaiņode – Bugeniai (železnica)

29. Vaiņode – Strėliškiai

30. Vītiņi – Vegeriai

31. Žagare – Žagarė

32. Zemgale – Turmantas

Meje na morju

1. Lielupe

2. Liepāja

3. Mērsrags

4. Pāvilosta

5. Rīga

6. Roja

7. Salacgrīva

8. Skulte

9. Ventspils

Zračne meje

1. Daugavpils
2. Liepāja
3. Rīga
4. Ventspils

LITVA

LITVA – LATVIJA

Kopenske meje

1. Bugeniai – Vaiņode (železnica)
2. Buknaičiai – Ezere
3. Būtingė – Rucava
4. Germaniškis – Skaistkalne
5. Gėsalai – Aizvīķi
6. Joneliai – Brunava
7. Joniškis – Meitene (železnica)
8. Juodupis – Aknīste
9. Kalviai – Meitene
10. Klykoliai – Priedula
11. Kvetkai – Pilskalne
12. Laižuva – Laižuva
13. Lenkimai – Lankuti
14. Luknė – Lukne
15. Mažeikiai – Reņģe (železnica)
16. Obeliai – Eglaine (železnica)
17. Obeliai – Subate
18. Pikeliai – Piķeļmuiža
19. Puodžiūnai – Krievgali
20. Saločiai – Grenctāle
21. Skuodas – Plūdoņi
22. Skuodas – Priekule (železnica)
23. Smėlynė – Medumi

24. Stelmužė – Rauda

25. Strėliškiai – Vaiņode

26. Suvainiškis – Nereta

27. Tilžė – Demene

28. Turmantas – Kurcums (železnica)

29. Turmantas – Zemgale

30. Vegeriai – Vītiņi

31. Žagarė – Žagare

32. Žeimelis – Adžūni

LITVA – BELORUSIJA

Kopenske meje

1. Adutiškis – Lentupis (železnica)

2. Adutiškis – Moldevičiai

3. Adutiškis – Pastovys (železnica)

4. Druskininkai – Pariečė (železnica)

5. Eišiškės – Dotiškės

6. Geledně – Lentupis (železnica)

7. Kabeliai – Pariečė (železnica)

8. Kapčiamiestis – Kadyš

9. Kena – Gudagojis (železnica)

10. Krakūnai – Geranainys

11. Latežeris – Pariečė

12. Lavoriškės – Kotlovka

13. Medininkai – Kamenyj Log

14. Papelekis – Lentupis

15. Raigardas – Privalka

16. Šalčininkai – Benekainys

17. Stasylos – Benekainys (železnica)

18. Šumskas – Loša

19. Tverečius – Vidžiai

20. Ureliai – Klevyčia

LITVA – POLJSKA

Kopenske meje

1. Kalvarija – Budzisko

2. Lazdijai – Ogrodniki (Aradninkai)

3. Mockava (Šeštokai) – Trakiszki (Trakiškės) (železnica)

LITVA – RUSKA FEDERACIJA

Kopenske meje

1. Jurbarkas – Sovetsk (reka)

2. Kybartai – Černyševskoje

3. Kybartai – Nesterov (železnica)

4. Nida – Morskoje

5. Nida – Rybačyj (reka)

6. Pagėgiai – Sovetsk (železnica)

7. Panemunė – Sovetsk

8. Ramoniškiai – Pograničnyj

9. Rusnė – Sovetsk (reka)

Meje na morju

Klaipėda nacionalno pristanišče, (Kuršių, Molo in Malkų mejni prehodi) in Būtingės Oil terminalski mejni prehod.

Zračne meje

1. Aéroport de Kaunas

2. Aéroport de Palangos

3. Aéroport de Vilnius

4. Aéroport de Zoknių

LUKSEMBURG

Zračne meje

– Luxembourg

MADŽARSKA

MADŽARSKA – AVSTRIJA

Kopenske meje

1. Bozsok – Rechnitz
2. Bucsu – Schachendorf
3. Fertőd – Pamhagen
4. Fertőrákos – Mörbisch (pristanišče)
5. Fertőrákos – Mörbisch
6. Fertőújlak – Pamhagen (železnica)
7. Hegyeshalom – Nickelsdorf
8. Hegyeshalom – Nickelsdorf (avtocesta)
9. Hegyeshalom (železnica)
10. Jánossomorja – Andau
11. Kópháza – Deutschkreutz
12. Kőszeg – Rattensdorf
13. Rábafüzes – Heiligenkreutz
14. Sopron – Klingenbach
15. Sopron (železnica)
16. Szentgotthárd – Jennersdorf (železnica)
17. Szentpéterfa – Eberau
18. Zsira – Lutzmannsburg

MADŽARSKA – SLOVENIJA

Kopenske meje

1. Bajánsenye – Hodoš
2. Bajánsenye – Hodoš (železnica)
3. Felsőszölnök – Martinje

4. Kétvölgy – Čepinci

5. Magyarszombatfa – Prosenjakovci

6. Nemesnép – Kobilje

7. Rédics – Dolga Vas

8. Tornyiszentmiklós – Pince

MADŽARSKA – HRVAŠKA

Kopenske meje

1. Barcs – Terezino Polje

2. Beremend – Baranjsko Petrovo Selo

3. Berzence – Gola

4. Drávaszabolcs – Donji Miholjac

5. Gyékényes – Koprivnica (železnica)

6. Letenye – Goričan

7. Magyarboly – Beli Manastir

8. Mohács (pristanišče)

9. Murakeresztúr – Kotoriba (železnica)

10. Udvar – Dubosevica

MADŽARSKA – JUGOSLAVIJA

Kopenske meje

1. Bácsalmás – Bajmok

2. Baja (reka)

3. Hercegszántó – Bački Breg

4. Kelebia – Subotica (železnica)

5. Röszke II – Horgoš

6. Röszke III – Horgoš (železnica)

7. Szeged (reka)

8. Szeged-Röszke I – Horgoš (avtocesta)

9. Tiszasziget – Đala

10. Tompa – Kelebija

MADŽARSKA – ROMUNIJA

Kopenske meje

1. Ágerdőmajor (Tiborszállás) – Carei (železnica)

2. Ártánd – Borş

3. Battonya – Turnu

4. Biharkeresztes – Episcopia (železnica)

5. Csengersima – Petea

6. Gyula – Vărşand

7. Kiszombor – Cenad

8. Kötegyán – Salonta (železnica)

9. Lőkösháza – Curtici (železnica)

10. Méhkerék – Salonta

11. Nagylak – Nădlac

12. Nyírábrány – Valea Lui Mihai (železnica)

13. Nyírábrány – Valea Lui Mihai/Barantău

MADŽARSKA – UKRAJINA

Kopenske meje

1. Barabás – Kosyny

2. Beregsurány – Luzhanka

3. Eperjeske – Salovka (železnica)

4. Lónya – Dzvinkove

5. Tiszabecs – Vylok

6. Záhony – Čop (železnica)

7. Záhony – Čop (kopno)

MADŽARSKA – SLOVAŠKA

Kopenske meje

1. Aggtelek – Domica
2. Balassagyarmat – Slovenské Ďarmoty
3. Bánréve – Kráľ
4. Bánréve – Lenártovce (železnica)
5. Esztergom – Štúrovo
6. Győr – Gönyű (reka – ni skladne točke na Slovaški strani)
7. Győr-Vámosszabadi – Medveďov
8. Hidasnémeti – Čaňa (železnica)
9. Ipolytarnóc – Kalonda
10. Komárom – Komárno
11. Komárom – Komárno (železnica)
12. Komárom – Komárno (reka)
13. Letkés – Salka
14. Pácin – Veľký Kamenec
15. Parassapuszta – Šahy
16. Rajka – Čunovo
17. Rajka – Rusovce
18. Rajka – Rusovce (železnica)
19. Salgótarján – Šiatorská Bukovinka
20. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto
21. Sátoraljaújhely – Slovenské Nové Mesto (železnica)
22. Somoskőújfalu – Fiľakovo (železnica)
23. Szob – Štúrovo (železnica)
24. Tornanádaska – Hosťovce
25. Tornyosnémeti – Milhosť

Zračne meje

1. Debrecen

2. Aéroport international de Ferihegy, Budapest

3. Sármellék’

MALTA

Meje na morju

1. Mġarr Yacht marina
2. Ta' Xbiex Yacht marina
3. Valletta' morsko pristanišče

Zračne meje

1. Malta nacionalno letališče, Luqa

NIZOZEMSKA

Zračne meje

– Amsterdam Schiphol

– De Kooy

– Eindhoven

– Enschede Twente

– Groningen Eelde

– Lelystad

– Maastricht-Aachen

– Rotterdam

– Valkenburg (ZH)

Meje na morju

– Amsterdam Ijmond

– Delfzijl

– Den Helder

– Dordrecht

– Gent-Terneuzen

– Harlingen

– Hoek van Holland/Europoort

– Lauwersoog

– Moerdijk

– Rotterdam-Havens

– Scheveningen

– Vlissingen

AVSTRIJA

Letališča in aerodromi

Letališča	Mayrhofen
Graz – Thalerhof	Micheldorf
Innsbruck – Kranebitten	Niederöblarn
Klagenfurt – Wörthersee	Nötsch im Gailtal
Linz – Hörsching	Ottenschlag
Salzburg – Maxglan	Pinkafeld
Wien – Schwechat	Punitz – Güssing
Aerodromi	Reutte – Höfen
Bad Kleinkirchheim	Ried – Kirchheim
Dobersberg	St. Andrä im Lavanttal
Eferding	St. Donat
Feldkirchen – Ossiacher See	St. Georgen am Ybbsfeld
Ferlach	St. Johann/Tirol
Ferlach – Glainach	Scharnstein
Freistadt	Schärding – Suben
Friesach – Hirt	Seitenstetten
Fürstenfeld	Spitzerberg
Gmunden	St. Pölten
Goldeck Talstation	Stockerau
Halleg	Trieben
Heliport Pongau	Villach
Hofkirchen	Völkermarkt
Hohenems – Dornbirn	Vöslau
Kapfenberg	Waidring

Kappl	Wattens
Kitzbühel	Weiz – Unterfladnitz
Krems – Langenlois	Wels
Kufstein – Langkampfen	Wiener Neudorf
Lanzen – Turnau	Wiener Neustadt/Ost
Leoben – Timmersdorf	Wietersdorf
Leopoldsdorf	Wolfsberg
Lienz – Nikolsdorf	Zell am See
Linz – Ost	Zeltweg
Mariazell	Zwatzhof (civilno letališče za helikopterje)
Mauterndorf	

Pristanišča

Pristanišča na Donavi	*Pristanišča na jezeru Constance*
Hainburg [65]	Hafen Bregenz [66]
Wien – Praterkai [65]	Hafen Hard [66]

Kopenska meja s Švico (in Lihtenštajn)

Martinsbruck	Bangs[67]
Schalklhof	"Tschagguns"[68]
Spiss	Koblach
Zeblas	Mäder
Fimberpaß	Hohenems

[65] Mejni prehod za potnike in tovorni promet na Donavi.

[66] Pristanišče na jezeru Constance brez rednega prevoznega prometa; namenjen le izletom.

[67] Bangs mejni prehod obsega mejne prehode na Nofels-Egg, Gantensteinweg, Rainweg, Habererweg, Rheindammweg in Jägersteig-Felsbandweg.

[68] Ime "Tschagguns" obsega mejne prehode na Plankner Sattel, Saminatal, Kirchlspitzen, Brandner Gletscher, Schesaplana, Tote Alpe, Bartümeljoch, Salarueljoch, Mattlerjoch, Sareiserjoch, Bettlerjoch, Schweizertor, Drusentor, Grünes Fürkele, Plaseggenpaß in Sarottlpaß.

Tisis

Feldkirch – Buchs (postaja)

Tosters

Nofels

Nofels – Fresch

Meiningen

Lustenau – Schmitterbrücke

Wiesenrain

Lustenau

St. Margarethen (postaja)

Höchst

Gaissau (vključno s kolesarsko potjo)

Kopenska meja s Češko

Plöckensteiner See – A. Stifter Denkmal

Plöckensteiner See

Guglwald

Schöneben

Weigetschlag

Summerau (postaja)

Wullowitz

Pyhrabruck

Gmünd – Bahn (železnica)

Gmünd – Böhmzeil

Gmünd – Bleylebenstraße

Schlag

Neunagelberg

Grametten

Fratres

Oberthürnau

Mitterretzbach

Hardegg

Kleinhaugsdorf

Retz (postaja)

Laa an der Thaya

Drasenhofen

Schrattenberg

Reinthal

Hohenau (postaja)

Kopenska meja s Slovaško

Hohenau – Brücke (most)

Marchegg (postaja)

Berg

Kittsee

Kittsee-Jarovce

Kopenska meja z Madžarsko

Nickelsdorf – Hegyeshalom (postaja)

Nickelsdorf – Straße (cesta)

Nickelsdorf – Autobahn (avtocesta)

Andau

Pamhagen

Pamhagen (postaja)

Mörbisch am See

Klingenbach

Sopron[69]

Deutschkreutz

Rattersdorf

Geschriebenstein

Rechnitz

Schachendorf

Eberau

Heiligenkreuz im Lafnitztal

Jennersdorf (postaja)

Kopenska meja s Slovenijo

Bonisdorf

Tauka

Kalch

St. Anna

Gruisla

Pölten

Goritz

Zelting

Sicheldorf

Bad Radkersburg

Mureck

Weitersfeld – Murfähre

Spielfeld – Autobahn (avtocesta)

Radlpaß

Soboth

Laaken

Hühnerkogel

Lavamünd

Leifling

Grablach

Bleiburg (postaja)

Raunjak

Petzen

Luscha

Uschowa

Steiner Alpen

[69] Sopron obsega vse pooblaščene mejne prehode na Wulkaprodersdorf-Sopron, Loipersbach-Sopron in Deutschkreutz-Sopron.

Spielfeld – Straße (cesta)

Spielfeld (postaja)

Ehrenhausen

Berghausen

Sulztal

Langegg

Großwalz

Schloßberg

Arnfels

Oberhaag

St. Pongratzen

Paulitschsattel

Seebergsattel

Koschuta

Loibltunnel

Loiblpass

Hochstuhl

Kahlkogel

Rosenbach (postaja)

Karawankentunnel

Mittagskogel

Wurzenpaß

POLJSKA

POLJSKA – RUSKA FEDERACIJA

Kopenske meje

1. Bezledy – Bagrationowsk
2. Braniewo – Mamonowo (železnica)
3. Głomno – Bagrationowsk (železnica)
4. Gołdap – Gusiew
5. Gronowo – Mamonowo
6. Skandawa – Żeleznodorożnyj (železnica)

POLJSKA - LITVA

Kopenske meje

1. Budzisko – Kalvarija
2. Ogrodniki – Lazdijai
3. Trakiszki – Mockava (Šeštokai) (železnica)

POLJSKA - BELORUSIJA

Kopenske meje

1. Bobrowniki – Bierestowica
2. Czeremcha – Wysokolitowsk (železnica)
3. Kukuryki – Kozłowiczy
4. Kuźnica – Bruzgi
5. Kuźnica – Grodno (železnica)
6. Połowce – Pieszczatka
7. Siemianówka – Swisłocz (železnica)
8. Sławatycze – Domaczewo
9. Terespol – Brześć
10. Terespol – Brześć (železnica)
11. Zubki – Bierestowica (železnica)

POLJSKA - UKRAJINA

Kopenske meje

1. Dorohusk – Jagodzin
2. Dorohusk – Jagodzin (železnica)
3. Hrebenne – Rawa Ruska
4. Hrebenne – Rawa Ruska (železnica)
5. Hrubieszów – Włodzimierz Wołyński (železnica)
6. Korczowa – Krakowiec
7. Krościenko – Chyrow (železnica)
8. Krościenko – Smolnica
9. Medyka – Szeginie
10. Przemyśl – Mościska (železnica)
11. Werchrata – Rawa Ruska (železnica)
12. Zosin – Ustiług

POLJSKA - SLOVAŠKA

Kopenske meje

1. Barwinek – Vyšný Komárnik
2. Chochołów – Suchá Hora
3. Chyżne – Trstená
4. Konieczna – Becherov
5. Korbielów – Oravská Polhora
6. Łupków – Palota (železnica)
7. Łysa Polana – Tatranská Javorina
8. Muszyna – Plaveč (železnica)
9. Niedzica – Lysá nad Dunajcom
10. Piwniczna – Mníšek nad Popradom
11. Ujsoły – Novoť

12. Winiarczykówka – Bobrov

13. Zwardoń – Skalité (železnica)

14. Zwardoń-Myto – Skalité

Lokalni obmejni promet (*) in turistični mejni prehodi (**)

1. Babia Góra – Babia Hora**

2. Balnica – Osadné**

3. Blechnarka – Stebnická Huta**

4. Bor – Oščadnica-Vreščovka**

5. Czeremcha – Čertižné**

6. Głuchaczki – Przełęcz Jałowiecka**

7. Góra Magura – Oravice**

8. Górka Gomółka – Skalité Serafínov**

9. Jaśliska – Čertižné*

10. Jaworki – Litmanová**

11. Jaworki – Stráňany**

12. Jaworzynka – Cerne **

13. Jurgów – Podspády*

14. Kacwin – Veľká Franková*/**

15. Leluchów – Čirč*/**

16. Milik – Legnava*

17. Muszynka – Kurov*

18. Ożenna – Nižná Polianka*/**

19. Pilsko – Pilsko**

20. Piwowarówka – Pil'hov*

21. Przegibek – Vychylovka*

22. Przełęcz Przysłop – Stará Bystrica**

23. Przywarówka – Oravská Polhora**

24. Radoszyce – Palota*/**

25. Roztoki Górne – Ruske Sedlo**

26. Rycerka – Nova Bystrica*

27. Rysy – Rysy**

28. Sromowce Niżne – Červený Kláštor**

29. Sromowce Wyżne – Lysá nad Dunajcom*

30. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/91**

31. Szczawnica – Lesnica znak graniczny II/94**

32. Szlachtowa – Veľký Lipník**

33. Wielka Racza – Veľká Rača**

34. Wierchomla Wielka – Kače*

35. Wysowa Zdrój – Cigeľka**

36. Wysowa Zdrój – Regetowka**

37. Zawoja-Czatoża – Oravská Polhora**

38. Zwardoń – Skalité**

POLJSKA – ČEŠKA

Kopenske meje

1. Boboszów – Dolní Lipka

2. Bogatynia – Kunratice

3. Chałupki – Bohumín

4. Chałupki – Bohumín (železnica)

5. Cieszyn – Český Těšín

6. Cieszyn – Český Těšín (železnica)

7. Cieszyn – Chotěbuz

8. Czerniawa Zdrój – Nové Město p. Smrkem

9. Głuchołazy – Mikulovice

10. Głuchołazy – Mikulovice (železnica)

11. Golińsk – Starostín

12. Golkowice – Závada

13. Jakuszyce – Harrachov

14. Jasnowice – Bukovec

15. Konradów – Zlaté Hory

16. Kudowa Słone – Náchod

17. Leszna Górna – Horní Lištná

18. Lubawka – Královec

19. Lubawka – Královec (železnica)

20. Marklowice Górne – Dolní Marklovice

21. Międzylesie –Lichkov (železnica)

22. Mieroszów – Meziměstí (železnica)

23. Miloszów – Srbská

24. Paczków – Bílý Potok

25. Pietraszyn – Sudice

26. Pietrowice – Krnov

27. Pomorzowiczki – Osoblaha

28. Porajów – Hrádek nad Nisou

29. Przełęcz Okraj – Pomezní Boudy

30. Tłumaczów – Otovice

31. Trzebina – Bartultovice

32. Zawidów – Frýdlant v Čechách (železnica)

33. Zawidów – Habartice

34. Zebrzydowice – Petrovice u Karviné (železnica)

Lokalni obmejni promet (*) in turistični mejni prehodi (**)

1. Beskidek – Beskydek*

2. Bolesław – Píšť*

3. Borucin – Chuchelná*
4. Branice – Úvalno*
5. Brzozowie – Česká Čermná**
6. Chałupki – Šilheřovice*
7. Chomiąża – Chomýž*
8. Czermna – Malá Čermná*
9. Duszniki Zdrój – Olešnice v Orlických horách (Čihalka)**
10. Dziewiętlice – Bernartice*
11. Głuszyca Górna – Janovičky**
12. Gorzyczki – Věřňovice*
13. Gródczanki – Třebom*
14. Jarnołtówek (Biskupia Kopa) – Zlaté Hory (Biskupská kupa)**
15. Jaworzynka – Hrčava*/**
16. Jodłów – Horní Morava**
17. Kaczyce Górne – Karviná Ráj II*
18. Kałków – Vidnava*
19. Kamieńczyk – Mladkov (Petrovičky)**
20. Kietrz – Třebom*
21. Krzanowice – Chuchelná*
22. Krzanowice – Strahovice*
23. Łączna – Zdoňov**
24. Łaziska – Věřňovice*
25. Lenarcice – Linhartovy*
26. Lutogniewice – Andělka**
27. Lutynia – Travná*/**
28. Mostowice – Orlické Záhoří*
29. Niedomirów – Žacléř**
30. Niemojów – Bartošovice v Orlických horách*/***

31. Nowa Morawa – Staré Město*/**
32. Okrzeszyn – Petříkovice**
33. Olza – Kopytov*
34. Ostra Góra – Machovská Lhota**
35. Owsiszcze – Píšť*
36. Pilszcz – Opava*
37. Polana Jakuszycka – Harrachov**
38. Przesieka – Špindlerův Mlýn**
39. Puńców – Kojkovice*
40. Radków – Božanov**
41. Równia pod Śnieżką – Luční bouda **
42. Rudyszwałd – Hať*
43. Ściborzyce Wielkie – Hněvošice*
44. Ściborzyce Wielkie – Rohov*
45. Śląski Dom – Luční bouda **
46. Sławniowice – Velké Kunětice*
47. Śnieżnik – vrchol Kralického Sněžníku**
48. Sowia Przełęcz – Soví sedlo (Jelenka)**
49. Stóg Izerski – Smrk**
50. Stożek – Malý Stožek*
51. Stożek – Velký Stožek**
52. Szrenica – Vosecká bouda (Tvarožník)**
53. Tworków – Hať*
54. Wiechowice – Vávrovice*
55. Wielka Czantorja – Nýdek**
56. Zieleniec – Masarykova chata**
57. Złoty Stok – Bílá Voda*

POLJSKA – NEMČIJA

Kopenske meje

1. Gryfino – Mescherin (reka)
2. Gryfino – Mescherin
3. Gubin – Guben
4. Gubin – Guben (železnica)
5. Gubinek– Guben
6. Jędrzychowice – Ludwigsdorf
7. Kołbaskowo – Pomellen
8. Kostrzyn – Kietz
9. Kostrzyn – Kietz (železnica)
10. Krajnik Dolny – Schwedt
11. Krzewina Zgorzelecka – Ostritz
12. Kunowice – Frankfurt (železnica)
13. Łęknica – Bad Muskau
14. Lubieszyn – Linken
15. Miłów – Eisenhüttenstadt (reka)
16. Olszyna – Forst
17. Osinów Dolny – Hohensaaten (reka)
18. Osinów Dolny – Hohenwutzen
19. Porajów – Zittau
20. Przewóz – Podrosche
21. Rosówek – Rosow
22. Sieniawka – Zittau
23. Słubice – Frankfurt
24. Słubice – Frankfurt (reka)
25. Świecko – Frankfurt (avtocesta)
26. Świnoujście – Ahlbeck

27. Szczecin-Gumieńce – Grambow,Tantow (železnica)

28. Węgliniec – Horka (železnica)

29. Widuchowa – Gartz (reka)

30. Zasieki – Forst

31. Zasieki – Forst (železnica)

32. Zgorzelec – Görlitz

33. Zgorzelec – Görlitz (železnica)

Lokalni obmejni promet

1. Bobolin – Schwennenz

2. Buk – Blankensee

Meje na morju

1. Darłowo

2. Dziwnów

3. Elbląg

4. Frombork

5. Gdańsk – Górki Zachodnie

6. Gdańsk – Nowy Port

7. Gdańsk – Port Północny

8. Gdynia

9. Hel

10. Jastarnia

11. Kołobrzeg

12. Łeba

13. Mrzeżyno

14. Nowe Warpno

15. Świnoujście

16. Szczecin-Port

17. Trzebież

18. Ustka

19. Władysławowo

Zračne meje

1. Biała Podlaska

2. Bydgoszcz

3. Gdańsk – Rębiechowo

4. Jelenia Góra

5. Katowice – Pyrzowice

6. Kielce – Masłów

7. Kraków – Balice

8. Lubin

9. Łódź – Lublinek

10. Mielec

11. Poznań – Ławica

12. Rzeszów – Jasionka

13. Świdnik

14. Szczecin – Goleniów

15. Szymanyk – Szczytna

16. Warszawa – Babice

17. Warszawa – Okęcie

18. Wrocław – Strachowice

19. Zielona Góra – Babimost

20. Zielona Góra – Przylep

PORTUGALSKA

Meje na morju

KOPNO

– Aveiro

– C. das Freiras

– Cascais

– Doca dos Olivais – Lisboa

– Cais da Estiva Velha – Porto

– Faro

– Figueira da Foz

– Lagos

– Leixões

– Porto de Lisboa

– Marina de Vila Moura

– Nazaré

– Olhão

– Peniche

– Portimão

– Póvoa do Varzim

– S. Martinho do Porto

– Sesimbra

– Setúbal

– Sines

– Viana do Castelo

AVTONOMNA REGIJA MADEIRA

– PF 208 – Funchal Port

– Porto Santo harbour – Island of Porto Santo

AVTONOMNA REGIJA AZORES

– Angra do Heroísmo/Praia da Vitória harbour – Island of Terceira

– Ponta Delgada harbour – Island of S. Miguel

– Horta quay – Island of Faial

Zračne meje

KOPNO

– Lisboa letališče

– Faro letališče

– Francisco Sá Carneiro Airport – Porto

AVTONOMNA REGIJA MADEIRA

– Santa Catarina Airport – Island of Madeira

– Porto Santo Airport – Island of Porto Santo

AVTONOMNA REGIJA AZORES

– Civilian air terminal of Lajes – Island of Terceira

– Santa Maria Airport – Island of Santa Maria

– Ponta Delgada Airport – Island of S. Miguel

SLOVENIJA

SLOVENIJA – ITALIJA

Kopenske meje

1. Fernetiči – Fernetti
2. Kozina – Pesse
3. Lazaret – S. Bartolomeo
4. Lipica – Lipizza
5. Neblo – Venco
6. Nova Gorica – Casa Rossa
7. Nova Gorica – Gorizia (železnica)
8. Predel – Passo del Predil
9. Rateče – Fusine Laghi
10. Robič – Stupizza
11. Sežana – Villa Opicina (železnica)
12. Škofije – Rabuiese
13. Učeja – Uccea
14. Vrtojba – S. Andrea Vertoiba

Lokalni obmejni promet

1. Britof – Mulino Vechio
2. Čampore – Chiampore
3. Golo Brdo – Mernico
4. Gorjansko – S. Pelagio
5. Hum – S. Floriano
6. Kaštelir – S. Barbara
7. Klariči – Iamiano
8. Livek – Polava di Cepletischis

9. Log pod Mangrtom – Cave del Predil
10. Lokvica – Devetacchi
11. Miren – Merna
12. Most na Nadiži – Ponte Vittorio
13. Nova Gorica I – S. Gabriele
14. Osp – Prebenico Caresana
15. Plavje – Noghera
16. Plešivo – Plessiva
17. Pristava – Rafut
18. Repentabor – Monrupino
19. Robidišče – Robedischis
20. Šempeter – Gorizia/S.Pietro
21. Socerb – S. Servolo
22. Solarji – Solarie di Drenchia
23. Solkan – Salcano I
24. Vipolže – Castelleto Versa

Kmetijski mejni prehodi

1. Botač – Botazzo
2. Cerej – Muggia
3. Draga – S. Elia
4. Gročana – Grozzana
5. Gropada – Gropada
6. Jevščck – Monte Cau
7. Mavhinje – Malchina
8. Medana – Castelleto Zeglo
9. Mišček – Misceco
10. Opatje selo – Palichisce Micoli

11. Orlek – Orle

12. Podklanec – Ponte di Clinaz

13. Podsabotin – S. Valentino

14. Pri bajtarju – Scale di Grimacco

15. Šentmaver – Castel S.Mauro

16. Škrljevo – Scrio

17. Solkan Polje – Salcano II

18. Šturmi – Bocchetta di topolo

19. Valerišče – Uclanzi

20. Voglje – Vogliano

21. Zavarjan-Klobučarji – Zavarian di Clabuzzaro

Mejni prehodi glede na posebne pogodbe

1. Kanin: prost dostop na vrh Kanina

2. Mangart: prost dostop na vrh Mangarta

SLOVENIJA - AVSTRIJA

Kopenske meje

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz

2. Gederovci – Sicheldorf

3. Gornja Radgona – Radkersburg

4. Holmec – Grablach

5. Jesenice – Rosenbach (železnica)

6. Jezersko – Seebergsattel

7. Jurij – Langegg

8. Karavanke – Karawankentunnel

9. Korensko sedlo – Wurzenpass

10. Kuzma – Bonisdorf

11. Libeliče – Leifling

12. Ljubelj – Loiblpass

13. Maribor – Spielfeld (železnica)

14. Mežica – Raunjak

15. Pavličevo sedlo – Paulitschsattel

16. Prevalje – Bleiburg (železnica)

17. Radlje – Radlpass

18. Šentilj – Spielfeld

19. Šentilj – Spielfeld (železnica)

20. Trate – Mureck

21. Vič/Dravograd – Lavamünd

Lokalni obmejni promet

1. Cankova – Zelting

2. Fikšinci – Gruisla

3. Gerlinci – Poelten

4. Gradišče – Schlossberg

5. Kapla – Arnfels

6. Korovci – Goritz

7. Kramarovci – Sankt Anna

8. Matjaševci – Tauka

9. Muta – Soboth

10. Pernice – Laaken

11. Plač – Ehrenhausen

12. Remšnik – Oberhaag

13. Sladki Vrh – Weitersfeld

14. Sotina – Kalch

15. Špičnik – Sulztal

16. Svečina – Berghausen

Gorski mejni prehodi

1. Duh na Ostrem vrhu – Grosswalz: celo leto

2. Golica – Kahlkogel: od 15. aprila do 15. novembra

3. Gradišče – Schlossberg: od 1. marca do 30. novembra

4. Kamniške Alpe – Steiner Alpen: od 15. aprila do 15. novembra

5. Kepa – Mittagskogel: od 15. aprila do 15. novembra

6. Koprivna – Luscha: od 15. aprila do 15. novembra

7. Košenjak – Huehnerkogel: od 15. aprila do 15. novembra

8. Košuta – Koschuta: od 15. aprila do 15. novembra

9. Olševa – Ushowa: od 15. aprila do 15. novembra

10. Peč – Ofen: samo med tradicionalnimi letnimi srečanji hribolazcev

11. Peca – Petzen: od 15. aprila do 15. novembra

12. Prelaz Ljubelj – Loiblpass: od 15. aprila do 15. novembra

13. Radlje – Radlberg: od 1. marca do 30. novembra

14. Radlje – Radlpass: od 1. marca do 30. novembra

15. Remšnik – Remschnigg: od 1. marca do 30. novembra

16. Stol – Hochstuhl: od 15. aprila do 15. novembra

17. Sv. Jernej – St. Bartholomäus: od 1. marca do 30. novembra

18. Tromeja – Dreiländereck: 15. april do 15. novembra

Mejni prehodi glede na posebne pogodbe

1. Mejnik X/331 – Schmirnberg – Langegg – prehod meje je dovoljen za prenočitev v gorski koči "Dom škorpion"

2. Mejnik XIV/266 – prehod meje je dovoljen zaradi verskih obredov v cerkvi St. Urban (vsako drugo nedeljo v juliju in prvo nedeljo v oktobru, od 9. zjutraj do 6. popoldne)

3. Mejnik XXII/32 – prehod meje je dovoljen zaradi verskih obredov v cerkvi St. Leonhard (vsako drugo nedeljo v avgustu, od 9. zjutraj do 6. popoldne)

4. Mejnik XXIII/141 – prehod meje je dovoljen zaradi verskih obredov v župnijah Ebriach-Trögern in Jezersko (vsako drugo in predzadnjo nedeljo v maju, od 9. zjutraj do 6. popoldne)

5. Mejnik XXVII/277 – prehod meje je dovoljen na območju Peči iz razloga tradicionalnega letnega srečanja hribolazcev

6. Gorski mejni prehodi – (v skladu s Pogodbo med vlado Republike Slovenije in Republiko Avstrijo o turističnem prometu na obmejnem območju (INTERREG/PHARE – CBC – obmejno območje, panoramska pot) – Uradni list RS MP št. 11/2000):

1. Pernice – Laaken,

2. Radelca – Radlberg,

3. Špičnik – Šentilj,

4. Šentilj – Sladki vrh – Mureck,

5. Mureck – Bad Radkersburg,

6. Rečna plovba na Muri:

   – Trate – Gornja Radgona – Radenci,

   – Mureck – Bad Radkersburg.

SLOVENIJA – MADŽARSKA

Kopenske meje

1. Čepinci – Kétvölgy

2. Dolga vas – Rédics

3. Hodoš – Bajánsenye

4. Hodoš – Bajánsenye (železnica)

5. Kobilje – Nemesnép

6. Martinje – Felsőszölnök

7. Pince – Tornyiszentmiklós

8. Prosenjakovci – Magyarszombatfa

SLOVENIJA – HRVAŠKA

Kopenske meje

(1) Babno Polje – Prezid

(2) Bistrica ob Sotli – Razvor

(3) Božakovo – Obrež

(4) Brezovica pri Gradinu – Lucija

(5) Brezovica – Brezovica

(6) Dobova – Savski Marof (železnica)

(7) Dobovec – Lupinjak

(8) Dragonja – Kaštel

(9) Drenovec – Gornja Voća

(10) Gibina – Bukovje

(11) Gruškovje – Macelj

(12) Hotiza – Sveti Martin na Muri

(13) Ilirska Bistrica – Šapjane (železnica)

(14) Imeno – Kumrovec (železnica)

(15) Imeno – Miljana

(16) Krasinec – Pravutina

(17) Krmačina – Vivodina

(18) Jelšane – Rupa

(19) Lendava – Čakovec (železnica)

(20) Meje – Zlogonje

(21) Metlika – Jurovski brod

(22) Metlika – Kamanje (železnica)

(23) Nova vas ob Sotli – Draše

(24) Novi Kot – Prezid I

(25) Novokračine – Lipa

(26) Obrežje – Bregana

(27) Orešje – Mihanović Dol

(28) Osilnica – Zamost

(29) Ormož – Otok Virje

(30) Petišovci – Mursko središče

(31) Petrina – Brod na Kupi

(32) Planina v Podboču – Novo Selo Žumberačko

(33) Podčetrtek – Luke Poljanske

(34) Podgorje – Vodice

(35) Podplanina – Čabar

(36) Radovica – Kašt

(37) Rajnkovec – Mali Tabor

(38) Rakitovec – Buzet (železnica)

(39) Rakitovec – Slum

(40) Rakovec – Kraj Donji

(41) Razkrižje – Banfi

(42) Rigonce – Harmica

(43) Rogatec – Đurmanec (železnica)

(44) Rogatec – Hum na Sotli

(45) Rogatec I – Klenovec Humski

(46) Sečovlje – Plovanija

(47) Sedlarjevo – Plavić

(48) Slovenska vas – Bregana naselje

(49) Sočerga – Požane

(50) Sodevci – Blaževci

(51) Središče ob Dravi – Čakovec (železnica)

(52) Središče ob Dravi – Trnovec

(53) Središče ob Dravi I – Preseka

(54) Stara vas/Bizeljsko – Donji Čemehovec

(55) Starod – Pasjak

(56) Starod I – Vele Mune

(57) Vinica – Pribanjci

(58) Zavrč – Dubrava Križovljanska

(59) Zg. Leskovec – Cvetlin

(60) Žuniči – Prilišće

Meje na morju

1. Izola – Isola (sezonsko)

2. Koper – Capodistria

3. Piran – Pirano

Zračne meje

1. Ljubljana – Brnik

2. Maribor – Slivnica

3. Portorož – Portorose

SLOVAŠKA

SLOVAŠKA - AVSTRIJA

Kopenske meje

1. Bratislava – Devínska Nová Ves – Marchegg (železnica)
2. Bratislava port (reka)
3. Bratislava, Jarovce – Kittsee
4. Bratislava, Jarovce – Kittsee (avtocesta)
5. Bratislava, Petržalka – Berg
6. Bratislava, Petržalka – Kittsee (železnica)
7. Moravský Svätý Ján – Hohenau
8. Záhorská Ves – Angern (reka)

SLOVAŠKA – ČEŠKA

Kopenske meje

1. Brodské (avtocesta) – Břeclav (avtocesta)
2. Brodské – Lanžhot
3. Čadca – Milošová -Šance
4. Čadca – Mosty u Jablunkova (železnica)
5. Červený Kameň – Nedašova Lhota
6. Drietoma – Starý Hrozenkov
7. Holíč – Hodonín
8. Holíč – Hodonín (železnica)
9. Horné Srnie – Brumov-Bylnice
10. Horné Srnie – Vlárský průsmyk (železnica)
11. Klokočov – Bílá
12. Kúty – Lanžhot (železnica)
13. Lúky pod Makytou – Horní Lideč (železnica)

14. Lysá pod Makytou – Střelná

15. Makov – Bílá-Bumbálka

16. Makov – Velké Karlovice

17. Moravské Lieskové – Strání

18. Nová Bošáca – Březová

19. Skalica – Sudoměřice

20. Skalica – Sudoměřice (železnica)

21. Svrčinovec – Mosty u Jablunkova

22. Vrbovce – Velká nad Veličkou

23. Vrbovce – Velká nad Veličkou (železnica)

SLOVAŠKA – POLJSKA

Kopenske meje

1. Becherov – Konieczna

2. Bobrov – Winiarczykówka

3. Lysá nad Dunajcom – Niedzica

4. Mníšek nad Popradom – Piwniczna

5. Novoť – Ujsoły

6. Oravská Polhora – Korbielów

7. Palota – Łupków (železnica)

8. Plaveč – Muszyna (železnica)

9. Skalité – Zwardoń (železnica)

10. Skalité – Zwardoń-Myto

11. Suchá Hora – Chochołów

12. Tatranská Javorina – Łysa Polana

13. Trstená – Chyżne

14. Vyšný Komárnik – Barwinek

Lokalni obmejni promet (*) in turistični mejni prehodi (**)

1. Babia hora – Babia Góra**
2. Čertižné – Jaśliska*
3. Čertižné –Czeremcha**
4. Červený Kláštor – Sromowce Niżne**
5. Čierne – Jaworzynka**
6. Cigeľka – Wysowa Zdrój**
7. Čirč – Leluchów*/**
8. Gluchačky – Przełęcz Jałowiecka**
9. Kače – Wierchomla Wielka*
10. Kurov – Muszynka*
11. Legnava – Milik*
12. Lesnica znak graniczny II/91 – Szczawnica**
13. Lesnica znak graniczny II/94 – Szczawnica**
14. Litmanová – Jaworki**
15. Lysá nad Dunajcom – Sromowce Wyżne*
16. Nižná Polianka – Ożenna*/**
17. Nová Bystrica – Rycerka*
18. Oravice – Góra Magura**
19. Oravská Polhora – Przywarówka**
20. Oravská Polhora – Zawoja-Czatoża**
21. Osadné – Balnica**
22. Oščadnica-Vrečšovka – Bor*
23. Palota – Radoszyce*/**
24. Piľhov – Piwowarówka*
25. Pilsko – Pilsko**
26. Podspády – Jurgów*

27. Regetovka – Wysowa Zdrój**

28. Ruské Sedlo – Roztoki Górne**

29. Rysy – Rysy**

30. Skalité – Zwardoń**

31. Skalité Serafínov – Górka Gomółka**

32. Stará Bystrica – Przełęcz Przysłop**

33. Stebnická Huta – Blechnarka**

34. Stráňany – Jaworki**

35. Veľká Franková – Kacwin*/**

36. Veľká Rača – Wielka Racza**

37. Veľký Lipník – Szlachtowa**

38. Vychylovka – Przegibek*

SLOVAŠKA – UKRAJINA

Kopenske meje

1. Čierna nad Tisou – Čop (železnica)

2. Ubľa – Malyj Bereznyj

3. Vyšné Nemecké – Užhorod

SLOVAŠKA – MADŽARSKA

Kopenske meje

1. Čaňa – Hidasnémeti (železnica)

2. Čunovo (avtocesta) – Rajka

3. Domica – Aggtelek

4. Fiľakovo – Somoskőújfalu (železnica)

5. Hosťovce – Tornanádaska

6. Kalonda – Ipolytarnóc

7. Komárno – Komárom

8. Komárno – Komárom (železnica)

9. Komárno – Komárom (reka)

10. Kráľ – Bánréve

11. Lenartovce – Bánréve (železnica)

12. Medveďov – Győr-Vámosszabadi

13. Milhosť – Tornyosnémeti

14. Rusovce – Rajka

15. Rusovce – Rajka (železnica)

16. Šahy – Parassapuszta

17. Salka – Letkés

18. Šiatorská Bukovinka – Salgótarján

19. Slovenské Ďarmoty – Balassagyarmat

20. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely

21. Slovenské Nové Mesto – Sátoraljaújhely (železnica)

22. Štúrovo – Esztergom

23. Štúrovo – Szob (železnica)

24. Veľký Kamenec – Pácin

Pristanišča

Bratislava - prístav /pristanišče (reka) (ni ustreznega mejnega prehoda)

Zračne meje

1. Aéroport de Bratislava

2. Aéroport de Košice

3. Aéroport de Poprad

FINSKA

Kopenske meje

Vaalimaa

Vainikkala (železnica)

Nuijamaa

Niirala

Vartius

Raja-Jooseppi

Imatra*

Kelloselkä*

Kortesalmi*

Kolmikanta*

Uukuniemi*

Valkeavaara*

Ruhovaara*

Haapavaara*

Leminaho*

Inari*

Kokkojärvi*

Kivipuro*

Rajakangas*

Karikangas*

Karttimo*

Kurvinen*

Onkamo*

Virtaniemi*

RAZLAGA:

Mejni prehodi temeljijo na Pogodbi med vlado Republike Finske in vlado Ruske federacije o skupnih mejnih prehodih (Helsinki, 11. mar ec 1994). Tisti, ki so označeni z zvezdico se edino omejeno uporabljajo v skladu s Pogodbo in so odprti za promet, v kolikor obstaja potreba po tem. Večina mejnih prehodov je večino časa zaprtih.

Letališča

Enontekiö

Helsinki – Malmi

Helsinki – Vantaa

Ivalo

Joensuu

Jyväskylä

Kajaani

Kemi – Tornio

Kittilä

Kruunupyy

Kuopio

Kuusamo

Lappeenranta

Maarianhamina

Mikkeli

Oulu

Pori

Rovaniemi

Savonlinna

Tampere – Pirkkala

Turku

Vaasa

Varkaus

Meje na morju

Pristaniški prehodi za trgovske in ribiške ladje

Eckerö

Hamina

Hanko

Haukipudas

Helsinki

Inkoo

Kalajoki

Kaskinen (tudi za izletniške ladje)

Kemi (tudi za izletniške ladje)

Kokkola

Kotka

Kristiinankaupunki

Lappeenranta

Loviisa

Långnäs

Maarianhamina (tudi za izletniške ladje)

Naantali

Nuijamaa (tudi za izletniške ladje)

Oulu

Parainen

Pietarsaari (tudi za izletniške ladje)

Pori (tudi za izletniške ladje)

Porvoo

Raahe

Rauma (tudi za izletniške ladje)

Tammisaari

Tornio

Turku

Uusikaupunki (tudi za izletniške ladje)

Vaasa

Obalne postaje, ki delujejo kot mejni prehodi za izletniške ladje in hidroplane

Bågaskär

Enskär

Glosholmen

Haapasaari

Hanko (tudi za hidroplane)

Hiittinen

Jussarö

Kalajoki

Kokkola

Kotka (tudi za hidroplane)

Kummelgrund

Kökar

Maarianhamina (tudi za hidroplane)

Mäntyluoto

Nauvo

Orrengrund

Pirttisaari

Porkkala (tudi za hidroplane)

Raahe

Röyttä

Santio

Storklubb

Suomenlinna (tudi za hidroplane)

Susiluoto

Valassaaret

Vallgrund

Virpiniemi

ŠVEDSKA

Arlanda

Arvidsjaur

Borlänge

Gävle

Göteborg

Halmstad

Helsingborg

Härnösand

Jönköping

Kalmar

Karlshamn

Karlskrona

Karlstad

Kristianstad

Landskrona

Landvetter

Lidköping

Linköping

Luleå

Lysekil

Malmö

Marstrand

Mora

Norrköping

Nyköping

Nynäshamn

Oxelösund

Ronneby

Sandhamn

Simrishamn

Slite

Stockholm

Strömstad

Sundsvall

Säffle

Söderköping

Södertälje

Trelleborg

Trollhättan

Uddevalla

Umeå

Visby

Västerås

Växjö

Ystad

Örebro

Örnsköldsvik

Östersund

ISLANDIJA

Letališča

Akureyri

Egilsstaðir

Höfn

Keflavík

Reykjavík

Pristanišča

Akranes

Akureyri

Bolungarvík

Fáskrúðsfjörður

Fjarðarbyggð

Grindavík

Grundarfjörður

Grundartangi

Hafnarfjörður

Húsavík

Höfn

Ísafjörður

Patreksfjörður

Raufarhöfn

Reykjanesbær

Reykjavík

Sandgerði

Sauðárkrókur

Seyðisfjörður

Siglufjörður

Skagaströnd

Vestmannaeyjar

Vopnafjörður

Þorlákshöfn

Þórshöfn

NORVEŠKA

LETALIŠČA	OBMEJNI PREHODI	KOPENSKE MEJE
Gardermoen	Oslo	Storskog
Fagernes	Halden	
Geilo	Sarpsborg	
Sandefjord	Fredrikstad	
Skien	Hvaler	
Notodden	Moss	
Kristiansand	Follo	
Sola	Drammen	
Haugesund	Hurum	
Leirvik	Holmestrand	
Bergen indre	Horten	
Ålesund	Tønsberg	
Molde	Sandefjord	
Kristiansund	Larvik	
Ørland	Skien	
Røros	Porsgrunn	
Stjørdal	Kragerø	
Bodø	Arendal	
Narvik	Grimstad	
Sortland	Risør	
Bardufoss	Kristiansand	
Tromsø	Farsund	
Alta	Flekkefjord	
Lakselv	Mandal	

Kirkenes	Egersund
	Gjesdal
	Hå
	Sandnes
	Sokndal
	Rana
	Sola
	Stavanger
	Haugesund
	Tysvær
	Odda
	Lindås
	Askøy
	Sotra
	Leirvik
	Bergen indre
	Høyanger
	Årdalstangen
	Florø
	Måløy
	Ålesund
	Molde
	Kristiansund
	Ørland
	Hummelvik
	Orkanger
	Trondheim

Steinkjer

Stjørdal

Namsos

Mosjøen

Bodø

Narvik

Sortland

Svolvær

Gryllefjord

Harstad

Balsfjord

Finnsnes

Karlsøy

Lyngen

Skjervøy

Tromsø

Hammerfest

Havøysund

Honningsvåg

Alta

Båtsfjord

Vardø

Kjøllefjord

Vadsø

Kirkenes

PRILOGA II

Dokumentarna dokazila za izkazovanje verjetnosti razlogov za vstop v državo

1. Dokumentarna dokazila iz člena 5(2) so naslednja:

a) za poslovna potovanja:

– povabilo podjetja ali pristojnega organa na udeležbo na srečanjih ali prireditvah, povezanih s trgovino, industrijo ali delom;

– drugi dokumenti, ki izkazujejo obstoj trgovinskih ali delovnih odnosov;

– vstopnice za sejme in kongrese.

b) za potovanja za študijske in druge izobraževalne namene:

– potrdilo o vpisu na izobraževalno institucijo za obiskovanje poklicnega ali teoretičnega tečaja v okviru osnovnega in nadaljnjega izobraževanja;

– študentske izkaznice ali potrdila za vpisane tečaje.

c) za turistična potovanja in potovanja v zasebne namene:

– povabilo gostitelja;

– dokazila iz kraja nastanitve;

– potrdilo rezervacije organiziranega potovanja;

– povratna vozovnica in vozovnica za krožno potovanje.

d) za upravičence maloobmejnega prometa:

– potrdilo, ki potrjuje stalno prebivališče v obmejnem območju, če to ni določeno v potni listini;

– kateri koli dokument, ki lahko upraviči pogosto prehajanje meje v okviru maloobmejnega prometa, kot so potrdila ali izkazi, ki izkazujejo družinske vezi, dokumenti, ki izkazujejo lastnino na drugi strani meje, itd.

e) za potovanja iz drugih razlogov:

– povabila, vpisi ali programi;

– potrdila o udeležbi, vstopnice, obračuni, itd.,

za politične, znanstvene, kulturne, športne ali verske prireditve je treba, kadar je to mogoče, navesti ime organizacije gostiteljice in čas bivanja.

2. Domneva o zadostnih sredstvih za preživljanje za namene členov 5(1) in (3) temelji, na primer, na gotovini, potovalnih čekih, kreditnih karticah in garancijah o premoženju državljana tretje države. Dokumente, iz katerih je razvidno, da bo stroške državljana tretje

države krila oseba, ki zakonito prebiva v namembni državi članici, se prav tako lahko šteje med dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje.

3. Kjer se potovalno zavarovanje iz člena 5(1)(c) ne zahteva, v skladu s tretja alineo drugega odstavka dela V točke 1.4, drugi odstavek Skupnih konzularnih navodil, se izjema navede v razdelku za nacionalne vpise na vizumu (»ZAVAROVANJE SE NE ZAHTEVA«).

PRILOGA III
Referenčne vsote, zahtevane za prehod meja, ki jih letno določijo nacionalni organi

BELGIJA

Belgijska zakonodaja določa splošne predpise za preverjanje zadostnih sredstev za preživljanje, vendar ne določa podrobnejših meril za to.

Pristojni upravni organi ravnajo na naslednji način:

Tujci, ki prebivajo pri posameznikih

Dokazilo o zadostnih sredstvih za preživljanje se lahko predloži z garancijskim pismom osebe, pri kateri tujec v Belgiji prebiva in, ki ga overi lokalni upravni organ kraja stalnega prebivališča te osebe.

Izjava o prevzemu odgovornosti pokriva stroške tujčevega bivanja, zdravstvenega zavarovanja, nastanitve in vrnitve v domovino, če jih tujec ne bi mogel poravnati. S tem ukrepom naj bi preprečili, da bi moral stroške poravnati upravni organ. Izjavo mora podpisati plačila zmožna oseba in če je ta oseba tujec, mora imeti dovoljenje za bivanje ali dovoljenje za bivanje.

Če je potrebno, mora tujec predložiti tudi dokazila o osebnih dohodkih.

Če nima nobenih finančnih sredstev, mora razpolagati z vsaj 38 evri za vsak dan predvidenega bivanja.

Tujci, ki so nastanjeni v hotelu

Če tujec ne more predložiti dokazila o lastnih sredstvih, mora razpolagati z vsaj približno 50 evri za vsak dan predvidenega bivanja.

Poleg tega mora v večini primerov tujec predložiti tudi vozovnico (letalsko vozovnico) za vrnitev v matično državo ali državo svojega bivališča.

ČEŠKA

Refernečne vsote so določene z Zakonom št. 326/1999 Sb. o bivanju tujcev na ozemlju Češke republike in spremembami nekaterih zakonov.

V skladu z oddelkom 5 Zakona o bivanju tujcev na ozemlju Češke republike mora tujec, na zahtevo policije, predložiti dokument, ki potrjuje, da ima sredstva za bivanje na ozemlju države (oddelek 13) ali potrjeno vabilo, ki je bilo s strani policije potrjeno največ pred 90-imi dnevi (oddelka 15 in 180),

Oddelek 13 določa naslednje:

„Sredstva za bivanje na ozemlju države

(1) Če spodaj ni določeno drugače, se za dokazovanje razpoložljivih sredstev za bivanje na ozemlju Češke republike predloži naslednje:

(a) sredstva v višini najmanj:

– 0,5-kratnik življenjskega minimuma iz posebnih predpisov, ki je potreben za kritje preživljanja in drugih osnovnih osebnih potreb (v nadaljnjem besedilu „življenjski minimum za osebne potrebe“) na dan bivanja, če celotno obdobje bivanja ne presega 30 dni,

– 15-kratnik življenjskega minimuma za osebne potrebe, če naj bi obdobje bivanja presegalo 30 dni, vendar se ta vsota poveča, tako da se podvoji življenjski minimum za vsak izpolnjen mesec predvidenega bivanja,

– 50-kratnik življenjskega minimuma za osebne potrebe v primeru bivanja za poslovne namene, pri čemer celotni čas presega 90 dni, ali

– dokument, ki potrjuje plačilo storitev, povezanih z bivanjem tujca na ozemlju Češke republike ali dokument, ki potrjuje, da so storitve brezplačne.

(2) Namesto sredstev iz pododdelka 1, se za dokazovanje razpoložljivosti sredstev za bivanje na ozemlju Češke republike lahko uporabi naslednje :

(a) bančnim izpisek na tujčevo ime, ki potrjuje da lahko tujec v času bivanja na ozemlju Češke republike razpolaga s sredstvi v znesku iz pododdelka 1,

(b) drugo dokazilom, ki potrjuje razpoložljivost sredstev, kot je veljavna mednarodno priznana kreditna kartica.

(3) Tujec, ki želi študirati na ozemlju Češke republike, lahko kot dokaz o razpoložljivosti sredstev za bivanje predloži zavezo državnega organa ali pravne osebe o zagotovitvi sredstev za bivanje tujca, ki ustrezajo življenjskemu minimumu za osebne potrebe za en mesec predvidenega bivanja, ali dokazilo, ki potrjuje, da vse stroške povezane s študijem in bivanjem krije sprejemna organizacija (šola). Če vsota iz zaveze ne dosega tega zneska, mora tujec predložiti dokazilo, da razpolaga s sredstvi, ki ustrezajo razliki med življenjskim minimumom za osebne potrebe in zneskom zaveze za obdobje predvidenega bivanja, vendar njegova sredstva ne presegajo 6-kratnika življenjskega minimuma za osebne potrebe. Dokazilo o zagotavljanju sredstev za bivanje se lahko nadomesti z odločitvijo ali dogovorom o dodelitvi štipendije, ki je pridobljena v skladu z mednarodno pogodbo, ki zavezuje Češko republiko.

(4) Tujec mlajši od 18 let mora dokazati, da razpolaga s polovičnim zneskom sredstev za bivanje v skladu s pododdelkom 1“.

in oddelek 15 določa naslednje:

„Vabilo

V vabilu se oseba, ki vabi, zaveže, da bo krila stroške:

(a) za preživljanje tujca med celotnim trajanjem bivanja, dokler ne zapusti ozemlja Češke republike,

(b) za nastanitev tujca med celotnim trajanjem bivanja, dokler ne zapusti ozemlja Češke republike,

(c) za zdravstveno varstvo tujca med celotnim trajanjem bivanja, dokler ne zapusti ozemlja Češke republike, in za prevoz bolnega tujca ali njegovih posmrtnih ostankov,

(d) ki nastanejo policiji v zvezi z bivanjem in odhodom tujca z ozemlja Češke republike v primeru upravnega izgona.“

DANSKA

Na podlagi danskega Zakona o tujcih mora imeti tujec, ki vstopa na dansko ozemlje, zadostna sredstva za bivanje in za pot nazaj.

V praksi mejni kontrolni organi na točki vstopa ocenijo, ali je ta zahteva izpolnjena na podlagi ekonomskega stanja tujca, ob upoštevanju informacij o možnostih, ki jih ima tujec za bivanje in pot nazaj.

Uprava je določila znesek zadostnih sredstev za bivanje – načeloma 300 DKK za 24 ur.

Poleg tega mora tujec dokazati, da ima zadostna sredstva za pot nazaj, na primer s povratno vozovnico.

NEMČIJA

Na podlagi člena 60(2) Zakona o tujcih z dne 9. julija 1990 (AuslG) se tujcu lahko zavrne vstop na meji, če obstajajo razlogi za izgon.

Ta primer nastopi, če je tujec prisiljen zaprositi ali če zaprosi za dodelitev socialne pomoči zase, za svoje družinske člane, ki prebivajo na ozemlju Nemčije, ali za osebe, ki živijo v njegovem gospodinjstvu (člen 46(6) Zakona o tujcih).

Referenčni zneski niso bili določeni za uporabo mejnih kontrolnih organov. V praksi se na splošno kot osnovna referenca uporablja znesek 25 EUR na dan. Tujec mora imeti tudi povratno vozovnico ali ekvivalentna finančna sredstva.

Vendar pa mora imeti tujec, preden se mu zavrne vstop, možnost, da v primernem času in na zakonit način, pridobi finančna sredstva, ki mu omogočajo bivanje na ozemlju Nemčije in sicer s predložitvijo:

– zakonitega bančnega jamstva ene od nemških bank,

– garancijskim pismom gostitelja,

– telegrafskim denarnim naročilom, ali

– garancijo, deponirano pri migracijskih organih, ki obravnavajo njegov obisk.

ESTONIJA

Po estonski zakonodaji tujci, ki prihajajo v Estonijo brez vabila, pri vstopu v državo na zahtevo uradnika mejne straže predložijo dokazilo o zadostnih denarnih sredstvih za kritje stroškov svojega bivanja in odhoda iz Estonije. Zadostna denarna sredstva pomeni 0,2-kratnik minimalne mesečne plače, kot jo določi republiška vlada, za vsak dovoljeni dan bivanja.

V nasprotnem primeru gostitelj prevzame odgovornost za stroške tujčevega bivanja in odhoda iz Estonije.

GRČIJA

Z ministrsko odredbo št. 3011/2/1f z dne 11. januarja 1992 je bila določena vsota, s katero morajo razen državljanov držav članic Evropske skupnosti razpolagati tujci, ki želijo vstopiti na ozemlje Grčije.

V skladu z navedenim ministrskim odlokom morajo tujci iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, razpolagati z 20 EUR v tuji valuti na osebo na dan ob vstopu v Grčijo in minimalnim zneskom 100 EUR.

Za mladoletne družinske člane tujca znaša dnevni znesek v tuji valuti polovico celotnega zneska.

Za državljane tistih držav, ki niso članice Skupnosti in katerih zakonodaja določa, da morajo grški državljani na njihovih mejah zamenjati devize, velja ta obveznost po načelu vzajemnosti.

ŠPANIJA

Tujci morajo dokazati, da razpolagajo s finančnimi sredstvi za preživljanje. Minimalni zneski pri tem so naslednji:

(a) za stroške bivanja v Španiji znaša ta znesek 30 EUR ali protivrednost v tuji valuti, ki se pomnoži s številom načrtovanih dni bivanja v Španiji in s številom družinskih članov, ki potujejo z osebo. Ne glede na načrtovano trajanje bivanja znaša v vsakem primeru najmanjši znesek, za katerega mora tujec predložiti dokazila, 300 EUR na osebo.

(b) za vrnitev v državo izvora ali za tranzit prek tretje države: neprenosljiva vozovnica (vozovnice), ki se glasi(jo) na njegovo ime in vsebuje navedene dneve potovanja, za ustrezno prevozno sredstvo.

Tujci dokažejo, da razpolagajo z zgoraj navedenimi sredstvi za preživljanje s predložitvijo gotovine ali potrjenimi čeki, potovalnimi čeki, potrdili o plačilu, kreditnimi karticami ali ustreznim bančnim potrdilom. Če tujec teh dokazil ne more predložiti, španska mejna policija prizna vsako drugo dokazilo, za katero meni, da zadostuje.

FRANCIJA

Referenčni znesek ustreznih sredstev za preživljanje, potrebnih za predvideno bivanje tujca v Franciji ali za tranzit prek ozemlja Francije do cilja v tretji državi, je enak znesku

zagotovljene minimalne plače v Franciji (SMIC), ki se dnevno izračunava na podlagi stopnje, določene 1. januarja tekočega leta.

Ta znesek se redno prilagaja indeksu življenjskih stroškov v Franciji:

– samodejno, kadar koli se maloprodajni indeks dvigne za več kakor 2 %

– po posvetu z državno komisijo za pogajanja za kolektivne pogodbe na podlagi sklepa vlade o določitvi rasti, ki je višja od rasti maloprodajnega indeksa.

Od 1. julija 2002 znaša dnevni znesek SMIC (minimalna plača) 47,80 EUR.

Imetniki potrdila o prenočišču morajo razpolagati vsaj z minimalnim zneskom, ki je enak polovici minimalne plače, če hočejo prebivati v Franciji. Ta znesek znaša 23,90 EUR na dan.

ITALIJA

Člen 4(3) „Prečiščenega besedila določb o migraciji in statusu tujcev“ št. 286 z dne 28. julija 1998 določa, da Italija na podlagi obveznosti, ki jih je prevzela z mednarodnimi sporazumi, dovoli vstop na svoje ozemlje tujcem, ki imajo ustrezne dokumente, ki potrjujejo namen in pogoje njihovega bivanja in zadostna sredstva za preživljanje za čas trajanja bivanja ter, razen v primeru delovnega dovoljenja, za vrnitev v državo iz katere so prispeli. Sredstva za preživljanje so določena v ustreznem odloku, ki ga izda Minister za notranje zadeve. Tujci, ki ne izpolnjujejo teh zahtev, ali ki predstavljajo grožnjo državni varnosti ali javnemu redu Italije ali kateri koli drugi državi, s katero je Italija sklenila sporazum o odpravi notranjih mejnih kontrol in o prostem pretoku oseb, ne smejo vstopiti v Italijo, v skladu z omejitvami in odstopanji, ki o določene v teh sporazumih.

Zadevni odlok, ki je bil izdan 1. marca 2000 z naslovom „Opredelitev sredstev za preživljanje za vstop in bivanje tujcev na nacionalnem ozemlju“ določa, da:

a) se razpoložljivost sredstev za preživljanje lahko izkaže z devizami, bančno garancijo, zavarovalnimi policami, ki zagotavljajo plačilo, dokumenti, ki potrjujejo predplačilo storitev ali dokumenti, ki dokazujejo razpoložljivost sredstev iz dohodka na nacionalnem ozemlju;

b) denarni zneski, določeni v odloku se letno spreminjajo, po uporabi parametrov, ki se nanašajo na povprečna letna odstopanja ISTAT ter se računajo na podlagi splošnega potrošniškega indeksa cen za živila, pijače, prevoz in prenočišče;

c) tujec mora izkazati razpoložljivost ustreznega prenočišča na italijanskem ozemlju in posedovanje zneska, potrebnega za vrnitev v domovino, ki se lahko izkaže tudi s predložitvijo povratne vozovnice;

d) minimalna sredstva za preživljanje na osebo, potrebna za izdajo vizuma in vstop na italijansko ozemlje v turistične namene, se opredelijo v skladu s spodnjo tabelo A.

TABELA A
TABELA ZA DOLOČITEV SREDSTEV ZA PREŽIVLJANJE, KI SO POTREBNA ZA VSTOP NA ITALIJANSKO OZEMLJE V TURISTIČNE NAMENE

	Število udeležencev na potovanju	
Trajanje potovanja	En udeleženec	Dva ali več udeležencev
	EUR	EUR
1 do 5 dni		
skupni fiksni znesek	269,60	212,81
6 do 10 dni		
dnevni znesek na osebo	44,93	26,33
11 do 20 dni		
fiksni znesek	51,64	25,82
+		
dnevni znesek na osebo	36,67	22,21

Več kot 20 dni		
Fiksni znesek	206,58	118,79
+		
dnevni znesek na osebo	27,89	17,04

CIPER

V skladu z uredbami o tujcih in priseljevanju (Uredba (9(2)(B)) je vstop tujcev za začasno bivanje v republiki odvisen od diskrecijske pravice uradnika za migracije na meji, ki jo izvaja v skladu s splošnimi ali s posebnimi navodili ministra za notranje zadeve ali v skladu z zgornjimi uredbami. Uradniki za migracije na meji odločijo o vstopu od primera do primera, ob upoštevanju namena in dolžine bivanja, morebitnih hotelskih rezervacij ali gostoljubnosti oseb, ki običajno prebivajo na Cipru.

LATVIJA

Člen 81 Uredbe št. 131 z dne 6. aprila 1999 kabineta ministrov, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 121 z dne 19. marca 2002 kabineta ministrov, določa, da na zahtevo uradnika Državne mejne straže, tujec ali oseba brez državljanstva predloži dokazila iz pododstavkov 67.2.2 in 67.2.8 teh uredb:

67.2.2. potrdilo zdravilišča ali potovalno potrdilo, ki je potrjeno v skladu s predpisi Republike Latvije ali turistično izkaznico, ki jo na podlagi določenega vzorca izda Mednarodna turistična zveza (AIT);

67.2.8. za izdajo enkratnega vizuma:

67.2.8.1. potovalne čeke v konvertibilni valuti ali gotovino v LVL ali konvertibilno valuto, katere vrednost ustreza 60 LVL na dan; če oseba predloži dokumente, ki dokazujejo, da je prenočišče že plačano za celotni čas tujčevega bivanja – potovalne čeke v konvertibilni valuti ali gotovino v LVL ali konvertibilno valuto, katere vrednost ustreza 25 LVL na dan;

67.2.8.2. dokument, ki potrjuje rezervacijo potrjenega prenočišča;

67.2.8.3. vozovnico krožnega potovanja z določenimi datumi.

LITVA

V skladu s členom 7(1) litovskega Zakona o pravnem položaju tujcev, se tujcu zavrne vstop v Republiko Litvo, če ne more dokazati, da razpolaga z zadostnimi sredstvi za bivanje v Republiki Litvi, da ima vozovnico za povratek v svojo državo ali vozovnico za potovanje v tretjo državo, v katero ima pravico vstopa.

Vendar pa za presojo o tem niso določene referenčne vsote. Odloča se od primera do primera, v odvisnosti od namena, vrste in trajanja bivanja.

LUKSEMBURG

Luksemburg ne predvideva referenčne vsote, ki bi jo organi mejne kontrole preverjali. Pooblaščena uradna oseba, ki izvaja mejno kontrolo, odloča o vsakem primeru posebej, ali ima tujec za preživljanje dovolj denarnih sredstev. V ta namen pooblaščena uradna oseba upošteva namen bivanja in vrsto prenočišča.

MADŽARSKA

Priporočljiva vsota je določena v zakonodaji o tujcih: po Odloku št. 25/2001 (XI. 21.) Ministra za notranje zadve, se trenutno ob vsakem vstopu zahteva vsaj 1000 HUF.

Po členu 5 Zakona o tujcih (Zakon XXXIX z dne 2001 o vstopu in bivanju tujcev), se lahko sredstva za preživljanje, ki se zahtevajo za vstop in bivanje izkažejo s predložitvijo

– madžarske valute ali tuje valute ali negotovinskih plačilnih redstev (npr. čeki, kreditne kartice itd.),

– veljavnim vabilom madžarskega državljana, tujca z dovoljenjem za bivanje ali z dovoljenjem za naselitev ali pravne osebe, če se oseba, ki vabi, zaveže, da bo krila stroške za prenočišče, nastanitev, zdravstveno varstvo in povratek (repatriacijo). Vabilu se priloži uradno soglasje organa policije, pristojnega za tujce,

– potrdilo turistične agencije o vnaprej plačanem in rezerviranem prenočišču (vavčer),

– katero koli drugo verodostojno dokazilo.

MALTA

V praksi se zagotavlja, da imajo osebe, ki vstopajo na Malto najmanj 20 MTL (48 EUR) na dan, v času svojega obiska.

NIZOZEMSKA

Trenutno znaša vsota, ki je organom mejne kontrole za osnovo pri preverjanju sredstev za preživljanje, 34 EUR na osebo na dan.

Uporaba tega merila je spremenljiva, ker se zahtevani znesek sredstev za preživljanje določa glede na dolžino predvidenega bivanja tujca v državi, glede na namen njegovega obiska in glede na njegove osebne okoliščine.

AVSTRIJA

V skladu s členom 52(2) Z 4 Zakona o tujcih je tujec na meji zavrnjen, če v Avstriji nima stalnega prebivališča in če nima dovolj denarnih sredstev za kritje stroškov bivanja in za vrnitev.

Vendar pa za presojo o tem niso določene referenčne vsote. Odloča se o vsakem primeru posebej glede na namen, način in trajanje potovanja. Za dokazilo je lahko gotovina in – glede na okoliščine posameznega primera – potovalni čeki, kreditne kartice, bančna garancija ali garancijska izjava plačila zmožne osebe, ki živi v Avstriji.

POLJSKA

Zneski potrebni za prehajanje meje so določeni v Odloku Ministra za notranje zadeve in upravo z dne 20. junija 2002 o višini sredstev, potrebnih za kritje stroškov vstopa, tranzita, bivanja in odhoda tujcev, ki prečkajo mejo Republike Poljske in z določbami glede dokumentacije, ki dokazuje razpoložljivost teh sredstev – Dz.U. 2002, št. 91, poz. 815).

V teh predpisih so določeni naslednji zneski:

– 100 PLN na dan bivanja za osebe nad 16 let, vendar ne manj kot 500 PLN,

– 50 PLN na dan bivanja za osebe pod 16 let, vendar ne manj kot 300 PLN,

– 20 PLN na dan bivanja, vendar ne manj kot 100 PLN, za osebe, udeležene v turističnih potovanjih, mladinskih kampih, športnih tekmovanjih ali, ki imajo stroške bivanja na Poljskem plačane ali ki so prispeli na Poljsko zaradi zdravljenja v sanatoriju,

– 300 PLN za osebe nad 16 let, ki ostanejo na Poljskem največ 3 dni (skupaj z vožnjo),

– 150 PLN za osebe pod 16 let, ki ostanejo na Polskem največ 3 dni (skupaj z vožnjo).

PORTUGALSKA

Tujci morajo za vstop in bivanje na Portugalskem razpolagati z naslednjimi zneski:

75 EUR – za vsak vstop,

40 EUR – za vsak dan bivanja v državi.

Tujcem, ki lahko dokažejo, da imajo zagotovljeno oskrbo in prenočišče med svojim obiskom v državi, ni treba razpolagati s temi zneski.

SLOVENIJA

70 EUR na osebo za vsak dan predvidenega bivanja.

SLOVAŠKA

Na podlagi člena 4(2)(c) Zakona št. 48/2002 Z.z. o bivanju tujcev, mora tujec na zahtevo dokazati, da ima za bivanje na voljo finančni znesek v konvertibilni valuti, ki znaša vsaj polovico minimalne plače, določene z Zakonom št. 90/1996 Z.z. o minimalni plači, z vsemi

spremembami, za vsak dan bivanja; tujec mlajši od 16 let mora dokazati, da ima na voljo finančna sredstva v višini polovice tega zneska.

FINSKA

Znesek, ki mejnim kontrolnim organom predstavlja osnovo ocene sredstev za preživljanje, je trenutno 40 EUR na dan na osebo.

ŠVEDSKA

Švedska zakonodaja ne določa referenčnega zneska za prehod meje. Mejni kontrolni organi od primera do primera odločijo ali ima tujec zadostna sredstva za preživljanje.

ISLANDIJA

Po islandski zakonodaji morajo tujci dokazati, da imajo dovolj denarja za bivanje na Islandiji in za potovanje nazaj. V praksi je referenčni znesek 4 000 ISK na osebo. Če stroške preživljanja krije tretja oseba, je znesek prepolovljen. Skupni minimalni znesek je 20 000 ISK za vsak vstop.

NORVEŠKA

Na podlagi člena 27(d) norveškega Migracijskega zakona, se lahko vsakemu tujcu, ki ne more dokazati, da ima dovolj sredstev za bivanje v Kraljevini in za povratno potovanje ali, ki ne more računati na taka sredstva, zavrne vstop v državo.

Zneski, ki se zahtevajo, so individualno določeni, ter se določajo od primera do primera. Upošteva se dolžina bivanja, ali bo tujec prebival pri sorodnikih ali prijateljih, ali ima povratno vozovnico in ali je bila za njegovo bivanje dana garancija (okvirno se šteje, da je znesek 500 NOK na dan dovolj za obiskovalce, ki ne prebivajo pri prijateljih ali sorodnikih).

PRILOGA IV
Kontrole na odobrenih mejnih prehodih

1. Minimalna kontrola iz člena 6(2), ki je namenjena ugotavljanju istovetnosti osebe, je sestavljena iz preverjanja istovetnosti na podlagi predložene ali predstavljene potne listine in iz hitrega in enostavnega preverjanja veljavnosti dokumenta, s katerim imetnik lahko prečka mejo ter ugotavljanja znakov ponarejanja.

2. Temeljita kontrola državljanov tretjih držav iz člena 6(3) zlasti vključuje:

a) podroben pregled naslednjih vidikov:

- preverjanje veljavnosti predloženega dokumenta in, če je to primerno, zahtevanega vizuma;

- podroben pregled dokumenta, zaradi iskanja znakov ponarejanja;

b) preverjanje v zvezi z izvorom in namembnim krajem posameznika ter namenom potovanja in, po potrebi, preverjanje ustreznih dokazil;

c) preverjanje, da ima posameznik zadostna sredstva za preživljanje za čas predvidenega bivanja, za vrnitev ali tranzit v tretjo državo, ali da lahko ta sredstva zakonito pridobi in da ima potovalno zavarovanje, če je to primerno;

d) preverjanje, da oseba, njeno vozilo, ali predmeti, ki jih prenaša ne bodo ogrozili javnega reda, notranje varnosti, javnega zdravja ali mednarodnih odnosov katere koli države članice. Takšno preverjanje vključuje neposredno iskanje podatkov in razpisov ukrepov za osebe in predmete v schengenskem informacijskem sistemu (SIS) in nacionalnih podatkovnih bazah in ukrepanje, če je potrebno na podlagi razpisa ukrepov. Če se pri iskanju podatkov v SIS odkrije, da je bil izdan razpis ukrepa, kot je opredeljen v členih 95 in 100 Schengenske konvencije, se mora naprej izvesti zahtevan ukrep, ki je razviden iz podatkovne baze.

3. Na vseh mejnih prehodih (kopenskih, na morju in letališčih) morajo biti vse informacije organov in vsa pomembna nova dejstva vnesena v evidenco. Sporočilo mora vključevati zlasti naslednje informacije:

– imena krajevno pristojne mejne straže in imena drugih uslužbencev, nameščenih v posamezni skupini;

– zmanjšanje osebnih kontrol po členu 7;

– izdajanje dokumentov, namesto potnih listov ter vizumov ali dovoljenj na meji;

– prijete osebe in pritožbe (kazniva dejanja in prekrški);

– osebe ki jim je bil zavrnjen vstop ali izstop (število in državljanstvo);

– druge posebno pomembne policijske in kazensko-procesne ukrepe;

– posebne dogodke.

PRILOGA V
Zmanjšanje kontrol na kopenskih mejah

1. Izjemne in nepričakovane okoliščine iz člena 7(1) nastopijo, ko nepredvideni dogodki privedejo do take gostote prometa, da je čakalni čas, ki je potreben za prispetje na kontrolno točko prevelik, pri čemer so bili izčrpani vsi viri glede osebja in organizacije.

2. Kjer se kontrole zmanjšajo v skladu s členom 7(1) in (2) imajo kontrole pri vstopu navadno prednost pred kontrolami pri izstopu.

3. Uradnik mejne straže, ki zmanjša kontrolo mora ravnati zmerno. Tako zmanjšanje je lahko samo začasno in mora biti prilagojeno okoliščinam, ki ga zahtevajo in se uvaja postopno.

4. Posamezniki, ki so osebno poznani uradniku mejne straže in za katere ta, na podlagi prvotne kontrole ve, da zanje ni bil izdan razpis ukrepov v SIS ali v nacionalni zbirki podatkov in ki ima veljavni dokument, ki mu dovoljuje prehajanje meje, se kontrolirajo po naključnem izboru, da se ugotovi ali imajo ta dokument v posesti. To velja zlasti za osebe, ki pogosto prehajajo mejo na istem mejnem prehodu. Za to skupino oseb se od časa do časa izvedejo temeljite kontrole, brez predhodnega opozorila in v neenakomernih razmikih.

PRILOGA VI
Vzorci označb, ki označujejo vhode na mejnih prehodih

Del A

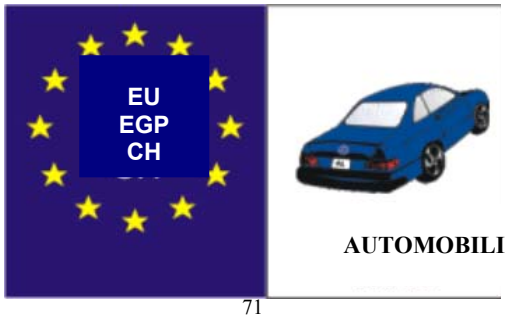
70

70 Za Norveško in Islandijo se logo ne zahteva.

Del B

Del C

71

2

2

71 Za Norveško in Islandijo se logo ne zahteva.

VSI
POTNI LISTI

AUTOBUSI

VSI
POTNI LISTI

TOVORNJAKI

PRILOGA VII
Žigi

1. Pri prvem vstopu mora biti žig, če je mogoče, natisnjen tako, da pokriva rob vizuma, ne da bi to vplivalo na čitljivost navedb ali varnostnih označb na njem. Če je treba natisniti več žigov (na primer pri vizumu za več vstopov), se jih natisne na strani, ki se nahaja nasproti strani z vizumom.

Če je ta stran polna, se žig natisne na naslednjo stran.

2. Za vstop in izstop se uporabljajo žigi različnih oblik (pravokoten za vstop, pravokoten z oblimi robovi za izstop). Ti žigi vsebujejo črko(-e), ki opredeljujejo državo, ime mejnega prehoda, datum, serijsko številko in piktogram, ki opredeljuje tip prečkane meje (kopenska, na morju ali zračna).

Žigi vsebujejo tudi dvomestno varnostno kodo, ki se spreminja v rednih časovnih razmikih, ne daljših od enega meseca.

3. Države članice zagotovijo, da imajo nacionalne kontaktne osebe, pristojne za izmenjavo informacij o varnostnih kodah vstopnih in izstopnih žigov, uporabljenih na mejnih prehodih, neposreden dostop do informacij o skupnih vstopnih in izstopnih žigih, uporabljenih na zunanji meji zadevne države članice in zlasti do informacij o:

– mejnem prehodu, za katerega je določen posamezen žig;

– identiteti uradnika mejne kontrole, kateremu je ob katerem koli času določen posamezen žig;

– varnostna koda posameznega žiga v katerem koli času.

Poizvedbe glede skupnih vstopnih in izstopnih žigov se opravijo preko zgoraj navedenih nacionalnih kontaktnih oseb.

Nacionalne kontaktne osebe bodo nemudoma posredovale drugim kontaktnim osebam, generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji informacije o izgubljenih in ukradenih žigih.

PRILOGA VIII

Del A
Postopki za zavrnitev vstopa

1. Pri zavrnitvi vstopa uradnik mejne straže:

– izpolni standardni obrazec za zavrnitev vstopa iz dela B in izroči izvod obrazca državljanu tretje države, katerega odločitev zadeva;

– natisne vstopni žig v potni list, ki ga z neizbrisnim črnim črnilom prečrta s križem in desno od žiga, prav tako z neizbrisnim črnilom, črke, ki izražajo razlog zavrnitve vstopa, ki so naštete v zgoraj navedenem standardnem obrazcu za zavrnitev vstopa;

– če ugotovi, da je za imetnika vizuma za kratkoročno bivanje razpisan ukrep v SIS za namene zavrnitve vstopa, razveljavi vizum, tako da natisne žig z besedo „RAZVELJAVLJENO“. O tej odločitvi mora nemudoma obvestiti osrednji organ. Postopek za izvedbo je opisan v točki 2.1. Priloge 14 k Skupnim konzularnim navodilom;

– evidentira vsako zavrnitev vstopa v evidenco ali na seznam, pri čemer navede istovetnost, državljanstvo, sklic na dokument, ki državljanu tretje države dovoljuje prehajanje meje ter razlog in datum zavrnitve vstopa;

– če obstaja podlaga tako za zavrnitev vstopa kot za prijetje državljana tretje države, mora obvestiti sodni organ, pristojen za odločanje o nadaljnjih ukrepih v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Kadar so v skladu s členom 11(2) izpolnjeni pogoji za izdajo vizuma na meji, državljanu tretje države, ki nima vizuma, se ta izda s pritrditvijo nalepke v potno listino, v katero se lahko natisne vizum. Če v listini ni več prostora ali se kakor koli drugače vizuma ne da pritrditi, se izjemoma pritrdi na poseben list, vstavljen v listino. V tem primeru se uporabi standardni vzorčni list za pritrjevanje vizuma, določen v Uredbi (ES) št. 333/2002.[72]

3. Če državljan tretje države, ki se mu zavrne vstop, na mejo prispe z letalskim, pomorskim ali cestnim prevoznikom, mora lokalno pristojni organ:

- naročiti prevozniku, da tujca prevzame in ga nemudoma prepelje v tretjo državo, iz katere je bil pripeljan, v tretjo državo, ki mu je izdala listino za prehajanje meje ali v katero koli drugo tretjo državo, v kateri ima zagotovljen vstop. Če prevoznik ne more nemudoma izpolniti naročila, se zagotovi takojšen prevoz v tretjo državo z drugim prevoznikom. Prevoznik nosi stroške nastanitve, preživljanja in potovanja nazaj, v skladu z Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001;[73]

- do prevoza nazaj sprejeti ustrezne ukrepe, v skladu z nacionalno zakonodajo in z upoštevanjem lokalnih okoliščin, da prepreči nezakonit vstop državljanov tretje države v državo.

---

[72] UL L 53, 23.2.2002, str. 4.
[73] UL L 187, 10.7.2001, str. 45.

Del B

Standardni obrazec za zavrnitev vstopa

Ime države

LOGO DRŽAVE (Ime urada)

_____

_____ [74] ___

ZAVRNITEV VSTOPA NA MEJI

Dne _____ ob (čas) _____ na mejnem prehodu _____

Podpisani _____ imamo pred seboj:

Priimek _____ Ime _____

Datum rojstva _____ Kraj rojstva _____ Spol: _____

Državljanstvo _____ stanujoč v _____

Vrsta dokumenta o istovetnosti _____ številka _____

Izdan v _____ dne _____

Številka vizuma_____tip _____ izdal _____

Veljaven od ____ do ____

Za obdobje ____ dni, na podlagi: _____

Prihaja iz _____ z _____ (navedi uporabljeno prevozno sredstvo, npr. številko leta), je na ta način obveščena, da ji je zavrnjen vstop v državo, na podlagi (*navedi sklic na veljavno nacionalno zakonodajo***) iz naslednjih razlogov:**

[74] Za Norveško in Islandijo se logo ne zahteva.

☐**(A) Nima veljavne potne (-ih) listine (-)**

☐**(B) Ima napačno/ponarejeno potno listino**

☐**(C) Nima veljavnega vizuma**

☐**(D) Ima napačen/ponarejen vizum**

☐**(E) Nima ustrezne dokumentacije, ki bi opravičevala namen in pogoje bivanja**

☐**(F) Nima zadostnih sredstev za preživljanje glede na čas in obliko bivanja, ali sredstev za vrnitev v državo izvora ali tranzita**

☐**(G) Je oseba, za katero je bil izdan razpis ukrepa za namene zavrnitve vstopa**

☐**v SIS**

☐**v nacionalnem registru**

☐**(H) Predstavlja grožnjo javnemu redu, notranji varnosti, javnemu zdravju ali mednarodnim odnosom eni ali več državam članicam Evropske unije** *(vsaka država navede sklic na nacionalno državo, v zvezi s takimi primeri zavrnitve vstopa)*.

Opombe

Zadevna oseba se lahko pritoži na odločitev o zavrnitvi vstopa, kakor določa nacionalna zakonodaja. Zadevni osebi se izroči izvod tega dokumenta. *(vsaka država članica navede sklic na nacionalno zakonodajo, ki ureja pravico do pritožbe.)*

zadevna oseba	**uradnik, odgovoren za kontrolo**

PRILOGA IX
Seznam nacionalnih organov, pristojnih za mejno kontrolo

Nacionalni organi, pristojni za mejno kontrolo na podlagi nacionalne zakonodaje posameznih držav članic, za namene člena 13(2) so:

– za Kraljevino Belgijo: federalna policija (Police Fédérale / Federale Politie) in carina;

– za Češko republiko: kontrolo oseb na mejnih prehodih, na „zeleni“ meji in na mednarodnih letališčih izvajajo oddelki mejne policije. Kontrolo blaga izvajajo ustrezni mejni carinski uradi;

– za Kraljevino Dansko: policija;

– za Zvezno republiko Nemčijo: Bundesgrenzschutz, carina in deželna policija na Bavarskem, v Bremnu in Hamburgu;

– za Republiko Estonijo: urad mejne straže (Piirivalveamet) in carinski urad (Tolliamet);

– za Helensko republiko: ĹëëçíéęŢ Áóôőíďëßá (Helliniki Astynomia), Ëéëĺíéęü Óţëá (Limeniko Soma), Ôĺëůíĺßá (Telonia);

– za Kraljevino Španijo: Cuerpo Nacional de Policía, Guardia Civil, Servicios de Aduanas;

– za Francosko republiko: DCPAF (Direction centrale de la police aux frontičres), carina;

– za Italijansko republiko: Polizia di Stato, Carabinieri, Guardia di finanza;

– za Republiko Ciper: Áóôőíďëßá Ęýđńď˝ő (ciperska policija), ÔěŢëá Ôĺëůíĺßůí (carinska in davčna služba);

– za Republiko Latvijo: Valsts robežsardze (državna mejna straža), Muita (carina), Sanitârâ robežinspekcija (sanitarna mejna inšpekcija);

– za Republiko Litvo: državna mejna straža v okviru Ministrstva za notranje zadeve;

– za Veliko vojvodstvo Luksemburg: carina, posebni Gendarmerie oddelek na letališču;

– za Republiko Madžarsko: mejna straža;

– za Republiko Malto: migracijska policija in carinska služba;

– za Kraljevino Nizozemsko: Koninklijke Marechaussee, carina (vstopne in izstopne djatve), Rotterdam (pristanišče) okrajna policija;

– za Republiko Avstrijo: Bundespolizei (zvezna policija), Gendarmerie, carina;

– za Republiko Poljsko: mejna straža;

– za Portugalsko republiko: Serviço de Estrangeiros e Fronteiras, Direcção-Geral de Alfândegas, Brigada Fiscal da Guarda Nacional Républicana;

– za Republiko Slovenijo: policija in carina, slednja samo na mejnih prehodih z Republiko Italijo in Republiko Avstrijo;

– za Slovaško republiko: mejna policija in carina;

– za Republiko Finsko: mejna straža, carina in policija;

– za Kraljevino Švedsko: primarno policija, ki ji pomaga carina, obalna straža in migracijska služba. Kontrole in preglede oseb na morju izvaja obalna straža;

– za Republiko Islandijo: Ríkislögreglustjóri (generalni direktor nacionalne policije), Lögreglustjórar (okrajni direktorji policije);

– za Kraljevino Norveško: mejne kontrole so v glavnem v pristojnosti policije. V nekaterih primerih, na zahtevo lokalnega direktorja policije, jih lahko opravlja carina ali oborožene sile (obalna straža ali posadka v Varanger-jug). V teh primerih imajo te službe omejene policijske pristojnosti.

PRILOGA X

Posebna podrobna pravila za različne tipe mej in različna transportna sredstva, s katerimi se prečkajo zunanje meje držav članic

1. Kopenske meje

1.1. Kontrole cestnega prometa

1.1.1. Za zagotovitev učinkovite kontrole oseb ob hkratnem zagotavljanju tekočega in varnega cestnega prometa, je treba gibanje na mejnih prehodih uravnavati na primeren način. Po potrebi je treba sprejeti ukrepe preusmeritve ali zaustavitve prometa v skladu s sporazumi o združitvi mejnih formalnosti.

1.1.2. Na kopenskih mejah lahko države članice, kadar sodijo, da je to primerno in okoliščine to omogočajo, na določenih mejnih prehodih uredijo poseben vozni pas ali kontrolno mesto, v skladu s členom 8.

Posebne vozne pasove ali kontrolna mesta lahko pristojni organ države članice kadar koli odpravi v izrednih razmerah in kadar prometni in infrastrukturni pogoji to zahtevajo.

Države članice lahko sodelujejo s sosednjimi državami glede uvedbe posebnih voznih pasov in kontrolnih mest na zunanjih mejnih prehodih.

1.1.3. Če se država članica odloči za ureditev posebnih voznih pasov ali kontrolnih mest, se uporabijo pravila iz člena 8(2) in (3) o minimalnih navedbah na označbah.

Posebni vozni pasovi se lahko določijo in uredijo za upravičence maloobmejnega režima.

1.1.4. Velja splošno pravilo, da osebe, ki potujejo v vozilih, lahko ostanejo v njih med kontrolo. Kontrola se opravi zunaj kontrolne kabine, poleg vozila. Izvedejo se temeljite kontrole, če to dovoljujejo lokalne razmere, poleg avtoceste, na mestih, ki so določena za ta namen. Zaradi varnosti osebja, kontrolo opravljata vsaj dva uradnika mejne straže.

V primeru gostega prometa, se najprej opravi kontrola potnikov rednih lokalnih linij, kadar lokalne razmere to dovoljujejo.

1.2. Kontrole železniškega prometa

1.2.1. Kontrola železniškega prometa se opravi na enega izmed dveh naslednjih načinov:

– na peronu, na prvi postaji prihoda ali odhoda na ozemlju države članice,

– na vlaku med potjo.

Pri opravljanju teh kontrol se upoštevajo določbe sporazumov o združitvi mejnih formalnosti.

1.2.2. Zaradi lažjega pretoka mednarodnih potniških vlakov, se lahko države, ki jih tranzit vlakov neposredno zadeva, s skupnim sporazumom odločijo opravljati kontrole potnikov iz tretjih držav na postajah destinacije in/ali na vlaku med potjo med temi postajami, če potniki ostanejo na vlaku na prejšnji postaji/postajah.

Pri mednarodnih vlakih iz tretjih držav, ki se večkrat ustavijo na ozemlju držav članic, se potniki kontrolirajo na vlaku ali na postaji destinacije, če železniški prevoznik lahko vkrca potnike izključno na ozemlju držav članic.

Na poti v nasprotno smer se pri potnikih opravijo izstopne kontrole po podobnem sistemu.

1.2.3. Potniki, ki vstopijo na vlak v okoliščinah opisanih pod točko 1.2.2. na ozemlju držav članic bodo jasno obveščeni pred odhodom vlaka, da je mogoča osebna kontrola med potjo ali na postaji destinacije.

1.2.4. Pri osebah, ki potujejo v spalnih vagonih, se dokumenti, ki jim omogočajo prehajanje meje, običajno kontrolirajo v sprevodnikovem vagonu, če je pobral dokumente v skladu z zanj veljavnimi predpisi in jih ima na voljo za kontrolo. Na začetku te kontrole se število dokumentov, ki omogočajo prehajanje meje primerja z zasedenostjo in/ali seznamom rezervacij. Istovetnost oseb v kupejih se preverja v prisotnosti sprevodnika, kadar je to mogoče, v različnih časovnih intervalih ali kadar za to obstajajo posebni razlogi.

1.2.5. Krajevno pristojen uradnik mejne straže lahko od časa do časa odredi pregled notranjosti vagonov ali pregled zaradi posebnih razlogov, če je potrebno s pomočjo železniškega inšpektorja, da se prepriča, da se v njih ne skrivajo osebe ali predmeti, ki so predmet kontrole obmejne policije.

1.2.6. Če obstajajo razlogi za domnevo, da se na vlaku skrivajo osebe, za katere obstaja sum ali za katere je bilo javljeno, da so zagrešile kaznivo dejanje, ali državljani tretje države, ki nameravajo nezakonito vstopiti v državo, pristojni uradnik obmejne straže, če ne more ukrepati v skladu z nacionalnimi predpisi, obvesti države članice, proti katerim ali na ozemlju katerih vlak potuje.

2. Zračne meje

2.1. Postopki kontrol na mednarodnih letališčih

2.1.1. Pristojni organ v sodelovanju z upravljavcem letališča sprejme potrebne ukrepe, da se fizično ločijo potniki iz notranjih ter potniki iz ostalih letov. V ta namen je treba na vseh mednarodnih letališčih vzpostaviti ustrezno infrastrukturo.

2.1.2. Mesto, kjer se kontrolirajo osebe in ročna prtljaga se določi po naslednjem postopku:

a) Pri potnikih, ki letijo iz tretjih držav in ki bodo leteli z notranjim letom se opravi vstopna kontrola na letališču prihoda leta iz tretje države. Pri potnikih iz notranjih letov, ki bodo leteli v tretjo državo (tranzitni potniki) se opravi izstopna kontrola na letališču odhoda leta v tretjo državo.

b) Pri letih iz ali v tretje države brez tranzitnih potnikov in letih z več pristanki na letališčih držav članic, kadar ni spremembe načrtov:

   i) se pri potnikih, na letu iz ali v tretje države, če ni predhodnega ali naknadnega transferja na ozemlju držav članic, opravi vstopna kontrola na letališču prihoda in izhodna kontrola na letališču odhoda;

   ii) se pri potnikih, ki letijo iz tretjih držav, z več kot enim pristankom na ozemlju držav članic in kadar ni spremembe načrta (tranzitni potniki) in pod pogojem,

da se potniki ne morejo vkrcati na letalo na liniji znotraj schengenskega območja, opravi vstopna kontrola na letališču prihoda in izstopna kontrola na letališču odhoda;

(iii) kadar letalski prevoznik lahko za lete iz tretjih držav z več pristanki na ozemlju držav članic, vkrca potnike samo za preostalo linijo znotraj tega ozemlja, se pri potnikih opravi izstopna kontrola na letališču odhoda in vstopna kontrola na letališču prihoda.

Kontrola potnikov, ki so med temi pristanki že na letalu in se niso vkrcali na ozemlju držav članic se opravi v skladu s točko (a). Obratni postopek se uporabi za kategorijo letov, kjer je država destinacije tretja država.

2.1.3. Osebe se ne kontrolirajo na letalu. Da bi zagotovile, da se na letališčih, določenih kot mejni prehodi, potniki kontrolirajo v skladu z določbami členov 6 do 11, morajo države članice, v dogovoru z letališkimi oblastmi in letalskimi prevozniki, sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev usmerjanja potnikov na mesta določena za kontrole.

Upravljavec letališča mora sprejeti potrebne ukrepe, da prepreči nepooblaščenim osebam vstop in izstop na mesta določena za kontrole, na primer tranzitno območje.

2.1.4. Kadar mora v primeru višje sile ali neposredne nevarnosti ali po navodilih oblasti, letalo mednarodnega leta pristati na letališču, ki ni določeno kot mejni prehod, lahko to letalo nadaljuje z letom šele, ko to dovolijo organi pristojni za mejne kontrole in nadzor ter carina. Isto velja za tuje letalo, ki pristane brez dovoljenja. V vsakem primeru se členi 6 do 11 uporabljajo za kontrole potnikov na takih letalih.

2.2. Postopki kontrol na aerodromih

2.2.1. Zagotoviti je treba, da se potniki kontrolirajo v skladu z določbami členov 6 do 11 tudi na tistih letališčih, ki po veljavni nacionalni zakonodaji nimajo statusa mednarodnega letališča („aerodromi“), ampak se preko njih dovoli usmerjanje mednarodnih letov.

2.2.2. Na aerodromih ni potrebno urediti fizičnega ločevanja potnikov iz notranjih in mednarodnih letov, brez poseganja v Uredbo (ES) št. 2320/2000 o skupnih pravilih na področju civilne letalske varnosti.[75] Kadar je promet redek, ni nujno da so ves čas prisotni uradniki mejne straže, če obstaja garancija, da se v doglednem času zbere potrebno osebje.

2.2.3. Kadar na aerodromu ni stalno zagotovljena prisotnost mejne straže, mora direktor aerodroma ustrezno obvestiti organe, pristojne za opravljanje mejne kontrole, o prihodu in odhodu mednarodno usmerjenih letal. Uporaba pomožne policije je dopustna, če je dovoljena po nacionalni zakonodaji.

2.3. Kontrole zasebnih letov

2.3.1. Pri zasebnih letih mora glavni pilot pred vzletom posredovati pristojnemu organu države članice destinacije, in če je to primerno, države članice prvega vstopa splošno izjavo, ki med drugim vsebuje načrt leta v skladu s Prilogo 2 Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu in podatke o istovetnosti potnikov.

---

[75] UL L 355, 30.12.2002, str. 1.

2.3.2. Kadar zasebna letala, ki letijo iz tretje države v državo članico pristajajo na ozemlju drugih držav članic, mora pristojni organ države članice vstopa opraviti kontrolo oseb in natisniti vstopni žig na splošno izjavo iz točke 2.3.1.

2.3.3. Kadar obstaja dvom o tem ali letalo prihaja izključno iz ali samo na ozemlje držav članic, ne da bi pristalo na ozemlju tretje države, pristojni organ opravi kontrolo oseb na letališčih in aerodromih v skladu s točkami 2.1 do 2.2.

2.3.4. Vstop in izstop jadralnih letal, mikrolahkih letal, helikopterjev, malih letal, ki lahko preletijo le krajšo razdaljo in zrakoplovov se uredi z nacionalno zakonodajo in če je to primerno, z dvostranskimi sporazumi.

3. Meje na morju

3.1. Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu

3.1.1 Kontrola ladij se opravi v pristanišču prihoda ali odhoda, na krovu ladje ali na mestu, določenem v ta namen, ki se nahaja v neposredni bližini plovila. Vendar se v skladu s sporazumi, kontrola lahko opravlja med vožnjo ali ob prihodu ali odhodu ladje, na ozemlju tretje države.

Namen kontrol je zagotoviti, da tako potniki kot posadka izpolnjujejo pogoje iz člena 5, brez poseganja v člen 17(1)(b).

3.1.2. V primeru izrednih in nepredvidenih okoliščin, se kontrola pomorskega prometa lahko zmanjša v skladu s členom 7.

3.1.3. Kapitan ladje sestavi seznam posadke in morebitnih potnikov v dveh izvodih, v skladu s pravili, določenimi v Direktivi 98/41/ES.[76] Ob prihodu v pristanišče izroči seznam(-e) uradnikom, pristojnim za kontrolo, kar se izvede na ladji ali v njeni bližini. Če je zaradi višje sile seznam ali sezname nemogoče poslati uradnikom, ki opravljajo kontrole, je treba poslati izvod ustreznemu mejnemu ali pomorskemu organu, ki poskrbi, da se nemudoma posreduje organom, pristojnim za opravljanje mejnih kontrol.

Glede trajektov, ki vozijo po rednem voznem redu kapitanu ali osebi, zadolženi za evidentiranje potnikov, ni treba sestaviti seznama potnikov.

3.1.4. Enega od obeh izvodov seznama, ki jih ustrezno podpiše kontrolni uradnik, se vrne kapitanu ladje, ki ga mora na zahtevo v pristanišču izročiti.

3.1.5. Kapitan ladje ali namesto njega fizična ali pravna oseba, ki zastopa lastnika v vseh zadevah v zvezi z lastnikovo obveznostjo glede ladje („zastopnik lastnika ladje“) mora nemudoma sporočiti vse spremembe v zvezi s sestavo posadke ali številom potnikov.

Poleg tega mora kapitan nemudoma obvestiti pristojne organe, po možnosti še preden ladja zapluje v pristanišče, da so na krovu slepi potniki. Za slepe potnike ostane odgovoren kapitan ladje.

[76] UL L 188, 2.7.1998, str. 35.

3.1.6. Kapitan ladje mora obvestiti mejne organe o odhodu ladje in v doglednem času sporočiti morebitne spremembe o sestavi posadke v skladu z Direktivo 98/41/ES in veljavnimi pravili v zadevnem pristanišču; če ne more obvestiti teh organov, se mora posvetovati z ustreznim pomorskim organom. Drug izvod prej izpolnjenega in podpisanega seznama (seznamov) se izroči nazaj tem organom.

3.2. Posebni kontrolni postopki za posamezne vrste pomorskega prometa

Križarke

3.2.1. Če križarka zaporedno pristane v več pristaniščih na ozemlju držav članic, brez pristanka v pristanišču zunaj tega ozemlja, se kontrola običajno opravi samo v prvem in zadnjem pristanišču, ki se nahaja na ozemlju držav članic.

Vendar pa se glede na oceno nevarnosti ilegalne migracije, kontrole lahko opravljajo tudi v drugih vmesnih pristaniščih.

3.2.2. V vseh primerih se pošlje seznam potnikov po odhodu iz enega pristanišča v naslednje pristanišče pristanka, v katerem pristojni organi sistematično opravijo vsaj administrativno kontrolo.

3.2.3. Če obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa v državo članico osebam na krovu ladje, pristojni organi, pristojni za kontrole, zagotovijo s tem, da jih zadržijo na krovu ladje ali na za to namenjenem mestu, da ne vstopijo v državo.

Izletniške ladje

3.2.4. Države članice zahtevajo, da izletniške ladje, ki prihajajo iz pristanišča zasidranja, ki se ne nahaja v državi članici, pristanejo v uradnem pristanišču vstopa, da se pri vstopu in izstopu lahko opravi kontrola oseb na krovu.

3.2.5. Pri osebah, ki odidejo in se vrnejo istega dne ali v kratkem času v običajno pristanišče zasidranja njihove ladje, ki se nahaja na ozemlju države članice in ki so poznane pristaniškim oblastem, se sistematska kontrola ne opravi. Glede na oceno nevarnosti ilegalnih migracij in zlasti kadar se v neposredni bližini zadevne države članice nahaja obala tretje države, se opravijo osebne kontrole, po naključnem izboru in/ali izvedejo fizične preiskave plovila.

3.2.6. Kadar izletniška ladja izjemoma želi zapluti v pristanišče, ki ni odobren mejni prehod morajo biti organi pristojni za kontrole obveščeni po možnosti še preden ladja zapluje v pristanišče, v vsakem primeru pa ob prihodu. Prijava potnikov se opravi z vložitvijo seznama oseb na krovu pri pristojni pristaniški upravi. Ta seznam mora biti na voljo organom, pristojnim za opravljanje kontrol.

Prav tako mora pristaniška uprava, če plovilo zaradi višje sile pristane v pristanišču, ki ni uraden mejni prehod, obvestiti organe v najbližjem uradnem pristanišču vstopa in prijaviti prisotnost plovila.

3.2.7. Med temi kontrolami se izroči dokument z vsemi tehničnimi lastnostmi plovila in imeni oseb na krovu. Izvod tega dokumenta se izroči organom v uradnem pristanišču vstopa in izstopa. Dokler plovilo plove v teritorialnih vodah ene od držav članic, mora biti izvod tega dokumenta vključen med ladijske dokumente.

Obalni ribolov

3.2.8. Pri posadki obalnih ribiških ladij, ki se vsak dan ali skoraj vsak dan vrača v pristanišče registracije ali v katero koli pristanišče v državah članicah, ne da bi ladja pristala v pristanišču druge države, se sistematične kontrole ne opravijo. Vendar pa se mora upoštevati ocena nevarnosti ilegalnih migracij in zlasti kadar se v neposredni bližini zadevne države članice nahaja obala tretje države, da se določi pogostost kontrol po naključnem izboru. Na podlagi tega tveganja se opravijo osebne kontrole ali fizična preiskava plovila.

3.2.9. Posadko obalnih ribiških ladij, ki niso registrirane v pristanišču, ki se nahaja na ozemlju države članice, se kontrolira v skladu z določbami, ki se nanašajo na mornarje.

Kapitan ladje mora obvestiti ustrezne organe o morebitni spremembi seznama posadke ali o prisotnosti potnikov.

Trajekti, ki ne vozijo po voznem redu

3.2.10. Pri potnikih na trajektih, ki ne vozijo po voznem redu, se opravijo kontrole v skladu s členom 2. Uporabijo se naslednja pravila:

a) kontrola državljanov tretjih držav in kontrola oseb, za katere velja pravica Skupnosti do prostega pretoka, se izvaja ločeno. Da se to zagotovi se, kadar je to mogoče, izvedejo potrebna gradbena dela v skladu s členom 8.;

b) kontrole pešcev se opravijo individualno;

c) kontrole oseb v vozilu se opravijo, ko so ob vozilu;

d) potnike na trajektu, ki potujejo z avtobusom se šteje za pešce. Ti potniki pri kontrolah izstopijo iz avtobusa;

e) kontrole voznikov tovornjakov in spremljajočih oseb se opravijo, ko so ob vozilu. Ta kontrola se načeloma organizira ločeno od kontrol drugih potnikov;

f) da bi bile kontrole hitro opravljene, mora biti zadostno število kontrolnih mest. Po potrebi se uvede druga kontrolna linija;

g) zlasti zaradi odkrivanja ilegalnih priseljencev se opravijo vsaj kontrole po naključnem izboru na vozilih potnikov in če je to primerno, na tovoru in drugem blagu v vozilu;

h) člani posadke trajekta se obravnavajo enako kot člani posadke trgovskih ladij.

3.3. Plovba na notranjih vodah

3.3.1. „Plovba po notranjih vodah, s prehajanjem zunanje meje“ zajema uporabo vseh vrst plovil na rekah, kanalih in jezerih, za gospodarske ali rekreacijske namene.

3.3.2. Pri ladjah za gospodarske namene se kapitan in osebe zaposlene na ladji, ki so na seznamu posadke in njihovi družinski člani, ki so na krovu, štejejo za člane posadke ali temu ustrezno kategorijo.

3.3.3. Ustrezne določbe točk 3.1 do 3.2 se smiselno uporabijo za kontrolo notranje vodne plovbe.

PRILOGA XI
Posebna ureditev za določene skupine oseb

1. Piloti letal in drugi člani posadke

1.1. Imetniki pilotskega dovoljenja ali imetniki potrdila za člana posadke, kakor je določeno v Prilogi 9 Konvencije o civilnem zračnem prometu z dne 7. decembra 1944, lahko med opravljanjem svojih nalog in na podlagi teh dokumentov:

- vstopijo ali izstopijo na letališču postanka ali na letališču prihoda, ki se nahaja na ozemlju države članice;

- vstopijo na ozemlje občine letališča postanka ali letališča prihoda, ki se nahaja na ozemlju države članice;

- gredo s katerim koli prevoznim sredstvom na letališče, ki se nahaja na ozemlju države članice, da vstopijo na letalo, ki odhaja iz tega letališča.

1.2. Členi 6 do 11 se uporabljajo za kontrole članov posadke letala. Če je mogoče, imajo kontrole posadke prednost. Kontrolirajo naj se pred potniki ali na posebnem mestu, določenem v ta namen. Posadka, ki je znana osebju, pristojnemu za opravljanje kontrol, se lahko samo naključno kontrolira.

2. Mornarji

2.1. Mornarji, ki imajo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Ženevsko konvencijo z dne 19. junija 2003 (št. 185), Londonsko konvencijo z dne 9. aprila 1965 in veljavnimi nacionalnimi predpisi imajo lahko izhod na kopno na območju pristanišča, kjer pristane njihova ladja ali v sosednje občine, ne da bi se pojavili na mejnem prehodu, če so na seznamu posadke ladje, kateri pripadajo, ki je bila predhodno predložena v kontrolo pristojnim organom.

Glede na oceno nevarnosti, še zlasti glede ilegalnih migracij in varnosti, se pri mornarjih opravi vizualna kontrola preden gredo na kopno, s strani pristojnih organov.

Če mornar predstavlja nevarnost javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju, se mu lahko zavrne izhod na kopno.

2.2. Mornarji, ki se želijo zadrževati zunaj občin, ki se nahajajo zraven pristanišča morajo izpolnjevati pogoje za vstop na ozemlje držav članic, kot je določeno v členu 5(1).

2.3. Z odstopanjem od točke 2.2 lahko imetniki pomorskega osebnega dokumenta vstopijo na ozemlje držav članic, čeprav ne izpolnjujejo pogojev za vstop, določenih v členu 5(1)(b) in (c), v spodaj določenih okoliščinah:

a) vkrcanje na ladjo, ki je že zasidrana ali bo prispela v pristanišče držav članic;

b) tranzit v tretjo državo ali vrnitev v državo izvora;

c) nujni primeri ali primeri v stiski (bolezen, odpust, prenehanje pogodbe, itd.).

V teh primerih se imetnikom pomorskega osebnega dokumenta, ki bi zaradi svojega državljanstva morali imeti vizum, vendar ga pri vstopu v državo članico nimajo, vizum lahko izda na meji, v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 415/2003.

V vsakem primeru mora mejna straža preveriti ali ima mornar veljavno potno listino, da ni bil razpisan ukrep, v zvezi z zavrnitvijo vstopa in da ne predstavlja nevarnosti za javni red, notranjo varnost in javno zdravje držav članic. Mejna straža mora nadalje, če je potrebno in kadar je to primerno, preveriti še naslednje dodatne zadeve:

– pisno izjavo lastnika ladje ali njegovega zastopnika,

– pisno izjavo ustreznih diplomatskih ali konzularnih organov,

– dokazilo, pridobljeno na podlagi specifičnega preverjanja policijskih organov, ali kadar je to primerno, drugih pristojnih organov,

– pogodbo, overjeno z žigom pomorskega organa.

3. Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij

3.1. Glede na posebne privilegije in imunitete, ki jih uživajo, se lahko imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov, ki jih izdajo države ali vlade, priznane s strani držav članic ter imetniki dokumentov, ki jih izdajo mednarodne organizacije iz točke 3.4, ki potujejo po službeni dolžnosti, ugodneje obravnavajo, tako da imajo na mejnih kontrolah prednost pred drugimi osebami, čeprav se za njih še vedno, kadar je to potrebno, zahteva vizum.

Velja splošno pravilo, da osebam s temi dokumenti ni treba dokazovati zadostnih sredstev za preživljanje.

3.2. Če se oseba na zunanji meji sklicuje na privilegije, imunitete in izjeme, lahko uradnik, pristojen za opravljanje kontrol zahteva predložitev dokazil glede statusa, kar se stori s predložitvijo potrdil države akreditacije, diplomatskega potnega lista ali z drugimi sredstvi. V dvomu lahko uradnik, če je nujno, zaprosi za informacije neposredno Ministrstvo za zunanje zadeve.

3.3. Akreditirani člani diplomatskih misij in konzularnih predstavništev ter njihove družine, lahko vstopijo na ozemlje držav članic, tako da pokažejo izkaznico iz člena 17(2) in dokument, ki jim dovoljuje prehajanje meje. Uradnik mejne straže v nobenem primeru ne sme zavrniti vstopa imetniku diplomatskega, uradnega ali službenega potnega lista vstop na ozemlje države članice, ne da bi se prej posvetoval s pristojnim nacionalnim organom. To velja tudi v primeru, ko je bil za to osebo v SIS razpisan ukrep.

3.4. Dokumenti, ki jih izdajo mednarodne organizacije za namene iz točke 3.1 so zlasti naslednji:

– prepustnica Združenih narodov, ki se izda zaposlenim v Združenih narodih in podrejenih služb, na podlagi Konvencije o privilegijih in imunitetah specializiranih služb, ki jo je sprejela Generalna skupščina združenih narodov, 21. novembra 1947 v New Yorku ;

– prepustnica Evropske skupnosti (ES);

– prepustnica Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom);

– legitimacija, ki jo izda generalni sekretar Sveta Evrope;

– dokumenti, ki jih izda vodstvo zveze NATO (vojaška osebna izkaznica, ki jo spremlja potni ukaz, potni nalog, ali individualni ali skupinski službeni nalog).

4. Čezmejni delavci

4.1. Postopek za kontrolo čezmejnih delavcev urejajo splošna pravila o mejnih kontrolah, zlasti člena 6 in 11. Kontrole pa se lahko zmanjšajo v skladu s členom 7.

4.2. Če države uvedejo maloobmejni režim, se praktične poenostavitve, uvedene po tem sistemu, kot določata člena 4(1) in (2) ter 9(1)(d), avtomatično uporabljajo tudi za čezmejne delavce.

5. Mladoletniki

5.1. Pri mladoletnikih, ki prečkajo zunanjo mejo, se pri vstopu in izstopu opravijo enake kontrole kot pri odraslih, kot je določeno v členih 6 do 11.

5.2. Pri mladoletnikih v spremstvu, mora uradnik mejne straže preveriti ali imajo spremljajoče osebe nad mladoletnikom roditeljsko pravico, zlasti kadar mladoletnika spremlja samo ena odrasla oseba in obstaja utemeljen sum, da je bil nezakonito odpeljan iz skrbništva oseb, ki imajo nad njim zakonito roditeljsko pravico.

V slednjem primeru uradnik mejne straže opravi ločeno zaslišanje mladoletnika in odrasle osebe, da ugotovi ali obstajajo kake nedoslednosti ali nasprotja v danih informacijah.

5.3. Osebe, ki opravljajo kontrolo, morajo biti zlasti pozorne na mladoletnike brez spremstva. Prepričati se morajo, na podlagi temeljite kontrole potnih in drugih listin, da mladoletnik ne zapušča ozemlja proti volji oseb, ki imajo nad njim roditeljsko pravico.

PRILOGA XII
Vzorci izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva

[Ta Priloga bo poslana naknadno na CD-ROMu]

PRILOGA XIII
Tabela ujemanja

Določbe te uredbe	**Nadomeščene določbe Schengenske konvencije (SK), Skupnega priročnika (SP) in drugih sklepov schengenskega Izvršnega odbora /SCH/Com-ex)**
Naslov I **Splošne določbe**	
Člen 1 Cilj	---
Člen 2 Opredelitve pojmov	[*Ta člen odgovarja členu 1 SK vendar ga ne nadomešča*][*]
Člen 3 Področje uporabe	---
Naslov II **Zunanje meje**	
Poglavje I **Prehajanje zunanjih meja in pogoji za vstop**	
Člen 4 Prehajanje zunanjih mej	Člen 3 SK Točke 1, 1.2, 1.3 (1.3.1 to 1.3.3.), del I SP
Člen 5 Vstopni pogoji za državljane tretjih držav	Člen 5(1) in (3) SK Točke 2, 2.1 in 4.1, del I SP ;točke 1.4.8, 1.4.9 in 6.2, del II SP

[*] Na podlagi Sklepa Sveta 1999/436/ES o določitvi pravne podlage za vsako določbo ali odločitev, ki sestavljajo schengenski pravni red, se uporabljajo definicije člena 1 Konvencije za vse določbe Konvencije, ki imajo pravno podlago v Pogodbah. Posledično predpis, ki temelji na členu 62 Pogodbe ES ne more spremeniti ali nadomestiti definicije, ki se uporablja tudi v zvezi z drugimi členi, ki imajo drugo pravno podlago (vključno s Pogodbo o Evropski uniji).

Poglavje II **Kontrola zunanjih meja in zavrnitev vstopa**	
Člen 6 Osebna kontrola na odobrenih mejnih prehodih	Člen 6(1) in (2)(a) to (d) SK Točka 4, del I SP Točke 1 in 1.2, del II SP
Člen 7 Zmanjšanje kontrol	Člen 6(2)(e) SK Točka 1.3.5 (prvi stavek), Del II SP (glej Prilogo V)
Člen 8 Ločene proge in podatki o označbah	Sklep SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Člen 9 Žigosanje potnih listin državljanov tretjih držav	Točke 2.1.1, 2.1.2, 2.1.5 in 2.1.6, del II SP
Člen 10 Nadzor med mejnimi prehodi	Člen 6.3 SK Točke 2.2 (2.2.1 to 2.2.4, del II SP
Člen 11 Zavrnitev vstopa	Čl. 5.2 SK Točke 1.4.1, 1.4.2 in 5.6, del II SP
Poglavje III **Pripomočki za mejne kontrole in sodelovanje med državami članicami**	
Člen 12 Pripomočki za mejne kontrole	Člen 6.4 in 6.5 SK
Člen 13 Izvajanje kontrol	Točke 1.1.1 (razen del, ki ga povzema Priloga XI) in 1.1.2, del II SP.
Člen 14 Sodelovanje med državami članicami	Člen 7 SK Točke 4, 4.1 in 4.2, Del II SP

Člen 15 Skupni nadzor	---
Poglavje IV **Posebna podrobna pravila za mejne kontrole in posebni postopki**	
Člen 16 Posebna podrobna pravila za različne vrste meja in različne vrste prevoznih sredstev, ki se uporabljajo pri prehodu zunanjih meja držav članic	---
Člen 17 Posebne ureditve	---
Naslov III **Notranje meje**	
Poglavje I **Odprava kontrol na notranjih mejah**	
Člen 18 Prehod notranjih meja	čl.2.1 SK
Člen 19 Kontrole znotraj območja	čl. 2.3 SK
Poglavje II **Zaščitna klavzula**	
Člen 20 Ponovna uvedba kontrol na notranjih mejah s strani države članice	čl. 2.2 SK

Člen 21 Običajni postopek	Sklep SCH/Com-ex (95)20, rév.2
Člen 22 Izredni postopek	
Člen 23 Postopek podaljšanje kontrol na notranjih mejah	
Člen 24 Skupna ponovna uvedba kontrol na notranjih mejah zaradi čezmejne teroristične grožnje	---
Člen 25 Ureditev kontrol, kjer se uporablja zaščitna klavzula	---
Člen 26 Poročilo o ponovni uvedbi kontrol na notranjih mejah	---
Člen 27 Obveščanje javnosti	---
Člen 28 Zaupnost	---
Naslov IV **Končne določbe**	
Člen 29 Spremembe Prilog	---
Člen 30 Odbor	Člen 8 SK Uredba (ES) št. 790/2001
Člen 31 Neuporaba na nekaterih območjih	---

Člen 32 Priglasitev informacij s strani držav članic	---
Člen 33 Poročilo o uporabi naslova III	---
Člen 34 Črtanja in razveljavitve	---
Člen 35 Začetek veljavnosti	---
PRILOGA I Odobreni mejni prehodi	Priloga 1 SP
PRILOGA II Dokumentarna dokazila za izkazovanje verjetnosti razlogov za vstop v državo	Točke 4.1.1 (4.1.1.1 to 4.1.1.4) in 4.1.2, Del I MC
PRILOGA III Referenčne vsote, zahtevane za prehod meja, ki jih letno določajo nacionalni organi	Priloga 10 SP
PRILOGA IV Kontrole na odobrenih mejnih prehodih	Točke 1.3.1, 1.3.2 in 2.3, Del II SP
PRILOGA V Zmanjšanje kontrol na kopenskih mejah	Točka 1.3.5 (drugi stavek), 1.3.5.1, 1.3.5.2 in 1.3.5.3, Del II MC
PRILOGA VI Vzorci označb, ki označujejo vhode na mejnih prehodih	---
PRILOGA VII Žigi	Točke 2.1.3 in 2.1.4, del II SP

PRILOGA VIII Del A: Postopki za zavrnitev vstopa Del B: Standardni obrazec za zavrnitev vstopa	Točke 1.4.1bis, 1.4.3., 1.4.4, 1.4.5 in 1.4.6, del II SP Točke 5.2, del II SP
PRILOGA IX Seznam nacionalnih organov, pristojnih za mjeno kontrolo	Točka 1.1.1 del II SP (razen dela, povzetega v členu 13)
PRILOGA X Posebna podrobna pravila za različne tipe mej in različna transportna sredstva, s katerimi se prečkajo zunanje meje držav članic	
Točka 1 – Kopenske meje	
Točka 1.1. Kontrole cestnega prometa	Točka 3.1, del II SP
Točka 1.2 – Kontrole železniškega prometa	Točka 3.2, del II SP
Točka 2 – Zračne meje	
Točka 2.1 - Postopki kontrol na mednarodnih letališčih	Točke 3.3, 3.3.1 to 3.3.4, del II SP Sklep SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Točka 2.2 – Postopki kontrol na aerodromih	Točke 3.3.6, del II SP Sklep SCH/Com-ex(94)17 rev.4
Točka 2.3 – Kontrole zasebnih letov	Točke 3.3.5 in 3.3.7, del II SP
Točka 3 – Meje na morju	
Točka 3.1 – Splošni kontrolni postopki v pomorskem prometu	Točke 3.4.1, 3.4.2, 3.4.3, del II SP
Točka 3.2 – Posebni kontrolni postopki za posamezne vrste pomorskega prometa	Točka 3.4.4 (3.4.4.1 to 3 .4.4.5), del II SP
Poglavje 3.3 – Plovba po notranjih vodah	Točka 3.5, del II SP

PRILOGA XI Posebna ureditev za določene skupine oseb	
Točka 1 – Piloti letal in drugi člani posadke	Točka 6.4, del II SP
Točka 2 – Mornarji	Točka 6.5, del II SP
Točka 3 – Imetniki diplomatskih, uradnih ali službenih potnih listov in člani mednarodnih organizacij	Točke 6.6. in 6.11, del II SP
Točka 4 – Čezmejni delavci	Točka 6.7, del II SP
Točka 5 – Mladoletniki	Točka 6.8, del II SP
PRILOGA XII Vzorci izkaznic, ki jih izdajo zunanja ministrstva	Priloga 13 SP
PRILOGA XIII Tabela ujemanja	---